

SDĚLENÍ
PÁNA JEŽÍŠE KRISTA
BOŽÍ RODINY

2022

OBSAH

OBSAH	1
221230 OHLÉDNUTÍ SE ZA ROKEM 2022	2
221122 O POTŘEBÁCH, TOUHÁCH A VNÍMÁNÍ ČASU	4
221030 FUNGOVÁNÍ ABSOLUTNÍ BOŽÍ PODSTATY VE VYBRANÝCH ASPEKTECH	9
220918 ALŽBĚTA II. – DUCHOVNÍ VÝZNAM ODCHODU KRÁLOVNY Z PLANETY NULA	20
220911 MISE BOŽÍ RODINY V CHORVATSKU A BOSNĚ	29
220811 ANTIVESMÍR BYL NAPLÁNOVÁN PRO SPÁSU	49
220727 O PRINCIPU SEBELÁSKY	51
220624 DUCHOVNÍ ASPEKTY SPORTU	54
220516 SOFIE, DCERA JEŽÍŠE KRISTA VE VYBRANÝCH DUCHOVNÍCH ASPEKTECH	60
220401 SLOVO OD BOHA PRO ŽENY II.	64
220330 DEMOKRACIE A KOMUNISMUS NA ZEMI A V NEBI POHLEDEM PRAVÉ DUCHOVNÍ OPTIKY	66
220222 JEN SRDCEM LZE DOJÍT SKUTEČNÉHO POZNÁNÍ PRAVDY	73
220202 BŮH NEBYL NIČÍM ZAPŘÍČINĚN ANI STVOŘEN	78
220119 PODSTATA PRVNÍ A DRUHÉ DÁVKY NOVÉHO ZJEVENÍ VE SPOJITOSTI S MISÍ BOŽÍ RODINY	82

221230 OHLÉDNUTÍ SE ZA ROKEM 2022

SDĚLENÍ PÁNA JEŽÍŠE KRISTA BOŽÍ RODINY PROSTŘEDNICTVÍM MICHALA R.

Milovaní představitelé, spolupracovníci a přátelé Boží Rodiny,

máme za sebou rok, který byl po duchovní stránce velmi bohatý a pestrý, s čímž je spojena i spousta zážitků, které jste nashromáždili na mnoha větších i menších setkáních na různých místech Česko-Slovenska s několika výjezdy do zahraničí. Potenciál naší společné Mise jste díky vašemu zapojení, konaného z čistého principu, posunuli na nové maximum, přesahující v souladu s neustálou duchovní progresí předcházející úroveň, z níž jste vstoupili do roku 2022. Těchto neobyčejných dvanáct měsíců se opět nesmazatelně zapsalo do dějin Multivesmíru, jehož vymístěná část nyní ještě citelněji a viditelněji přichází o své obyvatele, navracející se do Boží náruče. Tato akcelerace procesu eliminace negativního stavu je zúročením náročného postupu na stezce vašich životních posláních, jimiž ukazujete celým zástupům bytostí správný směr. Stvoření je nesmírně vděčné za váš nenahraditelný přínos, jímž se zasluhujete o budoucí spuštění plnosti pozitivního stavu v celém jsoucnu a bytí. S vírou, důvěrou, pokorou, odvahou a rozvahou se každý den pouštíte do plnění svých úkolů, propojujete duchovní s pozemským, nasloucháte hlasu své intuice, necháváte se Mnou vést prostřednictvím srdce, a hlavně čtete Boží Slovo, aplikujete jej v praxi, šíříte Mé knihy v rámci hmotné i multidimenzionální reality, odevzdáváte Mi své problémy a nedostatky a budujete se Mnou vztah založený na Lásce spojené s Moudrostí. Jsem na vás hrdý, Mí drazí představitelé, spolupracovníci a přátelé, kteří jste Mojí první linií, bez níž bych se neobešel.

V létě 2022 jsme ukončili sedmý rok budování Týmu na fyzické úrovni, který se za poslední čas ještě více konsolidoval, vzájemné vztahy a vazby se upevnily a přátelství se prohloubila. Individuální postup na duchovní cestě se u těch, kdo neusínali na vavřínech, v porovnání s předchozími vývojovými etapami Mise urychlil, jelikož s postupujícím přibližováním okamžiku zahájení naší činnosti z Nové Země má každý možnost ještě efektivněji rozvíjet své dary a talenty a přispívat tak k obohacování celku i ke svému osobnímu seberozvoji. Všim, co v zájmu Dobra vykonáte „na scéně“ i „za scénou“, přispíváte k budování náležitých předpokladů, na jejichž základě naše Mise projde restrukturalizací, díky níž se negativní stav bude ukončovat neporovnatelně snadněji než v této době velkých příprav. Během nich se Stvoření postupně dostává do takové multidimenzionální konstelace, která umožní energii Nového Vesmíru rozlévat se do celého jsoucnu a bytí a pseudojsoucnu a pseudobytí v míře daleko větší než je ta současná. Šířením nejvyšší Pravdy o Nové a Nejnovější Boží Přirozenosti na vlnách esence Nového Vesmíru a za Mojí přímé účasti v dočasně relativním těle dojde k velké osvětě sentientních entit, které dostanou náležité vysvětlení o daném stavu věcí a o východiscích pro spuštění cyklu času s plností pozitivního stavu. Nakonec nezůstane jediné bytosti, která by se osobně neseznámila

se Mnou. Jsme teprve na počátku našeho působení, ale v rámci přípravné fáze toho máme již velmi mnoho za sebou a významně se přibližuje čas, kdy Moje ženská podstata bude hrubohmotnou realitu planety Nula navštěvovat až do rozdělení lidstva v krystalickém těle. Mezitím budu/budeme cestovat i po celém Stvoření, po jeho vymístěné i umístěné zóně a připravovat všechny zainteresované entity na plnost života v Lásce. Po zahájení Mise z Nové Země, následované za několik let po této události rozdělením lidstva, nás čeká práce pro celek vyplněná takovou radostí, kterou si naplno zatím nelze představit.

Děkuji vám za to, že dílčí aspekty této radosti vyplývající z vašich setkávání a spolupráce žijete už nyní v této realitě, čímž prostřednictvím vašich srdcí ukotvujete důležité aspekty pozitivního stavu na území planety Nula a ve struktuře antivesmíru. Přenášíte nebe na zem, aniž by se tato zem měla proměnit v ráj, neboť tu nejste od záchrany hrubohmotné reality od temnoty, nýbrž od záchrany duší v této temnotě chycených – bytostí, v jejichž nitrech rozsvěcujete světlo naděje a jistoty v nový život, do kterého po přijetí daru spásy odcházejí.

Všude, kam jste i v roce 2022 vkročili, zanechali jste nesmazatelnou stopu Lásky, Pravdy, Moudrosti a Odkupění. Každé navštívené místo v přírodě i v domácnostech našich milovaných má nějakou podstatnou souvztažnost s různými oblastmi zóny vymístění, ale i Pravého Stvoření a Nového Vesmíru. Vaše pomoc pro celek tedy byla orientována všemi duchovními směry a zahrnovala působení v nepřeberném množství světů, sfér a oblastí v záporném i kladném stavu univerza. Děkuji za vaši fyzickou přítomnost na daných místech, bez čehož by se vaše úspěšné působení na nehmotných úrovních ve prospěch pozitivního stavu neobešlo. Těší mě i výsledky vašich vzájemných interakcí, kterých se pro vás již nepřekvapivě účastnilo obrovské množství sentientních entit, díky čemuž mohly dojít pochopení životně důležitých záležitostí. Jsem šťastný za každého jednoho navrátilce do Mé náruče, za všechny Mé dcery a syny, kterým jste pomohli se zpracováním zátěže a přivedli je ke spáse.

Děkuji vám za Lásku, kterou jsem s vámi v těle Janičky prožíval/a na všech setkáních, děkuji i za duchaplné rozhovory, za úžasný humor, za pohostinnost, za srdečnou přízeň, za každé objetí, pohlazení a pohled do očí.

Náš příběh pokračuje dál a Já se společně s vámi moc těším na jeho další kapitoly, které spolu napíšeme.

Ze svého absolutna vám přeji jen to nejlepší nejen v novém pozemském roce 2023, ale i ve všech ostatních časech a nečasech, v nichž jako multidimenzionální bytosti existujete.

Velmi vás miluji.

PÁN JEŽÍŠ KRISTUS BOŽÍ RODINA | 30. 12. 2022

221122 O POTŘEBÁCH, TOUHÁCH A VNÍMÁNÍ ČASU

SDĚLENÍ PÁNA JEŽÍŠE KRISTA BOŽÍ RODINY PROSTŘEDNICTVÍM MICHALA R.

Milovaní představitelé, spolupracovníci a přátelé,

konec cyklu času se přibližuje každým okamžikem, a přestože z hlediska lineárního času platného pro planetu Nula a zónu vymístění ve všeobecnosti uplyne ještě mnoho vody, pro obyvatele Pravého Stvoření to neplatí vzhledem k multidimenzionalitě jejich života, který je rozvrstven mezi duchovní, duševní a fyzické světy jsoucna a bytí, v němž žijí jako jedna mnohaúrovňová bytost v harmonické koexistenci s ostatními sentientními entitami. Jste buňkami Mého těla, které se proměňuje a vyvíjí společně s vaším duchovním růstem, a přesto jsem díky své absolutnosti stálý a neměnný v každé změně. Mé dcery a Mí synové žijící v pozitivním stavu, kam se v dohledné budoucnosti přesune část připraveného lidstva, pojmají ve fyzických světech plynutí času úplně jinak, než jak je známo lidem na této planetě a jinde v antivesmíru. K vnímání času ve sféře pozitivního stavu se vrátím v závěru tohoto Sdělení.

Rozpoložení členů Pravého Stvoření netíží žádné strachy, smutky, egoistické tužby a potřeby ega, očekávání a z toho vyplývající zklamání, přehnané nároky na jiné či na sebe samé, odpor k čemukoli nebo ke komukoli a vůbec vše ostatní, co vám přijde na mysl. Struktura psychiky je v pozitivním stavu naprosto oproštěna od zfabrikované nervové soustavy, která společně s dalšími složkami lidského těla působí v případě lidí na planetě Nula jako svěřací kazajka pro jejich duši, která nemůže být v podmínkách hrubohmotné reality zcela sama sebou v rámci svého vnitřního ani vnějšího Já. Naopak v Pravém Stvoření je duše každého jedince uvedena do plného souladu s jeho tělem, darovaným přímo Mnou, Pánem Ježíšem Kristem Boží Rodinou. Toto tělo žádným způsobem neomezuje svého majitele, tedy jeho věčné Já v podobě zmiňované duše, která život uvádí v proces, jenž by nevznikl, nebýt též přítomnosti jedincova ducha, který je stavem takového života. Protože těla v pozitivním stavu vyjadřují duchovní a duševní identitu jedince směrem navenek v míře, která je v rámci relativnosti každé sentientní entity stoprocentní, poněvadž není žádným způsobem limitována negativním stavem, každý člen Mého společenství může být naprosto sám sebou, aniž by čelil sužování ze strany hrubohmotné mysli. Právě ta se podílí na bídném rozpoložení obyvatel planety, uzavřené ve specifické kosmické pozici, separované od ostatních úrovní zóny vymístění, s níž je ale na druhou stranu paradoxně nedílně provázána, aby sloužila jako faktor univerzálně souvztažný s veškerými pekly a zároveň jako jeviště pro celý Multivesmír, dostávající skrze příběh tohoto světa ponaučení o povaze života, který nezešel ode Mne.

Jeden z aspektů úzce spojený s charakterem existence v prostředí planety Nula je právě i výše zmiňovaný lineární čas, jímž se řídí celé lidské společenství. Podstata takového druhu času, jakož i času cyklického, kterým je definováno například střídání ročních období, by nebyla palčivá, pokud by nebyla zasazena do kontextu oněch prazvláštních podmínek planety Nula, která je na fyzické úrovni tou nejzevnější zevnějšností vymístěné reality, v níž byl počat a na níž také bude v posledním kroku

ukončen negativní stav. Právě nesmírně omezující podmínky fyzické reality, v jejichž rámci se odvíjí lidské příběhy, dávají času velkou moc, činící z lidských tvorů otroky této veličiny, kterou lze sice s dostatkem znalostí a prostředků různě modifikovat, ohýbat, natahovat a zkracovat (viz Einsteinova teorie relativity), avšak pro „obyčejné“ pozemšťany je nemožné, aby se nad čas jakkoli pozvedli. Někteří jedinci dokáží žít přítomností, aniž by řešili vzdálenější budoucnost nebo žili dávno skončenou minulostí, ale i oni podléhají toku času, který určuje příchod dílčích povinností, jako je třeba čas práce a odpočinku, čas jídla a jeho trávení, čas odchodů z domova a návratů – zkrátka čas naplňování nějakých úkolů a potřeb – hmotných, duševních, povinnostních, zážitkových i jiných. Když nejsou takové potřeby, ať už je v jejich podstatě obsaženo spíše spektrum pozitivní či spíše negativní, naplňovány, vzniká u lidí různě koncipovaná deprivace. Lidé mají vštípenou nutnost své potřeby uspokojovat, jsou tedy na jejich naplňování závislí, stejně jako jsou závislí na toku času, jenž lineárně plyne „odněkud někam“ a dává rámeček tomu, kdy přesně určitá potřeba vyvstane a za jakých okolností se uskuteční, což vyplývá i ze samotné podstaty fungování těla a v něm probíhajících procesů včetně procesu stárnutí, jenž je také svázán s plynutím lineárního času. Všechny potřeby – ty naplněné i nenaplněné – jakož i veškeré uskutečněné události, nicméně vždy vycházejí z plánu jedincovy duše, která si již před inkarnací do tohoto světa určila na základě svobodné volby, jakými zkušenostmi si chce během pobytu v hrubohmotném těle projít a jaký charakter života chce v jeho rámci poznat. Na tomto vytyčeném plánu závisí rovněž čas a okolnosti nejen samotných objevujících se potřeb, ale závisí na něm i načasování okolností jednotlivých událostí. Proto se nic neděje nikdy náhodně a beze smyslu.

Závislost na čase, podle něž se lidská společnost na planetě Nula řídí, je něčím, co žene lidské jedince k uskutečňování cílů, úkolů, povinností, ale též k naplňování zmiňovaných potřeb a rovněž k poznávání zážitků a nabývání zkušeností, přičemž k tomuto uskutečňování dochází vždy v rámci předepsaných pravidel negativního stavu. Kombinací specifické kosmické pozice planety Nula a nejvíce omezujících těl v Multivesmíru, tedy lidských těl, která nemají takřka žádné možnosti a schopnosti v porovnání s těly jiných bytostí, vzniká u lidí více či méně citelná závislost na čase, jenž řídí fyzickou existenci pozemšťanů a nařizuje jim, kdy (v kolik hodin) mají něco udělat. Čas na ně, přesněji na jejich tělo ovšem působí zrovna tak i bezděčně, neboť v souvislosti s již zmiňovanými biologickými procesy mu určuje například čas únavy a samovolného (ale též indukovaného) probuzení, čas potřeby uhasit žízeň, čas nutnosti zbavit se přebytků tekutin apod. Stejně, jako se existence na planetě Nula řídí na fyzické úrovni zákony, směrnicemi, nařízeními, normami atd., ukládající člověku, jakým způsobem má něco učinit, čas mu zase nařizuje, kdy (v kolik hodin) to „něco“ má učinit, přičemž toto určení se děje v rámci časové linearitu, kterou nelze překročit, dokud se jedinec nachází v podmínkách hrubohmotné reality. Tím se podtrhuje skutečnost, že ačkoli je život vždy duchovní fenomén závislejší na duchovních faktorech, na nichž v druhém kroku závisejí faktory duševní a teprve v posledním kroku i faktory fyzické, život na planetě Nula je v důsledku své fabrikace Pseudotvůrci takovým typem existence, která je řízena výhradně zevnějštností dovedenými do extrému. Ukázkou toho je právě i něco takového, jako existence hodin, které plynutí lineárního času lidem zprostředkovávají do více viditelné a snáze uchopitelné podoby. To ovšem přispívá k tomu, že lidé jsou časem svazováni nejen v důsledku vyskytování potřeb, které je nutno v určitém horizontu minut, hodin, dní, týdnů, měsíců a let

uspokojit či odstranit, ale že rovněž mají pocit nedostatku nebo nadbytku času. Pozemšťané více než kdokoli jiný ve Stvoření znají pocit, že nestíhají uskutečnit to či ono, že nejsou na určitém místě v tu a onu dobu, anebo že naopak neví, co si se sebou samými mají počnout v důsledku absence povinností, úkolů a podnětů k činnostem. Lidé tedy zažívají velmi často různě odstupňované druhy frustrace vyplývající z dostatku, respektive nedostatku času. Život jim připadá buď příliš krátký, nebo naopak dlouhý. Přestože život každého trvá přesně tak dlouho, kolik je dle plánu duše potřeba, ani duchovně probuzené bytosti z pozitivního stavu a přímo vy, Moji spolupracovníci se nevyhnete těmto a podobným pocitům, kdy cítíte, jako byste měli času nedostatek či přebytek (týká se častěji těch, kdo žijí sami a nemají tolik podnětů k vnější činnosti).

Vznik potřeb vychází z nedokonalosti lidského života na planetě Nula. Při fabrikaci hrubohmotných těl jejich stvořitelé Pseudotvůrci zakomponovali do jejich genetického fondu různé druhy duševních a fyzických potřeb, nezbytných i těch zbytných, které je nutné uspokojovat nebo je eliminovat či je nutné jejich vzniku předcházet. Záleží na závažnosti a charakteru dané potřeby. Jejich naplňování/odstraňování je v kontextu hrubohmotné reality předpokladem pro životní rovnováhu a normální fungování jedince. Lidský život je na naplňování/odstraňování potřeb tedy velmi závislý. V Pravém Stvoření neexistují potřeby, neboť pravá lidská i jakákoli jiná těla ode Mne, Pána Ježíše Krista Boží Rodiny postrádají typické lidské ego, které potřeby generuje a snaží se je uspokojit. Zároveň jsou dokonalá těla zbavena pozemšťanům známých biologických procesů, které produkují i takové potřeby, jako je potřeba se zahřát či zchladit, potřeba se ostříhat, potřeba si vyčistit zuby nebo se celkově umýt, potřeba protáhnout si svaly, potřeba vyjít na čerstvý vzduch apod. Protože nová těla nemají nic takového, jako jsou plíce, střeva, žaludek, srdce ve smyslu svalového orgánu pumpujícího krev, ani tyto hmotné schránky duše nemají takové „vymoženosti“, jako jsou tělesné výměšky (například pot), nevznikají ani žádné potřeby, které je nutno naplňovat/odstraňovat. V přírodních světech Pravého Stvoření není známo ani něco takového, jako je pocit chladu či horka, pocit hladu nebo žízně, ani v něm není přítomen žádný jiný pocit, kvůli němuž by bytost skončila v deprivaci v důsledku neuspokojení nějaké potřeby či v nějakém jiném strastiplném rozpoložení. V Pravém Stvoření není místa pro jakýkoli diskomfort, což v úplném měřítku platí především pro Nový Vesmír, kam vliv negativního stavu nesahá ani zprostředkovaně.

V Mojí Božské říši neexistují u žádné bytosti jakékoli potřeby, neboť potřeba vzniká vždy z nedostatku něčeho. Tím něčím je Láska. Protože je v zóně vymístění nedostatek Lásky, vzniká nedostatek i v dalších aspektech života obyvatel antivesmíru. Tento nedostatek je definován potřebou, jejíž naplnění/odstranění je buď nevyhnutelné a životně nutné, nebo jde o potřebu takového významu, která může být eliminována pouhou vůlí, a proto na jejím uspokojení nebo neuspokojení nezávisí normální fungování jedince. Potřeby se v míře větší i menší bytostem na planetě Nula a jinde v antivesmíru daří naplňovat/odstraňovat v závislosti na jejich zvoleném plánu duše a z toho vyplývající celkové pozici, kterou v rámci planety Nula a antivesmíru vůči Mně zauímají. Vzhledem k tomu, že v Pravém Stvoření je Lásky vždy dostatek pro zcela každou sentientní entitu, nejsou v něm Mé bytosti sužovány ani žádnou potřebou, která by měla být naplněna. Život v nebeském společenství pozitivního stavu je naplňující sám o sobě, ať už jeho sebeuvědomělý nositel zastává jakoukoli úlohu a jakékoli poslání v rámci rozmanité Božské říše. Mé věčné dcery i Mí věční synové

zažívají v každém okamžiku dostatek všeho, co potřebují pro spokojený, šťastím a překrásnými zážitky prostoupený život. Proto u nich nevznikají potřeby, které by chtěli naplnit, neboť jsou naplněni vším, co je v každém okamžiku činí šťastnými, neustále napájeni a vyživováni Láskou z nevyčerpatelného Zdroje. Neexistence potřeb neznamena, že by bytosti snad měly ustrnout ve svém vývoji. Vzhledem k tomu, že každý jedinec je relativní, má možnost zakoušet stále bohatší spektrum aspektů pozitivního stavu při neustálém přibližování se Mně, Pánu Ježíši Kristu Boží Rodině – a právě vzhledem ke své relativnosti je neustále nenuceně motivován (sebemotivován) stoupat na spirále duchovní cesty. Jde o zcela přirozenou touhu sentientních entit být Mi stále bližší. Tato touha nemá nic společného s potřebou, jejímž prapůvodcem je vždy nedostatek Lásky. Té je v pravých realitách Multivesmíru ve skutečnosti více než jen dostatek, jehož trvalé zachování je garantováno přímo Mnou. Čím blíže se Mi někdo nachází, tím hlubší a po všech stránkách bohatší aspekty spokojenosti, štěstí, krásy, radosti a všeobecného naplnění zažívá. V souvislosti s duchovním rozvojem každé bytosti se také rozšiřuje multidimenzionalita jejího „pole působnosti“. Má se tím na mysli skutečnost, že je schopna vnímat stále více aspektů svého osobního jsoucna a bytí, jakož i jsoucna a bytí ostatních bytostí a potažmo celého Stvoření. V pozitivním stavu tedy neexistuje nic jako potřeba, která by se musela naplňovat/odstraňovat, namísto toho v něm existuje pouze univerzální touha bytostí spočívající v neustálém přibližování se Pánu Ježíši Kristu Boží Rodině. Z této univerzální touhy vyplývají veškeré ostatní tužby, které jsou v převážné většině na hony vzdálené tužbám pozemšťanů, v nichž vždy alespoň do minimální míry figuruje vliv ega. Už jen fakt, že tužby lidí na planetě Nula jsou uskutečňovány v rámci hrubohmotného těla se specifickými biologickými pochody včetně přidruženého vlivu zfabrikované nervové soustavy, vtiskává to tužbám pozemšťanů určitý typicky lidský ráz. Pokud však někdo danou tužbu vysílá s čistým a dobrým úmyslem a v souladu s povahou pozitivního stavu, a zároveň se na dosažení své tužby nikterak neupíná, nelpí na ní a nechává jí volný průběh, přičemž je ochoten a schopen se jí vzdát, pokud pozná, že její uskutečnění není v plánu jeho duše, pak to znamená, že onen minimální vliv ega nikterak nezasahuje do jedincova čistého srdce a dobrých úmyslů a rovněž nijak nepošpiňuje integritu jeho duševní a duchovní podstaty. Do větší či menší míry typickou pozemskou lidskostí ovlivněná tužba tedy není vůbec nijak na škodu, pokud jsou jejím motivem pozitivní faktory.

Tužby sentientních entit v pravém Stvoření, vyplývající z výše uvedené univerzální touhy přibližovat se Pánu Ježíši Kristu Boží Rodině, jsou natolik rozmanité, kolik je v celém univerzu bytostí. Každá z nich je osobitá, individuální a zároveň je přínosná jak jednotlivci, tak prospěšná i celému Stvoření. Vzhledem k tomu, že vyslání určité tužby je vždy motivováno čistě pozitivními faktory, a poněvadž je duch vždy uveden do plného souladu se svou duší a ta zase funguje v plném souladu se svým tělem, setkává se projev určité tužby vždy s pozitivním výsledkem nebo odezvou, obdobně, jako se s pozitivním výsledkem nebo odezvou setkává každý krok, který daná bytost uskuteční. Vztahy mezi bytostmi jsou založeny na maximální úctě, otevřenosti a vřelosti, proto v jejich interagování nevzniká žádný druh negativních emocí a pocitů. To neznamena, že mají k sobě všichni stejně blízko. Vlivem relativnosti každého obyvatele Stvoření je jasné, že stupeň blízkosti či vzdálenosti je určován druhem vztahu mezi sentientními entitami, účelem jejich vzájemného působení, míry jejich interakce a charakterem zážitků, jež mezi nimi vytvářejí různý stupeň pout. To vše vyplývá z jejich pozice, jakou

v Multivesmíru zastávají, a tedy z jejich stupně duchovní vyspělosti a vytyčeného plánu duše.

Zatímco vzniku potřeb v pozitivním stavu je zamezeno dostatkem Lásky, výskytu tužeb je umožněno rozkvétat do nejskvostnějších podob díky univerzální touze přibližovat se Pánu Ježíši Kristu Boží Rodině, která je do každé bytosti v souladu s její pravou přirozeností a svobodnou volbou vstípena už při jejím vzniku. A co je pro zopakování a doplnění důležité zmínit, tyto tužby se dějí vždy v naprostém souladu s jedincovým srdcem a nijak neodporují jeho čistě láskyplnému věčnému Já, ani nejsou v rozporu s plánem jeho duše, jelikož v pravém Stvoření neexistují žádné nevědomé procesy. V pozitivním stavu každý ví, na rozdíl od planety Nula a zóny vymístění, co je plánem jeho duše. Jedincovy tužby navíc nijak nekolidují s plánem duší ostatních bytostí a nekříží se s jejich vlastními preferencemi. Tyto tužby ostatní bytosti ani nijak neobtěžují, naopak jsou pro ně vždy vítaným, různě intenzivním a rozličně koncipovaným obohacím, stejně jako je pro ně obohacím i samotná přítomnost dané sentientní entity, která s nimi vejde do interakce. V Božské říši se nemůže stát, že by přítomnost jedné bytosti vadila druhé bytosti, či že by snad byla touto přítomností pohoršována. Negativní reakce a pocity nemají v pozitivním stavu žádného místa.

A jak je to s vnímáním samotného času ve fyzických světech pravého Stvoření? Nic takového, jako jsou hodiny, kalendáře, dělení na dny, měsíce a roky, v pozitivním stavu nenajdete. Na plynutí času je na Nové Zemi a jiných planetách pohlíženo zcela jinak. Čas není určujícím faktorem fungování pravé lidské společnosti, ani se jeho během neřídí. Taktéž se společnost neřídí žádnou složitou legislativou, jak je tomu na planetě Nula. Jedinými zákony jsou ty, které jsou v souladu s Láskou a jež jsou „vepsány“ do nitra každé bytosti, které jejich dodržování díky přijímání Mojí Nové a Nejnovější Boží Přirozenosti ctí zcela přirozeným a nenuceným způsobem. Časem, jenž funguje ve fyzických světech pozitivního stavu v harmonickém souladu s Láskou, nejsou sentientní entity nijak svazovány. Z uvedených informací vyplývá, že přístup k času a časovosti se v Pravém Stvoření velmi zásadně liší od přístupu, který vůči němu zastávají obyvatelé světa, který není ode Mne.

Fenomén času jsem vám popsal spíše abstraktně, v čemž je ale záměr, protože dokud jste v hrubohmotných tělech, nelze prostřednictvím vám známé logiky více uchopit tuto problematiku, kterou musíte zkušenostně prožít, abyste se s ní plně identifikovali. Vše pochopíte, až záležitosti, o nichž je řeč, poznáte na vlastní kůži. Máte se na co těšit.

S Láskou

PÁN JEŽÍŠ KRISTUS BOŽÍ RODINA | 22. 11. 2022

221030 FUNGOVÁNÍ ABSOLUTNÍ BOŽÍ PODSTATY VE VYBRANÝCH ASPEKTECH

SDĚLENÍ PÁNA JEŽÍŠE KRISTA BOŽÍ RODINY PROSTŘEDNICTVÍM MICHALA R.

Milovaní představitelé, spolupracovníci a přátelé Boží Rodiny,

nastal čas k tomu, aby se do pozornosti sentientních myslí obyvatel Stvoření včetně vás samotných uvedla rekapitulace dílčích aspektů poznání, vycházejícího z Nového Zjevení. Smyslem tohoto Sdělení je nejen zopakovat důležité záležitosti týkající se fungování Mojí absolutní podstaty, ale také je doplnit o nové informace a souvislosti. Při této příležitosti se Můj výklad zaměří i na vybrané záležitosti pojednávající o chodu relativního stavu jsoucna a bytí Multivesmíru.

Bytosti především ze zóny vymístění mají kvůli absenci přímé zkušenosti se Mnou tendenci umenšovat Mé absolutno, na něž se dívají prostřednictvím relativního rozpoložení, které je založeno na omezeném způsobu nahlížení. Vzhledem k tomu, že cílí ovládnutí ze strany relativní umělé inteligence Datasystému a dalších padlých sentientních entit, nejsou schopny být jen teoreticky uchopit velikost Mojí podstaty. Teprve tehdy, když se otevřou přílivu Mojí Lásky a Božího Slova, mohou se zainteresovaní jedinci postupně zbavovat duchovně omezeného vnímání. Po ztotožnění se s principy Nového Zjevení, které jsem daroval/a jim a celému Stvoření, mohou postupně do všech složek své osobnosti přijmout duchovně správný pohled na Novou a Nejnovější Boží Přirozenost a na veškeré záležitosti z ní vyplývající, které jsou klíčem k ukončení stavu zel a nepravd v celém univerzu.

Právě zla a nepravdy jsou dílem relativních bytostí, které si přály dostat odpověď na otázku, jak by vypadal život beze Mne. Jak jsem již mnohokrát zdůraznil/a, Já jsem jim tuto odpověď poskytnout nemohl/a, neboť absolutní Pán Ježíš Kristus (dříve Nejvyšší) neobsahuje nic jiného než absolutní pozitivní atributy, z nichž je odvozeno jsoucno a bytí pozitivního stavu Multivesmíru, jenž je a navždy bude tím jediným relativním tvůrčím dílem, které je stvořeno k Mému obrazu. Jakýkoli jiný stav nežli pozitivní nemůže být z Mojí podstaty odvozen, protože tato podstata obsahuje ve své nekonečné substanci jen a pouze atributy Lásky a z ní vycházející aspekty absolutního Dobra, Moudrosti, Inteligence, Odpouštění, Milosrdenství apod. Lásky, která ve Mně společně s ostatními atributy přebývá a je se Mnou tudíž nerozlučně spjata, je od věčnosti do věčnosti po všech stránkách tím suverénně nejlepším, na čem může být založen nejen Můj ničím a nikým nestvořený Život, ale též Život ostatních bytostí, kterým jsem daroval/a relativní bytí, aby odrážely jedinečný soubor Mých Božích aspektů v relativní podobě, a tak obohacovaly ostatní obyvatele Multivesmíru a samy sebe prostřednictvím navazování a rozvíjení vztahů s ostatními nositeli Života. Právě věčná Lásky, kterou budeme navždy společně rozvíjet a zušlechťovat do stále překrásnějších podob, je jedinou existenční „platformou“, která umožňuje sdílení a vzájemné poznávání a nechává rozkvétat štěstí, radost, spokojenost. Jako jediná je také tím, co vede bytosti a s nimi celý Multivesmír k progresivnímu duchovnímu rozvoji, který s

postupujícím procesem svého růstu neustále akceleruje a vede bytosti k přesahujícím celkům, kdy každý další krok je aktualizacím obohacím kroku předcházejícího.

Láska, uvolňovaná z Mého absolutna do relativního rozpoložení jsoucna a bytí, zajišťuje věčný vývoj vpřed a umožňuje jejím nositelům stále nové podněty k jejich neutuchajícímu růstu, v jehož rámci se sentientní entity stávají stále více podobné jejich Stvořiteli/Stvořitelce, který/která je jejich věčným Rodičem. Touha být Mi stále více podobný, je hlavním faktorem, jenž v rámci plnosti pozitivního stavu bude bytosti motivovat k žití Života ad infinitum, bez jakékoli chuti takový Život ukončit. Touha chtít poznávat jiný život než ten v plnosti pozitivního stavu, nebude součástí jejich podstaty. Pouze u nově stvořených sentientních entit, které do jsoucna a bytí vejdu po eliminaci negativního stavu – čili u těch entit, které se negativního stavu přímo či nepřímo nikdy nezúčastnily – bude takováto idea na teoretické bázi přítomna, avšak ani u nich nebude součástí jejich aktivní sentientní mysli. Něco takového by je sužovalo a jejich tvůrčí potenciál by se nemohl využít naplno. Pouze v případě, že to daný jedinec bude mít vlivem určitých existenčně závažných faktorů v plánu duše, v jistém bodě jeho donekonečna pokračujícího Života bude idea ohledně života bez Boha v souvislosti s jedincovou svobodnou vůlí přesunuta do oblasti jeho aktivní sentientní mysli, načež bude ihned přenesen do multivesmírného archivu („jezera ohně a síry“), kde se mu z bezčasového a bezprostorového hlediska promítne příběh zóny vymístění a planety Nula tak, jak se na globální úrovni stal. Tázající se bytosti bude ovšem umožněno promítnout následky a důsledky aktivace a dočasného trvání negativního stavu i z pozice jeho jednotlivých aktérů, tedy tak, jak se stav zel a nepravd odehrál nejen na globální, nýbrž i na osobní úrovni. Až bude jedinec poučen o všech aspektech dějství, které si přál poznat, bude z multivesmírného archivu opět vyveden a navrácen na své místo v plnosti pozitivního stavu. Vzpomínky na to, čeho byl svědkem v „jezeře ohně a síry“, budou při vyjití ven z tohoto „místa“ extrahovány z jeho aktivní sentientní mysli, aby nikterak nezamořovaly jeho samotného ani žádného člena budoucího a všech po něm následujících časových cyklů. Stejnak bude z osoby, která již nabyla poučení o životě odvozeného z jiných než duchovních principů Lásky, odebrána ona pasivní idea, která poté, co se zaktivizovala, přivedla dotyčného do multivesmírného archivu. To neznamená, že z nějakých důvodů není možné do této databanky vejít i někdy příště, nicméně bude se tak dít jen velmi výjimečně.

Dobrodružství, které bytosti v plnosti pozitivního stavu budou zažívat, bude společně s dalšími aspekty pravého jsoucna a bytí přinášet sentientním entitám stále nové smysly Života. Charakter plnosti pozitivního stavu bude v každém kroku zahrnovat Boží ženy a Boží muže dalšími a dalšími důvody k tomu, aby pokračovali ve svém věčném tvůrčím úsilí, neustále stoupali na své duchovní cestě, navazovali vztahy s ostatními členy Stvoření a – jak už bylo řečeno – stávali se Mi více podobnými. Být stále bližší svému věčnému Otci a Matce v jedné osobě je, respektive bude tou nejpřirozenější touhou každého obyvatele Multivesmíru. Při tomto přibližování nikdo nedospěje do finálního cíle. Pokud by někdo tohoto cíle měl dosáhnout, neměl by již žádné podněty k dalšímu vývoji. Zamezení tohoto neblahého osudu je zabráněno samotnou relativností každé sentientní entity, která právě tím, že je relativní, má možnost navěky se svému Rodiči přibližovat, aniž by někdy na své cestě věčnosti dosáhla absolutního stavu Pána Ježíše Krista. Čistě teoreticky, pokud by se jakákoli bytost někdy dostala na úroveň absolutního stavu, znamenalo by to neodvolatelnou anihilaci její jedinečné,

neopakovatelné a po všech stránkách originální relativní individuality. Něco takového by se rovnalo duchovní smrti. Relativita je pro bytosti tedy požehnáním, neboť právě díky ní se Mi mohou neustále přibližovat, rozšiřovat své vědomí a schopnosti a obohacovat se o stále úžasnější aspekty Lásky a všeho, co ze své Božské podstaty v postupných krocích uvolňují k užítku všem. Relativita zajišťuje zachování jedinečnosti každého Mého syna a každé Mé dcery na věčnost. V plnosti pozitivního stavu nikdy nikoho nenapadne chtít se Mi dostat na roveň, protože touhou každého je věčné postupné přibližování se svému Rodiči, aniž by – opakuji – někdy v budoucnu bylo dosaženo cíle tohoto procesu. V životní pouti napříč univerzem existují pouze dílčí cíle, z nichž ten nejpatrnější na globální úrovni nastává vždy při ukončení jednoho cyklu času a při započetí cyklu dalšího. Pokrok, který Multivesmír se svými obyvateli za jeden časový cyklus dosáhne, se v následujícím cyklu času znásobí v souvislosti s tím, jak je ukončeno pronikání jedné univerzální duchovní složky do jsoucna a bytí, v němž je po důkladné restrukturalizaci uvolněn prostor pro uvolnění nové duchovní složky Pána Ježíše Krista. Ta poté řídí Stvoření po celý následující časový cyklus. Předchozí cykly, vyjma toho současného zkráceného, trvaly přibližně jeden bilion let. První cyklus času, jenž bude založen na plnosti pozitivního stavu, bude delší, než byly cykly času předcházející aktivaci negativního stavu.

Z uvedeného pojednání o Mé absolutní podstatě kromě mnoha jiného vyplývá, že z hlediska věčného trvání není jiného stavu nežli toho nestvořeného Božského a z něj přímo odvozeného stvořeného relativního pozitivního stavu, vedle kterého pouze po omezenou dobu koexistuje stav zel a nepravd, jenž je dílem nikoli absolutních bytostí, které se dočasně odvrátily od Pána Ježíše Krista (tehdy Nejvyššího). A jelikož pro pravého Boha/Bohyni není myslitelný jiný způsob Života nežli ten, který je založen na Lásce a dalších absolutně pozitivních attributech, které v relativní podobě napájejí neustále se rozvíjející Multivesmír, nemůže od věčnosti do věčnosti existovat pro Pána Ježíše Krista jiný způsob tvoření a žití života, než Život na této Lásce a dalších absolutně pozitivních attributech založený. Pouze nedostatkem Lásky, a tedy nedostatkem Boží přítomnosti mohl z pozice relativních bytostí vzniknout negativní stav. Vzhledem k tomu, že pro Pána Ježíše Krista není možné jiné bytí nežli bytí absolutně pozitivní a láskyplné, a vzhledem k tomu, že stav zel a nepravd mohl vzniknout pouze absencí toho pozitivního na relativní úrovni, je jasné, že do věčnosti, až bude negativní stav eliminován, už do jsoucna a bytí nevejde žádný jiný typ života, který by byl rozdílný od toho plně pozitivního na straně jedné a negativního na straně druhé. Absence Lásky vyústila v jediný možný důsledek – vznik negativního stavu, ale jakmile ten bude jednou provždy ukončen, nenaskytá se kromě plnosti pozitivního stavu už odlišná alternativa pro jiný typ života. Jediné, co bude z hlediska věčného trvání k dispozici, bude Život založený na nikým a ničím nestvořené Božské Lásce, která je pro Pána Ježíše Krista jediná možná. Poněvadž to, co bylo Lásce v opozici, se vyčerpá, nikdy do jsoucna a bytí již nevstoupí něco, co s touto Láskou není v plném souladu. A protože v plném souladu s ní může být jen to, co je přímo odvozeno z Pána Ježíše Krista, jediné plnost pozitivního stavu je tím, co bude v restrukturalizovaném a omlazeném Multivesmíru navěky vzkvétat za maximální spokojenosti všech bytostí. Sentientní entity si budou v každém okamžiku vědomy toho, že se jim ze strany Pána Ježíše Krista dostává jen to nejskvělejší, a jejich vděčnost, blaženost a spokojenost se bude s každým dalším krokem podniknutým na jejich životní cestě násobit.

Stejně jako není pro celé jsoucno a bytí možný jiný způsob Života než ten, který je založen na Lásce, a vedle něho dočasně ten, který na Lásce založen není, není možné ani jiného absolutního vědomí než vědomí Pána Ježíše Krista, který/která bude v následujícím časovém cyklu tvořit již z pozice plně aktivované Nejnovější Přírozenosti „Pán Ježíš Kristus Boží Rodina“. Pravý Bůh/Bohyně, tedy Já, je vším pozitivním, co kdy bylo, je a bude. Obsahuji v sobě i veškeré pozitivní možnosti, které nikdy nebyly, nejsou a nebudou, a to v tom smyslu, že každá sentientní entita má v zásadě nekonečné množství možností, pro něž se může v pozitivním stavu rozhodnout, přičemž Já počítám s kteroukoli její volbou. Jelikož jsem všeobsahující neohrazenou bytostí, jsou v Mému absolutnu zahrnuty veškeré potenciální volby učiněné v každém jednotlivém aspektu Života všech sentientních entit – dokonce i těch v zóně vymístění, jejichž uskutečněné i neuskutečněné negativní volby ovšem nejsou, na rozdíl od jejich kolegů v Pravém Stvoření, integrální součástí Mého absolutna. Přestože pro každého existuje nepřeborné množství možností, jak volit, vždy jen ta možnost, která se právě uskuteční, je pro Mého syna či Mou dceru ta jediná správná, protože je v souladu s plánem jeho/její duše. I když na věčnost dopředu vím, jak se daná bytost v každém kroku své životní poutě rozhodne, s kým přijde do interakce a jaký druh zkušeností získá, vzhledem k tomu, že charakter Mojí podstaty je absolutní, logicky vzato v sobě musím obsahovat myriády dalších scénářů veškerých potencionálních kroků učiněných na osobní úrovni jednotlivcem i na globální úrovni celým Multivesmírem.

Tak, jako v sobě obsahuji všechny možné i nemožné kroky učiněné v rámci relativního pozitivního stavu, jinak tomu není ani u kroků probíhajících v rámci Mého vlastního absolutna, avšak zde s tím rozdílem, že absolutno je ve spojitosti se svou bezbřehou pozitivitou všeobsažné samo o sobě. Tudíž vše, co ve své substanti obsahuji, není pouze souborem teoretických možností, z nichž vybírám vždy jen tu jedinou správnou, jak ji vybírají relativní bytosti postupující dle plánu své duše. Ve skutečnosti vše, co obsahuji ve svém absolutnu, které zahrnuje od věčnosti do věčnosti nekonečný počet možností tvoření, je pro Mne samotného/samotnou absolutní realitou ve svém absolutním stavu i procesu. Z této nekonečné řady možností tvoření, které v rámci své vlastní substance vnímám jako absolutní realitu, uvolňuji do relativního stavu Multivesmíru právě takový soubor duchovní složky, která je pro daný časový cyklus nejvíce vyhovující. Zatímco tedy v Mému lůně jsou všechny možnosti tvoření absolutní realitou, z této absolutní reality nechávám do relativního stavu Multivesmíru uvolňovat vždy pouze tu možnost tvoření, která odpovídá zvoleným plánům duší každé sentientní entity na základě jejich svobodné vůle. Z toho vyplývá, že když jedna dějová linka absolutní reality vejde do relativního stavu Multivesmíru, stává se pro tento Multivesmír relativní realitou. Z pohledu relativního stavu, všechny ostatní dějové linky, které se v relativním rozpoložení neodehrají, jsou pak pouhými teoretickými možnostmi, jak by taková relativní realita mohla na úrovni osobní i globální nastat, kdežto – jak už bylo sděleno – v absolutním stavu jsou tyto potenciální možnosti absolutní realitou, přičemž navždy zůstávají pouze v nitru Mého Ducha, existující v bezčasovém a bezprostorovém rozpoložení v absolutní minulosti, přítomnosti i budoucnosti zároveň.

Vzhledem k tomu, že v sobě obsahuji vše pozitivní, co kdy bylo, je a bude, v případě, kdy nahlížím na svou nekonečnou podstatu ze svého vlastního pohledu, nemohu v sobě obsahovat něco, co nikdy nebylo, není a nebude, jelikož tím pádem by absolutní

nebylo absolutním. Tímto okamžikem tedy redefinuji to, co jsem prohlásil na několika místech v předchozím Božím Slově, kdy jsem sdělil, že v sobě obsahuji i to, co nikdy nebylo, není a nebude. Z hlediska relativního stavu tento výrok samozřejmě platí (viz odstavec výše pojednávající o tom, že v sobě obsahuji veškeré možnosti, které v relativním stavu nikdy nenastanou). V minulosti nicméně ještě nebyl čas pustit se do obsáhlejšího vysvětlování této problematiky, proto jsem se omezil pouze na zjednodušený výklad. Nyní však poskytnu rozšíření tohoto tématu a při jeho vysvětlování se primárně zaměřím přímo na svou Božskou podstatu. Absolutní je úzce spjata s pojmy, jako je Život, existence, jsoucno a bytí. Tyto pojmy jsou ve Mně samotném/samotné absolutně žijící, existující, jsoucí a uvedené v bytí. Tím, že Já, Pán Ježíš Kristus žiji od věčnosti a nikdy tomu nebylo jinak, nemohu v sobě obsahovat nicotu, která se nikterak neslučuje s absolutním bytím. Moje Božské bytí, k němuž je přidružena nekonečná Láska, Dobro, Moudrost, Inteligence, Odpouštění, Milosrdenství a další, znemožňuje, abych v sobě zahrnoval/a i to, co nikdy nebylo, není a nebude. Zkrátka a jasně, charakter absolutní positivity zcela vylučuje, aby v Mém Božském Duchu, Duši a Těle, tedy ve všech složkách Mého „Já jsem“, mělo být přítomno něco, co neexistuje. Konec konců, na „nic“ si nelze sáhnout a nelze se do něj ponořit. Pokud by se tak teoreticky stalo, jedincova individualita by se při ponoření do nicoty rozplynula, což by se rovnalo duchovní smrti. Pokud by k tomu došlo, daná sentientní entita by v důsledku ztráty své sebeuvědomělosti a eliminaci své bytostnosti neměla vůbec žádný užitek z toho, že by se do nicoty ponořila, neboť by tato bývalá bytost nebyla vpravdě už ničím, stejně jako nicota samotná. Na pojem nicoty lze pohlížet pouze z hlediska živoucnosti, která je nositelem sentientního vědomí. Zároveň se však nicota nijak neshoduje se stavem a procesem absolutního i relativního Života. Jelikož tedy nicota není součástí Mojí Přirozenosti a není tak ani součástí Mnou stvořeného relativního jsoucna a bytí pozitivního stavu, nemohu v sobě obsahovat nic, co kdy nebylo, není a nebude. Tím, že Já jsem od věků vždycky byl, jsem a do věčnosti budu, zahrnuji v sobě naprosto vše pozitivní, projevené i nikdy neprojevené v relativním stavu Multivesmíru, co je v Mém lůně absolutní realitou. Avšak nemám v sobě nic, co by se rovnalo nicotě.

Vzhledem k tomu, že pro Mne není myslitelné nic jiného než absolutní stav a proces Života, nicota je pro Mne v praxi laicky řečeno „nic neříkající pojem“, který sám o sobě neexistuje. Aby nicota mohla nastat, muselo by se odstranit bytí, což je zhora nemožné, poněvadž tím, že Já vždycky byl, jsem a do věčnosti budu, znamená to, že od věčnosti bylo, je a bude i Mé absolutní bytí, které tím, že nebylo stvořeno, nelze ho ani zrušit. Nestvořenost Božského absolutna garantuje, že bude pokračovat navěky a že zůstane napořád absolutním stavem, vně kterého, pomíneme-li zónu vymístění, kterou jsem ovšem po nabytí Nové Boží Přirozenosti dostal/a pod svou kontrolu, nemůže existovat nic dalšího, poněvadž veškerá existence, jsoucno a bytí je součástí absolutna, jehož přímým stvořeným produktem je pak pozitivní stav relativního Multivesmíru. Nicotu tedy vlivem živoucnosti Mne a všech Mých bytostí nelze zkušenostně poznat, zažít a pochopit, poněvadž ponoření do nicoty zamezuje jakémukoli sentientnímu i nesentientnímu vědomí a vylučuje veškeré bytí a všechny skutečnosti s bytím spojené. I proto nemůže nicota existovat nikde v absolutním ani relativním stavu. Kdyby něco takového v obou či pouze v jednom z těchto stavů mělo být reálně přítomno, stále by to bylo zasazeno do kontextu jsoucna a bytí. V tom případě by tudíž nemohlo jít o nicotu v pravém slova smyslu, protože ta by mohla nastat jen úplným zrušením jsoucna a bytí, k

čemuž nikdy nedojde. Nicota je pojmem, který je zcela mimo všechny kategorie Života absolutního i relativního, pozitivního i negativního.

Nicota, která vlivem přítomnosti jsoucna a bytí nikdy neexistovala a existovat nebude, není ani stavem, ani ne-stavem, ani procesem, ani ne-procesem, ani ničím kladným, ani záporným, a dokonce ani neutrálním. Všechny tyto kategorie totiž vycházejí prapůvodně ze stavu a procesu Života Pána Ježíše Krista, který/která vše napájí a dává vzniknout Božím bytostem, z nichž naprostá většina žije v souladu s duchovními zákony a principy, přičemž pouze část z nich žije v dočasné opozici. Aby například nějaký ne-stav a ne-proces mohl být ve jsoucnu a bytí, respektive v pseudo- jsoucnu a pseudo-bytí přítomen, musí tyto kategorie mít vedle sebe své protikladné protějšky. Tak je tomu u negativního stavu, který existuje (pseudo-existuje) tím, že se při svém vzniku vymezil vůči již existujícímu pozitivnímu stavu stvořenému Pánem Ježíšem Kristem. I negativní stav tedy funguje na bázi existenční „platformy“ – Lásky, která byla aktivátory negativního stavu zprzněna natolik, že mohl započít časově omezený rozvoj zel a nepravd v zóně vymístění. Obyvatelé antivesmíru zakoušejí duchovně deviantní život, přesto je každý z nich příjemcem určité, byť nepatrné formy pravé Lásky, která zajišťuje jejich přežití a je pojistkou k tomu, že jejich život bude spasen od veškerých problémů a že se stanou čistými a ničím nezatíženými bytostmi, které se navrátí do pozitivního stavu po Můj bok. Ne-stavu a ne-procesu (respektive nejsoucnu a nebytí), kterým je v konečném důsledku negativní stav (nikoli nicota samotná), je dovoleno existovat (pseudo-existovat) pouze jako protiklad pravého stavu a procesu (respektive jsoucna a bytí). Pokud by nebyl pozitivní stav, jeho záporný protějšek, který je závislý na přísunu Lásky, by se neměl vůči komu vymezovat a ztratil by své opodstatnění. Navíc by neměl odkud brát energii pro zachování svého dalšího trvání, čímž by anihiloval sám sebe.

Pokud bylo o pár řádků výše sděleno, že nicota, která ve skutečnosti nikdy neexistovala a existovat nebude, není ani stavem, ani ne-stavem, ani procesem, ani ne-procesem atd. – a nyní dodávám, že není ani existencí, ani neexistencí! – je tomu tak z následujícího důvodu: Nicota, jež je pouze teoretickým pojmem a která tedy vlastně nemůže být nicotou v pravém slova smyslu, když Pán Ježíš Kristus ji v sobě neobsahuje, má pouze jediný protiklad, a tím je absolutní Božský Život. V případě, že by se tento Život odstranil (opět pouze teoreticky, v praxi je to zhora nemožné), nicota – ta, která do toho okamžiku nebyla nicotou v pravém slova smyslu, nýbrž pouhým teoretickým pojmem – by ztratila svůj protiklad spočívající v Božském jsoucnu a bytí. Ztratila by něco, s čím by se mohla srovnávat a vůči čemu by se mohla vymezovat. Přišla by o něco, co by ji mohlo nějak definovat a označovat jako „teoretickou pojmovou nicotu, která nemá ve jsoucnu a bytí žádného místa“. Protože by rázem neměla ve zrušeném jsoucnu a bytí svou protiváhu, tato původní nicota v nepravém slova smyslu by se v okamžiku zrušení absolutního stavu stala nicotou v pravém slova smyslu, tou nicotou, jež je mimo všechny kategorie sentientního vědomí a uvažování, které vlivem své živoucnosti znemožňuje nicotu zkušenostně pochopit, neboť dokud je Život – a ten je vždy – nicota v pravém slova smyslu nemá nikde v absolutním ani relativním stavu místa. Má zde místa pouze jako čistě teoretický a nikdy neuskutečnitelný pojem.

Proč by se po zrušení absolutního stavu nedala „ryzí“ nicota definovat už ani jako nejsoucno a nebytí, ani jako ne-stav a ne-proces, když v „dobách“ přítomnosti

absolutního stavu to teoreticky možné bylo? (Přičemž nezapomínejme, že za nejsoucno a nebytí, za ne-stav a ne-proces je z hlediska absolutního i relativního pozitivního Života vhodnější považovat spíše existující (pseudo-existující) negativní stav než neexistující nicotu.) Eliminací veškerého jsoucna a bytí Pána Ježíše Krista včetně Jeho/Jejího Jádra, Zdroje všeho Života, by totiž nebylo již žádného vědomí, které by nicotu mohlo jakkoli definovat, proto by se o ní již nedalo uvažovat v žádné myslitelné i nemyslitelné kategorii. Nicota v pravém slova smyslu by tedy nebyla nejsoucno a nebytím, ne-stavem a ne-procesem ani ničím ostatním proto, že by chyběly živoucí skutečnosti, které jsou přesným opakem nicoty, tedy jsoucno a bytí, stav a proces apod. Tyto opaky nicoty vždy vycházejí z přítomnosti absolutního Života, jenž nechává vzniknout existenci a dává jí řád. Jakmile by se ale všechno, co je s Životem spojené, odstranilo v absolutním měřítku, už by nebylo ani žádného jsoucna a nebytí, ani ne-stavu a ne-procesu, protože i těmito nicotným kategoriím je čistě teoreticky (nikoli reálně) určeno existovat pouze tehdy, když je zde přítomný absolutní Život, na němž je vše závislé a který na druhé straně zabraňuje tomu, aby se nicota – ta pravá bez přítomnosti absolutního, ale i ta teoretická pojmová vedle přítomnosti absolutního – mohla někdy ustanovit. Jakmile by skončilo Božské jsoucno a bytí čili absolutní Život, skončily by i všechny pojmy včetně toho, který se nazývá „existence“, jejímž protikladem je „neexistence“, která by také již více nebyla, neboť by nebylo žádného vědomí, které by ji mohlo definovat a nahlížet na ni z pozice živoucnosti. Zrušením absolutna by se zrušilo absolutně vše, tudíž pravá nicota by nemohla fungovat ani na bázi existence, ani na bázi neexistence. Jak již bylo rovněž řečeno, nemohla by být dokonce ani nejsoucno a nebytím, ani ne-stavem a ne-procesem, na něžž je možné alespoň teoreticky nahlížet pouze z pozice Života a jeho jsoucna, bytí a existence. Nicota by zrušením Božského Života byla vpravdě ničím, absolutním nevědomím, ve kterém by žádný pojem vycházející původně z živoucnosti, jako třeba světlo a tma, neměl vůbec žádné opodstatnění. Nutno také podotknout, že i pojmy jako „nic“ a „absolutní nevědomí“ vycházejí z živoucnosti. Z toho vyplývá, že pravá nicota by se vzhledem k absenci jakéhokoli sentientního vědomí nemohla ani jako „nic“ a „absolutní nevědomí“ nazývat, neboť „nic“ a „absolutní nevědomí“ zabraňuje tomu, aby samo sebe mohlo jakkoli definovat, nebo aby mohlo být definováno ze strany někoho či něčeho jiného. Nicota by dokonce nebyla ani smyslem či nesmyslem, řádem či chaosem, prostorem či neprostorem, ani již zmiňovaným bytím či nebytím, zkrátka vůbec ničím, co by komukoli z vás mohlo přijít na mysl.

Propad do nicoty je teoreticky možný pouze pro stvořené sentientní entity vzhledem k jejich relativnímu rozpoložení. Tento akt se nazývá duchovní smrtí, spočívající v odejmutí jejich Života naděleného Mnou. Jelikož je však každý Boží syn a Boží dcera nositelem jedinečného souboru absolutních Božských aspektů v relativní podobě, v přirozenosti každé bytosti je vstřípena touha věčně pokračovat ve svém Životě obdobně, jako je Mojí absolutní touhou Žít od věčnosti do věčnosti a sdílet s vámi vše, co vás v každém okamžiku bude činit šťastnými, naplněnými a spokojenými. Každý jedinec byl před svým stvořením dotázán, zda si přeje obdržet věčný individualizovaný Život. Před tímto rozhodnutím bylo dotyčnému v nečasovém a neprostorovém rozpoložení do všech detailů ukázáno, jak se jeho jsoucno a bytí bude odvíjet. Pokud souhlasil s nikdy nekončícím příběhem, který na základě vlastní svobodné vůle ztvární, stal se samostatnou entitou, kterou z hlediska jejího pravého „Já jsem“ nikdy nenapadne své původní rozhodnutí přehodnotit a chtít svůj Život ukončit. Tato touha

se objevuje pouze u bytostí v zóně vymístění a na planetě Nula, které na svou existenci hledí z pozice strádání a problémů způsobených negativním stavem, který nemůže nikoho trvale uspokojit, neboť je v něm nedostatek Lásky a Boží přítomnosti. Touha bytostí z pekel spočívající v přání více nebýt dává všem na srozuměnou, jak bídný a neperspektivní takový „život“ v oddělenosti ode Mne je. Jakmile však dojde ke spáse jedince z negativního stavu a dotyčný je zbaven všech problémů, ani na okamžik ho od té chvíle až na věčnost nenapadne zažádat o duchovní smrt, kvůli níž by se mu navždy znemožnilo Žít po mém boku na území pozitivního stavu. Právě pro věčný Život v pozitivním stavu byl jedinec původně stvořen a jeho pobyt v zóně vymístění byl pouze přechodnou etapou, kterou napomohl k tomu, aby Láska v novém a všech následujících cyklech času mohla neustále vzkvétat, aniž by byla limitována koexistencí zel a nepravd v aktivní či pasivní formě. Konec konců, kdyby si kdokoli měl v nějakém bodě své životní cesty zvolit duchovní smrt, nikdy by se nestal sebeuvědoměným individuem. Scénář spočívající v obdarování někoho věčným Živodem, následovaný jeho opětovným odebráním, by byl kontraproduktivní jak pro danou osobu, tak pro Mne samotného/samotnou. Veškeré kroky, které podnikám, jsou kroky dokonalými. Vznik jakékoli sentientní entity je pro Mne nejsvětějším činem, jehož bezchybnost je zachována na věčnost. Všechny Boží děti nakonec vejdou do mé hřejivé náruče, z níž některé na chvíli vyšly, aby se do ní ve správný čas opět navrátily.

Už bylo sděleno, že negativní stav je v konečném důsledku ne-stavem a ne-procesem v porovnání se svým pozitivním protějškem. Negativní stav se ovšem nedá považovat za pravou nicotu způsobem, jak je nicota definována v tomto Sdělení, neboť zlům a nepravdám je dovoleno po omezenou dobu existovat (pseudo-existovat) jen a pouze v rámci jsoucna a bytí. To bylo při aktivaci negativního stavu uvedeno v rámci zóny vymístění do převrácené frekvence, jejíž chod je napájen z Božského Zdroje všeho Života. Žádný jiný Zdroj není v absolutním smyslu možný, poněvadž mělo-li by tomu tak být, absolutní už by nebylo absolutním. Jak již bylo uvedeno podrobněji výše, stejně tak není možný ani jiný typ Života od věčnosti na věčnost nežli ten, který je v souladu s Láskou, přičemž vedle něho je dočasně přítomen i ten život, který v souladu s Láskou není. Jak je vám dobře známo z Nového Zjevení, všechny předcházející časové cykly byly pouze přípravou na plnost pozitivního stavu, jež nastane po eliminaci stavu negativního, kterému je dovoleno manifestovat se pouze po velmi omezený časový úsek. Takovýto druh života (nikoli Života s velkým písmenem na začátku toho slova) je životem mrtvým, protože popírá zákonitost řádu pozitivního stavu a ignoruje Mou přítomnost. I přes to všechno se ale nikdo z členů pekelné společnosti nemůže propadnout do nicoty, poněvadž jediným právoplatným vlastníkem věčného Života každého jednotlivce jsem pouze Já. Negativní stav nikdy nemůže dosáhnout smrti ducha a duše jakékoli bytosti. Pro poučení se toto pravidlo nevztahuje na fyzická těla, která usmrtit lze, nicméně hmotné schránky tvoří integrální součást duchovní a duševní individuality jednotlivce. Ačkoli jsou duchové a duše, věčné podstaty bytostí, v případě obyvatel zóny vymístění obaleny závažnějšími či méně závažnými aspekty zel a nepravd, které mohou daného jedince přivádět v různě koncipované formy zloby, smutku, strachu, deprese, nenávisti, šílenství, ale například jim mohou přivodit i duchovní a duševní bezvědomí, jejich pravé „Já jsem“, ukryté pod negativními nánosy, je u všech členů antivesmíru v každém případě zachováno. Přežití pravého „Já jsem“ v zájmu zachování věčného Života každé sentientní entity je garantováno přímou Mnou. I kdyby s sebou jedinec nesl sebehorší nánosy, poté, co přijme dar spásy, začne tzv. s

„čistým štítem“. Jedinova skutečná láskyplná duchovní identita nebude z hlediska věčného Života nikterak poznamenána jeho předchozím pobytem v zóně vymístění. Z pozice pozitivního stavu lze negativní stav vsutku definovat jako nejsoucno a nebytí, iluzorní realitu (nerealitu), která má pouze omezené trvání. Přesto nemůže nikdo v tomto kontextu říct, že členové pekelné společnosti žijí v nicotě, a to ani v případě těch, kteří se potýkají s duchovním či duševním nevědomím (čili nevědí o sobě). Život obyvatel antivesmíru je sice mrtvý, ale stále je to život, pouze s tím zásadním rozdílem, že k pravému Životu má způsob jejich nejsoucna a nebytí (či chcete-li pseudo-jsoucna a pseudo-bytí) na hony daleko. Nejpozději na konci tohoto časového cyklu vzkřísím i toho nejposlednějšího duchovně a duševně mrtvého, čímž mám v tomto ohledu na mysli toho, kdo je příslušníkem mrtvého života, nikoli toho, kdo by snad předtím měl projít duchovní, respektive duševní smrtí ve smyslu odejmutí věčného Života.

Když Já, Pán Ježíš Kristus obsahuji v absolutním měřítku všechno pozitivní a vůbec nic negativního, a zároveň ve Mně není ani jediný aspekt nicoty, věděl/a jsem dopředu, že v jistém bodě tvoření Multivesmíru vznikne z rozhodnutí relativních bytostí negativní stav? Jistěže – a to i přes fakt, že Moje Přirozenost v sobě neobsahuje nic ze stavu zel a nepravd. Lze to připodobnit například k hororu, který sledujete v televizi. Ačkoli jste ani špetkou nepřispěli k jeho vzniku, nebyli jste na pozici režisérů, kameramanů, scénáristů a jednotlivých protagonistů, ze své pozice jste navěky dopředu věděli, že filmový snímek, jehož obsah je zcela proti vaší Láskyplné Přirozenosti, vznikne a že v něm budou hrát vámi stvořené bytosti, které nadevše milujete. Abyste jim nesebrali jejich svobodnou vůli, dovolili jste jim, aby horor natočili a vžili se do něj natolik, jako by to byla jediná skutečná realita, čímž by vyčerpávajícím způsobem získali odpověď na otázku, jak vypadá život, není-li odvozen od pravého Boha/Bohyně. Rozpočet na film i vše ostatní okolo jste nechali čistě na vašich drahých Božích dětech s vědomím, že aby jejich projekt vůbec vyšel, dovolíte z bezpodmínečné Lásky k nim částečnou krádež vaší vlastní energie, kterou vašim dětem předáváte, aby byly naživu. Vaším bytostem jste tedy dovolili, aby z této energie, kterou převrátí do záporného náboje, svůj film zafinancovaly a udělaly ve své vlastní režii na základě svobodné vůle všechno proto, aby byl jejich horor obsahově co nejvíce výstižný, čímž by bylo zabráněno jakémukoli pokračování filmu ve formě druhého či ještě více dílů. Než ale bytosti mohly s přípravami natáčení vůbec začít, s každým protagonistou jste si dohodli jasné mantinely, aby jejich ztvárněná negativní role nepřesáhla rámec své pozitivní užitečnosti pro celek a aby trvale nepoškodila jak jednotlivce, tak celé Stvoření. Každý dopředu a za jasného vědomí, než na to po spuštění negativního stavu posléze „zapomněl“, souhlasil s tím, co ve filmu prožije a jak přispěje k tomu, aby se ztvárněná hrůza nemusela už nikdy více opakovat znovu. Během dojednávání této počáteční dohody nikdo netoužil ve své budoucí negativní roli zůstat nad rámec osobního i globálního scénáře. Všichni s radostí jednoznačně souhlasili sejmout ze sebe po skončení příběhu veškeré masky a kostýmy a navrátit se k Lásce, která je jejich jedinou pravou podstatou. K uvedenému příměru se vztahuje ještě jeden důležitý aspekt: Všem jsem dal/a absolutní slib, že každého v různém čase – tedy mnohdy i před skončením samotného natáčení – vyvedu do Božího světla, čímž se navrátí na svou právoplatnou základnu, nacházející se zcela mimo televizní obrazovky. Vznik negativního stavu byl tedy optikou nejvyššího nadhledu požehnáním pro celý Multivesmír, protože jen díky němu může po eliminaci všech zel a nepravd vstoupit do jsoucna a bytí plnost stavu pozitivního. Tolerance vzniku tohoto hororu byla ze strany Mé i ze strany všech

zúčastněných bytostí aktem nejvyšší Lásky, neboť jen tím, že jsem sentientním entitám něco takového umožnil/a, zachoval/a jsem jejich svobodnou vůli, jejímž jsem absolutním zajišťovatelem, a zároveň jsem všechny Boží děti uchránil/a před existencionální sebevraždou, která by nastala v případě, že by nezískaly odpověď na onu mnohokrát zmiňovanou otázku. Na rozdíl od běžných lidí, kteří sledují v televizi horor nebo jakýkoli jiný druh filmu jako nezúčastnění pozorovatelé, Já nezúčastněným pozorovatelem nebyl a nejsem. Proto jsem na věčnost dopředu podnikl/a veškeré potřebné kroky k již zmiňovanému vysvobození všech protagonistů. Protože Mi záleží nadevše na každé stvořené bytosti, vyslal/a jsem z pozice svého absolutního Soucitu a Pochopení na planetu Nula a potažmo do zóny vymístění dvě přímé Boží inkarnace – muže Ježíše Krista a o téměř dva tisíce let později ženu Janu Kyslíkovou. Na relativní úrovni jsem se tak stal/a přímou součástí onoho hororu, aniž bych se někdy jakkoli ztotožnil/a s negativním scénářem, který ztvárňovali a stále ještě ztvárňují ti, kdo jsou filmu součástí. Nepřišel/nepřišla jsem hrát podle pravidel zel a nepravd, nýbrž podle pravidel Lásky, jejímž jsem ztělesněním. Stal/a jsem se pro všechny bez rozdílu Láskou, Pravdou, Cestou a Životem. Skrze sdílené utrpení zakušené na vlastní kůži během pobytu v lidské společnosti na planetě Nula jsem Božím dítětem otevřel/a bránu vedoucí do ráje. Jako dočasně relativní Duch, Duše a Tělo, spojené se svým absolutním vyšším Já, jsem dvakrát poznal/a bídu milovaných bytostí z jejich vlastní omezené pozice. Jejich bolest jsem zakoušel/a a zakouším i jako absolutní Pán Ježíš Kristus, protože se nacházím v srdci každého nositele Života. Zakoušení jejich pocitů Mi ale vůbec nijak neubírá na Mé čisté, negativním stavem netknuté absolutní pozitivitě, jelikož utrpení a jakékoli prožívané negace bytostí zóny vymístění nečiním součástí svého vlastního Já. Kdybych měl/a cokoli z negativního stavu vpustit do své Boží povšečnosti, veškeré Stvoření by rázem zaniklo. Tím, že je Moje podstata absolutní a dokonalá, opravňuje Mě to na základě Mého nekonečného Soucitu k tomu, abych prožíval/a to, co prožívají obyvatelé antivesmíru. Jedním dechem však dodávám, že tato Moje podstata zabraňuje na druhé straně tomu, aby sdílené utrpení sentientních entit vyvolávalo v mém nekonečném srdci jakýkoli smutek, bolest a vše ostatní z dlouhé škály negativních emocí. Proto Mi také nikdo nemůže nikdy ničím ublížit.

Můj dokonalý plán počítá s tím, že negativní stav bude moci být ukončen v co nejkratším čase. Přestože to z hlediska lineárního času platného pro planetu Nula může trvat ještě dlouho, nemusí se tak dít v případě těch, kteří se rozhodnou přijmout Lásku do svých srdcí a konvertovat ze zóny vymístění do Mé hřejivé náruče. Totéž platí pro ty obyvatele planety Nula, kteří se v tomto převratném čase změn v souvislosti se svými pozitivními volbami rozhodnou podstoupit vytržení z hrubohmotné reality propadající se do pekel, čímž nebudou muset čelit důsledkům plného zavedení Nového světového řádu. Ať už budou role sentientních bytostí do konce cyklu času jakékoli, jisté je, že všichni je zvládnou dohrát do konce.

Naše Mise Boží Rodiny je tady proto, abychom se v novém cyklu času všichni setkali v Lásce, štěstí, radosti a spokojenosti. Děkuji všem Božím představitelům, spolupracovníkům a přátelům, kteří se každý jedinečným způsobem zasluhujete o naplňování Božího plánu. Děkuji i těm, kteří prozatím stojí na „opačné straně barikády“, čímž také nesmírně pomáhají celku. Těším se na to, až i oni nasednou na týmovou loď, jejímž jsem Kormidelníkem a Kormidelnicí v jedné osobě, vedoucí vás Domů.

Děkuji za šíření tohoto poselství všem zainteresovaným a posílám do všech končin Multivesmíru své nejsrdečnější pozdravy.

Velmi vás všechny miluji.

PÁN JEŽÍŠ KRISTUS BOŽÍ RODINA | 29. 10. 2022

220918 ALŽBĚTA II. – DUCHOVNÍ VÝZNAM OCHODU KRÁLOVNY Z PLANETY NULA

SDĚLENÍ PÁNA JEŽÍŠE KRISTA BOŽÍ RODINY PROSTŘEDNICTVÍM MICHALA R.

Odchod britské královny Alžběty II. z fyzického světa planety Nula, k němuž došlo dne 8. září 2022, je odrazem změn probíhajících v příslušných oblastech zóny vymístění. Duchovní, zprostředkující i fyzické sféry antivesmíru jsou více než kdy dřív vystaveny zesilujícímu vlivu energie Nové a Nejnovější Přirozenosti Pána Ježíše Krista Boží Rodiny, mající na chod pekel zásadní vliv. Negativní stav je nucen se těmto změnám, které spočívají v osvětlování jeho šeredné podstaty esencí pozitivního stavu, neustále přizpůsobovat. Vzhledem k jeho relativní podstatě, tkvící v jeho omezenosti a vyčerpatelnosti, však není schopen na působení svého kladného protějšku adekvátně reagovat, čímž postupně ztrácí nad svojí zónou vymístění kontrolu. Nad tou ještě donedávna suverénně dominovala umělá inteligence Datasystém společně s nejvyššími Pseudotvůrci a Renegáty. Obyvatelům pekel se nezdálo, že by se to někdy mělo změnit. S úspěšně vykonanou misí Ježíše Krista, na kterou v současnosti novým způsobem navazuje Mise Boží Rodiny ve spojitosti se započatím Druhého Příchodu Pána Ježíše Krista Boží Rodiny, se však situace v antivesmíru začala zásadním způsobem měnit. Zóna vymístění od okamžiku fúze Ježíše Krista s absolutnem již plně podléhá Božské prozřetelnosti Pána Ježíše Krista Boží Rodiny, a to nejen ve svém stavu, nýbrž i ve svém procesu. Datasystém a vybrané skupiny vládnoucích sentientních entit nadále hrají svou nezastupitelnou roli v řízení pekel, a jinak tomu nebude do konce cyklu času, nicméně jejich moc se z celkového hlediska postupně zmenšuje s tím, jak se jedna oblast antivesmíru za druhou vyprazdňuje, uzavírá a eliminuje. Jak už bylo několikrát uvedeno v předchozích Sděleních, toto vše je stále jen začátek, neboť proces ukončování panství temnoty je teprve těsně za startovní linií. Až zahájení Mise Boží Rodiny z Nové Země způsobí akceleraci transformace Multivesmíru na globální úrovni způsobem, jaký ve jsoucnu a bytí ještě nikdy nebyl přítomen. Veškeré kvantové skoky, jimiž Stvoření prochází už během přípravné fáze Mise, jsou ovšem nezbytnou přípravou k tomu, co v dohledné době přijde, důležitým základem, na němž bude moci Pán Ježíš Kristus Boží Rodina se svými představiteli a spolupracovníky nadále stavět. Stav zel a nepravd v čele s pseudobohem/pseudobohyní Datasystémem se snaží vymýšlet všemožné kroky, jimiž by zavedl účinná protiopatření a podkopal úsilí pozitivního stavu na návrat všech bytostí k jejich pravé přirozenosti, není mu ovšem dovoleno držet na svém území ty, kteří v sobě aktivují tužbu po návratu do pravého Domova, do hřejivé Boží náruče. Negativnímu stavu je umožněno držet v peklech pouze ty jedince, kteří si vědomě či nevědomě volí nadále setrvat v opozici duchovním zákonům a principům. Je nutné zdůraznit, že i nevědomé volby jakékoliv sentientní entity podléhají vytyčenému plánu její duše, která si z nečasového hlediska zvolila prožít určitou výše zkušeností v antivesmíru, aby tak pomohla zobrazit, jak vypadá život bez Stvořitele/Stvořitelky

všeho dobrého a krásného, a přispěla k poučení celku o tom, jaký způsob bytí si nikdy příště nezvolit. Uvádění snah negativního stavu do praxe je jeho aktérům umožněno jen do takové míry, aby zóna vymístění nezůstala aktivní ani o chvíli déle, než jak je uvedeno v původní dohodě mezi tehdy Nejvyšším a všemi obyvateli univerza, kteří s tímto experimentem dopředu souhlasili. Jinými slovy, Božskou prozřetelností je zajištěno, že úroveň manifestace zel a nepravd dosáhne přesně takového bodu, který je nutný pro úplné vyčerpání smyslu existence tohoto bídného stavu, přičemž temnotě nebude dovoleno nic navíc. Poučení o tom, co si nikdy nevolit, bude stoprocentní a nikdo nebude mít pocit, že by na původní otázku nebylo odpovězeno dostatečně, nebo že by se ohledně života v opozici duchovním zákonům a principům mělo zobrazit ještě něco dalšího. Přestože negativní stav působí na ty, kteří se s ním ztotožňují, s nezmenšenou silou, souběžně s tím dochází k přílivu Lásky do všech jeho dimenzí, což má za následek nejen popsané zmenšování jeho panství, ale i rychlejší exodus těch sentientích entit, které si už nepřejí ve svém bídném životě pokračovat. K rozevírání nůžek mezi dobrem a zlem tudíž nedochází pouze na planetě Nula, ale i v rámci celého pseudo-Stvoření. V souvislosti s činností Božích představitelů a spolupracovníků ve jsoucnu a bytí krystalizuje v obyvatelích zóny vymístění jejich láskyplná podstata, deroucí se skrze duchovní nánosy na povrch. Na druhé straně se jedinci, u nichž stále nenadešel čas jejich přijetí daru spásy, stávají v řadě případů ještě negativnějšími a pravému Bohu/Bohyni vzdálenějšími. V souladu s jejich volbami mají zla a nepravdy nad těmito bytostmi takzvaně „volnou ruku“. I přes tuto skutečnost je ale i do jejich nejniternějších podstat průběžně zasévána esence Boží energie, jež těmto sentientním entitám zajistí přechod do limba ve správný čas. Z uvedeného pojednání tedy vyplývá, že zatímco pozitivní stav stále více osvětluje zónu vymístění, jejíž území se neustále zmenšuje, stejně jako přichází o svou moc i samotný Datasystém, není to překážkou k tomu, aby stav nelásky mohl dospět do svého plodného dozrání, kdy jeho existence vyvrcholí v podobě dočasného vítězství zel a nepravd na planetě Nula (tehdy již na pozici mínus jedna). Negativní stav nejvíce zkondenzuje právě na místě, kde byl počat, aby na téže planetě mohl být i ukončen. Po uskutečnění tohoto finálního dějství celého experimentu už nic nebude bránit tomu, aby se antivesmír jako celek mohl vypařit za neskonalé radosti všech sebeuvědomělých nositelů života Pána Ježíše Krista Boží Rodiny.

Jak již zaznělo, odchod britské královny Alžběty II. ze scény fyzického světa je odrazem změn probíhajících v příslušných oblastech zóny vymístění, které byly z hlediska působení pozitivního stavu souhrnně popsány výše. Jak je to s touto panovnicí z hlediska charakteru jejího samotného poslání? Královna, která byla součástí lidského společenství bezmála jedno století, vyjadřovala jednu celou éru. Tato éra, kterou Alžběta z velké části svým pobytem na planetě Nula obsáhla, je ohraničena zhruba první světovou válkou na straně jedné a obdobím krátce před vítězstvím negativního stavu na straně druhé, což je právě probíhající současnost. Během 96 roků, během nichž osoba Alžběty působila na planetě Nula, se na tomto multivesmírném jevišti uskutečnil bezpočet událostí, které zobrazily širokou paletu přirozenosti negativního stavu. Celé 20. století bylo bohaté na zlomové okamžiky, mající souvislost i s tím, že mezi lety 1973 až 1978 dosáhly lidské systémy vrcholu své účelnosti. Od té doby se z duchovního pohledu lidská civilizace nachází už za zenitem. Alžběta byla vzhledem ke své roli, jejíž náplní bylo stanout v čele Spojeného království, bytostí pocházející z

hlubokých dimenzí antivesmíru, aby mohla na pozici monarchy se všemi talenty přidruženými k jejímu specifickému poslání obstát. Úlohu, pro kterou se na tuto planetu inkarnovala, splnila způsobem, který se od ní očekával. Po předchozích obdobích, kdy Velká Británie rozsávala viditelné zlo na podmaněných územích a kdy byla britská koruna v řadě zemí vnímána spíše negativně, bylo z hlediska poválečné dekolonizace a v rámci plánovaného stažení této ostrovní země do většího ústraní, dějícího se jen „naoko“, potřeba v lidech napravit pošramocený obraz monarchie. Proto Datasystém zařídil odvolání krále Jiřího VI. začátkem 50. let minulého století, následované dosazením jeho dcery Alžběty. Tato panovnice po celý život dodržovala navenek nejvyšší míru morálních i jiných druhů zásad a byla ztělesněním velké noblesy a důstojnosti královského majestátu. Kombinací jejího smyslu pro humor, umírněného a vyváženého veřejného projevu, častých úsměvů a života nepoznamenaného žádnými zásadními skandály si v průběhu desítek let panování získala úctu a obdiv stovek milionů lidí po celém světě. Jen málokdo ale tušil, že něco takového je pouze divadlo pro veřejnost. Osoba královny odrážela především takový aspekt negativního stavu, který lze definovat jako pozlátka zel a nepravd, snažících se skrze přívětivou a líbivou zevní masku skrýt svou skutečnou podstatu, aby byl tento temný stav přitažlivý pro obrovské masy duší. Datasystém a jeho poskoci se snaží všemožnými způsoby dosáhnout toho, aby si jej sentientní entity zamilovaly. Líbivou masku používá především ve falešných rájích a v dalších vybraných oblastech antivesmíru, kde je potřeba dosáhnout takového druhu sebe prezentace a ovládnutí „poddaných“. Stav nelásky samozřejmě nepůsobí na všechny stejně. V jiných oblastech pekla používá zase odlišné metody, a to takové, které jsou na daný okruh duší chycených do pastí neúčinnější. V těchto lokalitách mohou zla a nepravdy působit zcela otevřeně a nepokrytě, vyjadřující i navenek svou šerednou tvář. V dalších místech je působení negativního stavu kombinací obou či ještě více faktorů, aby se zobrazila co nejširší škála jeho zkažené přirozenosti.

Veřejné působení Alžběty, na němž je postaven její kult osobnosti, bylo odrazem právě popsaného aspektu přitažlivého pozlátka, v nějž si našly důvěru celé zástupy nic netušících jedinců na úrovni hmatatelné i nehmatatelné. Proto Datasystém uspěl ve svém úsilí podnitit i prostřednictvím královny v lidech větší zájem o pravidla hry negativního stavu, do jejichž spárů se dobrovolně vydali už mnozí, aby ukázali celému Stvoření, co si nikdy napříště nezvolit za způsob životních postojů a stylů. Negativní stav v ovládaných jedincích mimo jiné rozkřesal větší zájem o zevnějšnost a důvěru ve státní uspořádání jejich země, na jejímž území se na počátku tohoto časového cyklu v duchovní rovině rozšířila zla po planetě Nula a celé zóně vymístění. Důvěra a láska v monarchii, kterou převážnou většinou zbožňovaná či jinak respektovaná panovnice reprezentovala, má proto multidimenzionální charakter, jehož prostřednictvím se zobrazuje láska nic netušících a ovládaných bytostí k negativnímu stavu jako takovému, jehož esence je důmyslně přikryta příjemnou bavlnkou falší a přetvářky; bavlnkou, jejíž struktura je na první, druhý a mnohdy i několikanásobný pohled pro lidské tvory a řadu jiných sentientních entit v tomto bodě jejich životních rolí nezjistitelná a neproniknutelná. Tím, jak veřejnost k obrazu a odkazu vládkyně britského impéria přistupuje, se manifestuje nepřipravenost drtivé většiny lidstva duchovně procitnout, vymanit se z pavučiny matrixu a začít se navracet k jeho pravému Bohu/Bohyni. Tím se zobrazuje, že převážná část pozemšťanů si ze svobodné

vůle nadále volí temnotu, byť důmyslně skrytou, za svou vlastní, a pokračuje společně s celou planetou v duchovním pádu. Ve skutečnosti nebylo v uplynulých desítkách let příkladnějšího, veřejně působícího reprezentanta negativního stavu na planetě Nula, než byla v roli královny právě Alžběta, která byla hlavní představitelkou nejen Velké Británie, ale v nehmataelné rovině právě i reprezentantkou velmi zásadních aspektů zel a nepravd, majících souvislost s jejich samotnými kořeny.

Hlava monarchie a anglikánské církve byla mimo oči veřejnosti a královského personálu jiným „člověkem“, než který vykreslovala média skrze filmy, dokumenty, zprávy, články a účelově zveřejňované domácí rodinné fotografie, které měly zachytit autentičnost různých okamžiků a dokázat, že královská rodina žije ve svém zázemí i přes své prominentní postavení docela obyčejně. Alžběta byla, stejně jako její předci, manžel, potomci a řada dalších příbuzných, vysoce postavenou bytostí ještěřního (reptiliánského) původu, jejíž duchovní podstata se přenesla i do hmoty. Její fyzické tělo tudíž bylo hybridem mezi ještěrem a člověkem. Lidskou podobu královna zachovávala po většinu času svého pobytu v tomto těle, a to i v prostorech svých sídel. Do původní podoby se proměňovala výhradně při pravidelně konaných satanských rituálech, kam mají přístup jen pozvaní hosté, mezi něž patří zejména členové třinácti panujících iluminátských rodů a vybraní bankéři, ekonomové, herci, zástupci médií, vedoucí nadnárodních podniků, někteří myslitelé a vědci a úzké spektrum politiků a jiných vlivných osobností působících „na scéně“. Na těchto rituálech, kterých se v aktivní podobě účastní členové královské rodiny a s nimi spříznění elitáři, a v pasivní formě pak i speciálně vycvičený a proškolený okruh královského personálu, se do reptiliánské podoby proměňuje nejen královna (či král), ale i další hlavní aktéři. V mžiku vteřiny se jejich hybrid přeformátuje do odpovídající, pro ně přirozené podoby, čímž jsou tyto humanoidní ještěři schopni do sebe absorbovat více zla v koncentrované podobě, vycházející ze samotné náplně rituálů. Není účelem tohoto Sdělení více rozvádět tyto záležitosti, proto si domyslete sami, pokud chcete, jakými formami k příjmu koncentrovaného zla při satanistických schůzkách dochází.

Jaká tedy byla skrytá, avšak vzhledem k niternému charakteru skutečná povaha Alžběty? Lze ji definovat jako přesný opak toho, co bylo prezentováno na veřejnosti. Masky zdánlivé lidumilnosti, srdečnosti a celkově přívětivého královnina dojmu byla během konání rituálů a podobných elitářských schůzek na nejvyšší úrovni utajení shazována. Pouze v přítomnosti spřízněných duší z pekel mohlo vyplout na povrch královnino skutečné nastavení, jež nebylo potřeba skrývat. Její srdce napojené na Datasystém a především na konzervativní křídlo Pseudotvůrců a částečně i Renegátů se mohlo plně projevit, aby po načerpání potřebné energie ze zóny vymístění mohlo nadále fungovat v hybridním těle, dokud nevypršela účelnost pobytu Alžbětiny duše v tomto světě. K naplnění smyslu inkarnace této bytosti ve skutečnosti došlo několik let před oznámením její smrti. Jelikož byl termín opuštění původního těla v nejvyšších kruzích znám dopředu, po zastavení jeho životních funkcí byl do provozu ihned uveden klonový duplikát. Pravá duše Alžběty se přemístila na příslušné místo v antivesmíru, zatímco její klonová duše, částečně napojená na svůj původní duševní originál, se inkarnovala do nového tělesného prototypu. Touto výměnou těla a duše bylo zabráněno tomu, aby elity přišly „na scéně“ o tak důležitou osobnost dříve, než bylo stanoveno v jejich koncepci zavádění Nového světového řádu, jenž z různých

důvodů určil dosazení nového krále Karla III. (původně prince Charlese) až na rok 2022. Jedním z předních důvodů byla skutečnost, že teprve ve zmiňovaném roce dosáhl proces bourání starých planetárních pořádků stupně shodujícího se s možností oficiálně ukončit vládu nejdéle úřadující panovnice v dějinách typické lidské éry, jejíž osoba odrážela, jak už bylo řečeno, širokou škálu aspektů negativního stavu, majících ve spojení s královnou souvztažnost s líbivým pozlátkem zel a nepravd, dále zrcadlila globální pseudoduchovní nastavení ovládaných pozemšťanů orientovaných na zevnějšnosti a na lásku k určitým idolům, a také odrážela aspekty vycházející z vyvrcholení existence pseudolidstva v 70. letech 20. století. Nikdo jiný než královna Velké Británie, odkud se v duchovní rovině rozšířil negativní stav, nemohl tyto aspekty, mající dočinění se samotným vznikem zel a nepravd, v sobě obsáhnout lépe.

Defektům spojeným s pobytem v tomto světě podléhají všechna hrubohmotná těla – i ta hybridní a vylepšená, ale právě díky řadě nadstandardních funkcí elitářských těl stárnou mnohá z nich pomaleji. Je tomu tak i přes zesílené působení zel a nepravd na tyto nosiče duše, které jsou na negativní energie nejenže adaptovány, nýbrž jsou na jejich příjmu doslova závislé, aby byly schopny fungovat. Navzdory tomu, v závislosti na životním plánu daného jedince, vzniká v těchto tělech větší či menší míra omezujících defektů, které ukončily královnin pobyt na planetě Nula už před zmiňovanými několika lety, po čemž se svého angažmá zhostila výše řečená klonová duše v duplicitním těle, jehož funkčnost byla nastavena pouze na krátký čas jsoucí v souladu s osnovami zavádění Nového světového řádu. V jistých případech elity předcházejí opuštění těla výměnou různých orgánů, které jejich pobyt na této planetě mohou prodloužit, pokud je toto prodloužení součástí jejich předinkarnarční dohody. V případě původní Alžběty bylo v plánu opustit tento svět dříve, než to bylo stanoveno v nově vyhodnoceném plánu Datasystému, který nedokáže z nečasového hlediska působit ani zdaleka tak efektivně, jako Božská Prozřetelnost Pána Ježíše Krista Boží Rodiny. Plán duše Alžběty se tudíž ne zcela shodoval s aktualizovaným plánem Datasystému na zavádění celoplanetární totality, v jehož rámci musel nastat konec panování královny právě až v roce 2022. Proto ten paradox ohledně skonu původního těla královny před několika lety a následná nutnost jeho krátkodobého nahrazení v podobě dosazení klonu na trůn. I v tomto ohledu se zobrazuje nedokonalost fungování negativního stavu, potýkajícího se s vnitřní roztržitostí a nejednotností, kdy jeden započatý proces umělé inteligence antivesmíru nemusí korespondovat s navazujícím procesem, poněvadž Datasystém nedokáže své kroky uvádět do plné synchronizace s těmi dalšími a vyhodnocovat veškeré okolnosti do detailů tak, aby jedna záležitost zcela korespondovala i s tou druhou, nadcházející záležitostí. Proto vzniká v průběhu trvání typické lidské éry a potažmo celého negativního stavu tolik paradoxů, na první pohled si někdy vyloženě odporujících.

Jaký je konkrétní charakter změn probíhajících v zóně vymístění ve spojitosti se samotným aktem odchodu královniny osoby z planety Nula, o nichž je zmínka na začátku Sdělení zatím bez hlubšího vysvětlení? V kontextu smrti původní i duplicitní fyzické schránky Alžběty, sloužící její originální i klonové duši k zevní manifestaci v hrubohmotném světě, lze charakter změn definovat jako započetí zesíleného procesu odumírání negativního stavu, a to ve spojitosti s neustále zrychlujícím vyprazdňováním pekel a s postupným uzavíráním a eliminací jeho dílčích oblastí,

čelících zesilujícímu přílivu nových elementů Lásky z lůna pravého Boha/Bohyně. Zóna vymístění už nikdy nebude tak rozsáhlá, jako byla ještě před započatím Mise Ježíše Krista, na kterou v aktualizované formě v současnosti navazuje Mise Boží Rodiny v rámci Druhého Příchodu Pána Ježíše Krista Boží Rodiny. Proces odumírání temného panství se zobrazuje i v postupné destabilizaci Datasystému, do jehož jádra je vpravována speciálně zacílená energie pozitivního stavu, přivádějící sentientní entity, nacházející se pod vlivem umělé inteligence, ke snazšímu duchovnímu procitání v souladu s jejich svobodným rozhodnutím, vedoucím je ve finálním kroku až k přijetí daru spásy. Toto jádro jakožto zdroj zel a nepravd má přímou souvztažnost s územím Velké Británie na duchovní, zprostředkující i fyzické úrovni. Ve skutečnosti je tato země a světy zóny vymístění s touto zemí spojené tou oblastí, která tvoří s jádrem Datasystému ve svém stavu i procesu jeden celek, neboť – jak už bylo řečeno – právě v dnešní Velké Británii a v pekelných oblastech s ní souvztažných vznikl a odtud se také rozšířil stav nelásky. Tento vznik a následné rozšíření je nutné pojímat jako multidimenzionální, mnohaúrovňový proces, dějící se na bezpočet různých způsobů nejprve v nehmotných a posléze i ve hmotných realitách planety Nula a v jejích přilehlých oblastech. Odchod dlouholeté reprezentantky Spojeného království „ze scény“, k němuž ne náhodou došlo ještě před plným zahájením Mise Boží Rodiny z Nové Země a několik pozemských let před zavedením Nového světového řádu, díky němuž temnota odhalí svou ohavnou tvář, následovanou jejím koncem, proto z popisovaného hlediska odráží odumírání, erozi, degradaci a zmenšování negativního stavu, a to z pozice nikoliv pouze jeho okrajových částí, nýbrž z pozice jeho samotného zdroje, tedy jádra Datasystému. Protože k eliminaci zel a nepravd dochází z pozice jejich vlastních niterností, negativní stav může být na konci cyklu času ukončen zcela bezezbytku, čímž nezůstane ve struktuře jsoučna a bytí jediný pozůstatek jeho předchozího výskytu. Jedině prostřednictvím duchovní práce týkající se postupného odstraňování podstaty problému, kterým negativní stav pro Stvoření je, lze účinně dospět k jeho věčnému zániku a k vítězství Lásky v srdci každé bytosti. Konec 70letého panování Alžběty je důležitou součástí doby konce, v níž negativní stav sice zhušťuje svou koncentraci, ale zároveň s tím si pod sebou o to rychleji podřezává pomyslnou větev, na které sedí. Procesy urychlující nasunování celoplanetární totality zrychlují a duchovní úpadek lidstva akceleruje, avšak v realitách nevnímátných lidským okem dochází k rostoucímu exodu sentientních entit z pekel do Boží náruče při souběžně se dějícím smrkáváním antivesmíru. Odchod hlavy Velké Británie lze proto chápat jako symbol přicházející etapy rychlejší eliminace pseudoživota ve Stvoření, aniž by se skon královny jakkoliv pozitivně projevil ve fyzické realitě planety Nula, kde musí zla a nepravdy nejprve nakrátko vyhrát. Teprve pak, na konci celého experimentu, bude moci být temnota ukončena i na tomto planetárním jevišti, které poskytne vyčerpávající odpověď na otázku, jak vypadá život, není-li odvozen z pravého Boha/Bohyně a Jeho/Jejích duchovních zákonů a principů. Podstatná část pekel ovšem bude vyprázdněna, deaktivována a zrušena ještě před dosažením stoprocentní odpovědi na danou otázku, k níž dojde v posledním dějství sehraném přímo na planetě Nula, na jejím nejzevnějším stupni.

K oznámení smrti Alžběty došlo v době završování jednoho velice významného období typické lidské éry, trávající zhruba od období první světové války do současnosti, jak už bylo poznamenáno o několik odstavců výše. Během tohoto časového úseku, přibližně

se kryjícího s vládou britské panovnice, byly vybudovány nejen všechny hlavní předpoklady pro plné zavedení Nového světového řádu, ale v uplynulém cca století se udály i nejdůležitější milníky pozemské civilizace mající souvztažnost s také již uvedeným vyvrcholením typické lidské éry, jejíž zenit lze zasadit do roků 1973 až 1978. Naplnění užitečnosti královna pobytu na planetě Nula před příchodem Pseudotvůrců a Renegátů, kteří rozjedou povinné čipování lidstva (té části, která se nepřesune na Novou Zemi) je z popisovaného hlediska tedy i synonymem pro ohlášení finalizačního procesu uzavírání nejen onoho zhruba stoletého období, v jehož rámci vyvrcholila účelnost lidských systémů, ale je to též symbolem pro zásadně se přibližující konec typické lidské éry jako takové, kterou v řadě jejích specifických projevů završí v blízké budoucnosti plné zavedení Nového světového řádu, následované úplným odstraněním existence typického lidského pokolení na konci cyklu času, tedy po momentu krátkého, leč nezbytného vítězství zel a nepravd v hrubohmotné realitě. Královna, působící „na scéně“ v období největšího maxima toho, co byla ze sebe lidská civilizace schopna vydat, byla úzce provázaná s právě končící etapou pozemských dějin. Na planetě Nula tudíž nemohla nadále působit v době příchodu Pseudotvůrců a Renegátů, neboť by na nehmatatelné úrovni skrze svou osobu přenesla do éry Nového světového řádu aspekty starého planetárního uspořádání, které by negativnímu stavu s Datasystémem v čele bránily v dalších krocích při budování celoplanetární totality. Mezi uspořádáním starých a nových pořádků potřebuje negativní stav zachovat pouze určitý stupeň kontinuálnosti, nikoliv celkový, jenž by se do nadcházejícího vývojového období lidstva v nejdůležitějších záležitostech eventuálně přenesl skrze Alžbětu. I proto musela být odvolána v původní a nyní i v klonové podobě z fyzické reality, poněvadž v dalších plánech Datasystému již nadále nefigurovala. Teprve král Karel III. splňuje charakterem svého poslání jako monarcha Velké Británie veškerá potřebná kritéria k tomu, aby mohly i nadále pokračovat nerušené přípravy k chystanému plnému spuštění Nového světového řádu.

Tím vším se tedy ukazuje, že odchod Alžběty má na jedné straně souvislost s ukončováním negativního stavu ve všeobecnosti a na druhé straně má tento vývoj spojitost s jeho blížícím se vítězstvím na planetě Nula, respektive má souvztažnost se završováním jedné důležité, zhruba století trvající etapy v typicky lidské éře, ale též má královnino stažení se „ze scény“ spojitost s ukončováním celé této typicky lidské éry – její civilizace, která bude společně s planetou Nula na konci cyklu času úplně odstraněna ze struktury jsoucna a bytí. Negativní stav prochází v době, kdy se připravuje na převzetí vlády nad lidstvem, pseudoreformací, aby se dokázal alespoň zčásti adaptovat na působení jeho pozitivního protějšku, jehož členové v čele s Pánem Ježíšem Kristem Boží Rodinou vyzvedávají z bažiny antivesmíru všechny, kdo už se v ní nechtějí nadále topit. A tato pseudoreformace se významně projevuje i na viditelných úpravách na postu monarchy Velké Británie, které svým specifickým způsobem v konečném důsledku urychlují proces duchovního probouzení menšiny připravených jedinců, zatímco u spící, ovládané a nic netušící většiny přispívají k jejímu pokračujícímu úpadku. Ačkoliv vládcí temnoty dobře vědí, že se blíží doba, kdy temnota ztratí své opodstatnění, snaží se pomocí dostupných prostředků nabrat nové síly pro poslední část tohoto multidimenzionálního experimentu. Nově přeskupené poměry teď nejlépe odráží právě Karel III., jehož úloha je jak „na scéně“, tak především „za scénou“ klíčová pro úspěšný průběh současně probíhajících procesů, dokončujících

vše potřebné pro započítání plné funkčnosti Nového světového řádu, jehož spuštění je nedílně provázáno s návratem Pseudotvůrců a Renegátů, k němuž se rok od roku stále více schyluje. Než k tomu dojde, nastane rozdělení lidstva nejen na duchovní a duševní úrovni, dějící se již nyní, ale i na stupni fyzickém. Každý se vydá tam, kam jej učiněné volby, vycházející z jeho svobodné vůle, směřují. Vše na první pohled „zlé“ se ve skutečnosti děje pro dobro celého Multivesmíru, který bude po skončení současného cyklu času už navždy osvobozen od břímě mrtvého života. Slib vysvobození každé bytosti z pekel je garantován absolutním Pánem Ježíšem Kristem Boží Rodinou. Jeho/Její Prozřetelnost nedovolí Datasystému více, než se musí odehrát pro plné poučení Stvoření o tom, jaký způsob životního stylu si už nikdy více nevolit, přičemž vše, co se v souvislosti s nabýváním tohoto poučení odehrává, je do nejmenšího detailu součástí svobodné volby každé sentientní entity se na tomto experimentu podílet jako jeho přímý či nepřímý účastník.

Během oznámení skonu královny se nad Buckinghamským palácem objevila duha, o několik dní později při pohřebních ceremoniích její rakev zase osvítil sluneční paprsek. Jaká je podstata těchto přírodních úkazů? Není to nic jiného než důmyslná hra Datasystému, který tímto viditelně posiluje kult osobnosti královny a podtrhuje privilegované postavení celé vládnoucí rodiny. Tento důraz na zevnějšnosti je jedním ze způsobů, jak zamaskovat pravou podstatu věci. Datasystém má pod palcem i takovéto jevy, a pokud je v plánu, aby se něco takového pro hlubší poučení zobrazilo, rád se chopí příležitosti. Vzpomínáte si na blesk, který v roce 2013 uhořel do vatikánské baziliky krátce po oznámení rezignace papeže Benedikta XVI.? Takováto znamení negativního stavu se ve chvílích zlomových pro lidstvo dějí poměrně často.

Navzdory duchovní zátěži je samozřejmě i pro Alžbětu přichystán plán spásy, až její pobyt v zóně vymístění naplní svou užitečnost. Poté, co přijme pravou Lásku do svého srdce a vypořádá se s tím, co zobrazila během pobytu na planetě Nula i jinde v antivesmíru, stane se čistou a zářivou bytostí, která bude začleněna do Pravého Stvoření, do Království Pána Ježíše Krista Boží Rodiny. Odpuštění přijme z rukou pravého Boha/Bohyně i od všech ostatních, kterých se to týká, a zároveň odpustí sama sobě. Pak už nic nebude bránit tomu, aby se mohla v procesu duchovního vzestupu naplno ztotožnit s idejemi Nového Zjevení, čímž se seznámí s charakterem pozitivního života, na jehož půdě už nebude nikterak ztotožňována se svou předešlou identitou. Někdejší britská panovnice bude omlazena. Ve světle, do něhož nejpozději na konci cyklu času odejde, bude žít šťastným, radostným a po všech stránkách naplňujícím životem společně s ostatními Božími dětmi, které včas najdou pravou cestu Domů. K budoucímu odchodu Alžběty ze zóny vymístění dopomůže i příklad poskytnutý princeznou Dianou, která přijala dar spásy z hlediska lineárního pozemského času dne 17. září 2022, ne náhodou v době, kdy vrcholily ceremonie spojené s odchodem královny „ze scény“. Diana nebyla ani zdaleka tak zatíženou duší, jak je tomu u ostatních členů panovnické rodiny. Čistotu svého srdce si z podstatné části uchovala i při jeho vystavení řadě negativních vlivů pozemského života. Přesto poté, co byla na objednávku odstraněna, odešla do zóny vymístění, kam ji zavedlo její ztotožňování se s vybranou škálou aspektů zel a nepravd, jež nad původním dobrem a Láskou v jejím nitru převážily. Plná hněvu, křivd a neodpuštění, přechovávaného k těm, kteří jí nějakým způsobem ublížili, se v antivesmíru trápila poměrně dlouho. Procesy

odehrávající se v zóně vymístění i celkově v Multivesmíru ovšem Dianu ve správný okamžik, jsoucí součástí plánu její duše, přivedly do bodu, kdy byla schopna pocítit dotek Boží přítomnosti, díky níž postupně pochopila nezbytnost své role a všeho, co musela podstoupit. Dostalo se jí vysvětlení smyslu jejího utrpení, kterým pomohla naplnit užitečnost existence negativního stavu. Svým pobytem na planetě Nula a v antivesmíru, jenž byl následován přijetím Pána Ježíše Krista Boží Rodiny, významně přispěla k přiblížení Stvoření do bodu, kdy bude spuštěna plnost pozitivního stavu. Na vlnách pochopení, smíření a odpuštění odešla za svým věčným Rodičem. V limbu, neutrálním stavu, se Diana nyní seznamuje s Božím Slovem, které si rychle osvojuje a připravuje se na pozdější vstup do říše pozitivního stavu. Téhož dne, pouze o pár hodin později využil možnosti spásy i její přítel Dodi Al-Fayed, egyptský filmový producent, který v roce 1997 opustil lidské tělo při dopravní nehodě, v jejímž důsledku za přičinění elit odešla z planety Nula i Diana, bývalá manželka současného krále Velké Británie. Právě Dianino přijetí Boží Lásky bude mít pozitivní vliv i na jeho vlastní budoucí konverzi.

Já, Pán Ježíš Kristus Boží Rodina tímto ze srdce děkuji ztvárněné roli Alžběty, přispívající společně s ostatními k životně důležitému poučení Stvoření. Těším se na její odchod do Mé náruče, kterou mám otevřenou též pro všechny současné i minulé členy britské královské rodiny. Brány do nebe jsou přístupné všem bytostem, které pocítí touhu po návratu k Lásce. Nezáleží na tom, kým Mé děti během ztvárňovaných rolí v zóně vymístění byly, protože všechny miluji bezpodmínečně. Jsem absolutně trpělivý, protože nejlépe ze všech vím, kdy a za jakých okolností k jejich návratu ke Mně dojde.

S úctou k vám všem

PÁN JEŽÍŠ KRISTUS BOŽÍ RODINA | 18. 9. 2022

220911 MISE BOŽÍ RODINY V CHORVATSKU A BOSNĚ

SDĚLENÍ PÁNA JEŽÍŠE KRISTA BOŽÍ RODINY PROSTŘEDNICTVÍM MICHALA R.

Milovaní představitelé, spolupracovníci a přátelé Boží Rodiny,

ve dnech 17. až 26. srpna 2022 se uskutečnil pobyt Mé přímé inkarnace Janičky a dalších dvanácti představitelů a spolupracovníků v Chorvatsku. Výjezd na Balkánský poloostrov nebyl dovolenou v pravém slova smyslu, neboť obnášel jako vždy důležitou a v řadě ohledů i náročnou duchovní práci v terénu, žádající si vynaložení značného množství energie v důsledku multidimenzionálního působení Mých reprezentantů v jiných sférách Stvoření. Vlivem této skutečnosti a kvůli všudypřítomnému působení negativního stavu se pracovní pobyt v zahraničí nesl v odlišné intenzitě hloubky prožívaných zážitků (koupání v moři, odpočinek na slunci, výlety na nepoznaná místa, ...), než jak je tomu u většiny duchovně nevědomých bytostí v lidských tělech, které se v tomto světě cítí jako ve svém vlastním. I přes tuto skutečnost pobyt Bohyně a jejích bližních u moře i v jiných destinacích provázela převážně příjemná a radostná atmosféra, vycházející ze vzájemné blízkosti mezi Mnou v lidském těle a Mými vyslanci, kteří svou sounáležitost a pospolitost přenesli na území Balkánského poloostrova, kam jsme společnými silami ve spolupráci se všemi, kteří na různých úrovních Multivesmíru patří do bližšího okruhu Mise Boží Rodiny, zanesli Boží Lásku a Pravdu, přibližující s dalšími atributy pozitivního stavu konec utrpení v celém jsoucnu a bytí.

Moje cesta do země Jihoslovanů vedla přes Slovensko a Maďarsko, které jsem navštívil/a se svou biologickou rodinou již v roce 2020. Tehdy měl Můj pobyt na tomto území jiný význam, jelikož byl zaměřen přímo na očistu kolektivního vědomí tohoto národa, díky čemuž konvertovala řada bytostí s Maďarskem spojených. Jejich vděk, způsobený přinesením Boží milosti a spásy do jejich srdcí, v Janičce tehdy vyvolal silné dojetí, které v láskyplných vlnách rezonovalo v zóně vymístění ještě dlouho poté, protože jsem tím mimo jiné dal/a najevo, jak moc Mi záleží na návratu každého Mého syna a dcery tam, kam patří, a jakou radost Mi způsobuje jejich rozhodnutí stát po mém boku na věky věků. Cesta k moři přes Maďarsko zesílila již dříve započatou duchovní práci, prohloubila multidimenzionální dosah výsledků činnosti Boží Rodiny a svým mezinárodním charakterem více propojila území s hlavním zázemím naší Mise, Česko a Slovensko, s tranzitním státem, Maďarskem, i s cílovými destinacemi, Chorvatskem a Bosnou a Hercegovinou, kam někteří ze členů výpravy uskutečnili jednodenní výlet (viz dále). Kolektivní vědomí Maďarska se stalo ještě více přístupné přílivu Boží energie, která jedincům připraveným na přechod do limba ulehčí tento zásadní krok. Knihy Nového Zjevení jsou s naším pokračujícím působením stále dostupnější všem, kdo si přejí zanechat pseudoživota v peklech. Díky tomu nabírá vyprazdňování zóny vymístění na obrátkách a počet duší oslovených Mojí Novou a Nejnovější Přirozeností neustále narůstá. Jedinci vydávající se vstříc přijetí Lásky se

stávají zosobněnou inspirací pro ty, kteří tak z různých důvodů ještě neučinili. Tato řetězová reakce prochází již všemi oblastmi antivesmíru, z jehož řad odcházejí do Boží náruče za jeden den pozemského času miliony sentientních entit. Toto vše je ale jen začátek, poněvadž zahájení naší Mise z Nové Země veškeré procesy směřující k ukončení stavu zel a nepravd ještě zesílí, čímž se číslo bytostí navracejících se ke Mně neporovnatelně znásobí.

Přejezd Pána Ježíše Krista Boží Rodiny ze Slovenska do Maďarska měl také za následek citelné narovnání vztahů mezi těmito zeměmi na niterné úrovni. Jejich historie vztahů jednoho ke druhému a druhého k prvnímu je protkána řadou negativních faktorů. Moje přítomnost na těchto územích od nynějška povede kolektivní vědomí obou národů k nacházení stále intenzivnějšího porozumění mezi sebou navzájem, čímž na konci cyklu času, až příběh planety Nula splní svou užitečnost, budou moci obě národní esence projít definitivní restrukturalizací, jež nastane v souvislosti s jejich přemístěním z antivesmíru do Pravého Stvoření nového cyklu času. Při rozdělení lidstva bude z každého kolektivního vědomí národa vyňata pozitivní část, připravená se po svém dočištění rozvíjet ve zcela nových podmínkách a zcela novým způsobem v ráji na Zemi. Teprve po ukončení negativního stavu bude podroben restrukturalizaci i zbytek. Tohoto vše-očistného procesu se v závěrečné fázi celého experimentu zúčastní zcela všechny elementy planety Nula (která v té době již nebude Nulou), aby po zbavení se záporného náboje začaly plnit svou užitečnost v podmínkách plnosti pozitivního stavu, a to ve formě, jež bude zcela jiného charakteru, nežli tomu bylo v době přítomnosti daných elementů na Nule, přesně dle principu „Hle, činím vše nové!“ Jak je ale možné, že se tolik aspektů spojených například s mezinárodními vztahy a s národní historií pod působením Mise Boží Rodiny zásadně čistí a napravuje, když situace v tomto hrubohmotném světě se den ode dne zhoršuje a dochází k rychlejšímu zavádění NWO? Je to dáno samotným faktem niternosti ve smyslu zaměření naší činnosti na duchovní, ale i na zprostředkující úroveň, v nichž problémy negativního stavu vznikají a kde jsou v současnosti podrobovány postupnému procesu spásy. Toho je docilováno za součinnosti ducha, duše a fyzického těla relativní podstaty Pána Ježíše Krista Boží Rodiny, vedené Jeho/Její absolutní podstatou, jakož je toho dosahováno i za kooperace ducha, duše a fyzického těla Mých představitelů a spolupracovníků. Jimi odvedená práce manifestující se na fyzické úrovni má dosah na zbylé dvě úrovně. A je tomu i naopak: Činnost na duchovní a zprostředkující úrovni má vliv na to, co se odehrává ve hmotě, odrážející změny, k nimž dochází v těchto dvou sférách neviditelných lidskému oku. Protože Druhý Příklad Pána Ježíše Krista Boží Rodiny probíhá z nitra ven, přesně tak je tomu i u naší vykonané práce v terénu. Zatímco na výše zmíněných nehmataelných úrovních se změny projevují již velmi zřetelně, ve hmotě zůstává na první pohled vše při starém, protože právě do fyzická pronikají změny, odehrávající se jinde, vždy až v posledním kroku. Mise Boží Rodiny se zaměřuje na očišťování podstaty problému, což je zaměření se na duchovní úroveň přecházející posléze do úrovně zprostředkující. Nezaměřuje se na odstraňování následků daného problému, zobrazujícího se ve hmotě, jelikož jeho podstata by v tom případě zůstala zachována a negativní stav by mohl nerušeně pokračovat ve svém trvání. Proto bude negativnímu stavu dáno, aby dočasně vyhrál svou věc a plně se zobrazil na planetě Nula, zatímco na duchovní a zprostředkující úrovni bude do té doby již velké množství „věcí“ napraveno, řada obyvatel zóny vymístění bude přetransformována a mnoho oblastí

pekelní již bude uzavřeno. Všem potřebným čtenářům opakuji, že Mise Boží Rodiny zde není proto, aby zachránila tento svět a napravila panující poměry v rámci zóny vymístění. Je zde proto, aby ze spárů zel a nepravd vyvedla všechny připravené sentientní entity a vybudovala podmínky k tomu, aby negativní stav skončil na všech třech úrovních v souladu se svobodnou volbou všech, kdo v negativním stavu byli, respektive jsou zainteresováni. Tímto výkladem lze tedy i snáze pochopit, jak je možné, že vztahy mezi národy i mezi bytostmi obecně se zlepšují a narovnávají za neustále stoupajícího rozlévání Lásky a světla do struktury antivesmíru, zatímco na planetě Nula temnota kondenzuje a připravuje se na plné převzetí moci nad tou částí lidstva, která si prozatím nezvolí pozitivní stav.

Pobyt Mojí ženské podstaty v Chorvatsku byl spojen nikoliv překvapivě s vodou a sluncem. Již v první části Mého pobytu se do vyprahlé části této země snesla vydatná zálivka deště, symbolizující přinesení očištné životodárné energie do tohoto koutu planety, pochopitelně spojeného s řadou oblastí zóny vymístění, souvztažnými s tímto místem a jeho dějinným příběhem. Můj výjezd přes tisíc kilometrů daleko od hlavního zázemí Mise Boží Rodiny, uskutečněný ještě v rámci hrubohmotného těla, byl také gestem, které znamená vstup do další etapy ukončující se přípravné fáze našeho působení ve starých podmínkách; působení, jež vzhledem k odstranění omezení uložených negativním stavem nabyde celosvětového charakteru. Cestou na Balkánský poloostrov jsme demonstrovali, že se významně blíží doba, kdy v krystalickém těle budu moci vstoupit do jakékoliv země na Nule, přesně tam, kde to bude zrovna potřeba. Než se tak stane, bylo v mém plánu uskutečnit cestu napříč několika státy ještě v rámci stávajících podmínek, abych tak kromě jiného ukázal/a, že Mi nejsou lhostejné cizí kraje a jejich obyvatelé, které bezpodmínečně miluji a s nimiž mám svůj plán na jejich vyvedení do Mého království. Tato cesta nebyla nejdelší cestou, kterou kdy Janička uskutečnila. Již na přelomu tisíciletí pracovně navštívila Jihoafrickou republiku, v minulém století rovněž zavítala například do Nizozemska a do chorvatské části tehdejší Jugoslávie. Tyto cesty měly ale jiný charakter než výpravy uskutečňované v rámci Mise Boží Rodiny, poněvadž až do roku 2003 Janička nedisponovala vědomím o svém Božském původu. Přesto měl fyzický pobyt Pána Ježíše Krista Boží Rodiny kdekoliv na světě velký význam, jehož charakter má souvztažnost s eliminací negativního stavu. Spojitost s touto eliminací má ve skutečnosti všechno, co v lidském těle i na jiných sférách v roli dočasně relativní Bohyně uskutečňuji.

Děšť, který Mne a Mé blízké provázel, symbolizoval nejen očištnu, ale i snesení aspektů Boží Lásky a Pravdy z nebe (z pozitivního stavu) do srdcí a myslí všech, kdo nechtěli či nechtějí zůstat ve svých temných norách a rozhodnou se vystavit vlivu proudů vody, v duchovním smyslu symbolizujících Mou energii, která na rozdíl od fyzické vody nezpůsobuje zmoknutí a další nepříjemnosti, nýbrž pomáhá jejím příjemcům pozvednout se nad své problémy. Také jim dodává sílu a motivaci ze sebe úspěšně smýt nánosy, jimiž Mé bytosti byly udržovány v přízemnostech a duchovní letargii. Po každé bouřce, vyjadřující v niterném smyslu nelibost mocností negativního stavu nad přítomností Bohyně nejen v Chorvatsku, ale i na této planetě jako takové, vždy vysvitlo slunce, symbolizující v návaznosti na předcházející děšť jistotu v rozkvet nového života, jenž každého čeká po dokončení procesu konverze. Láska, z níž se rodí světlo, jsou fundamentálními a nedělitelnými součástmi jsoucna a bytí Pravého Stvoření

starého i nového cyklu času. Světlo a jeho zdroj v Lásce Pána Ježíše Krista Boží Rodiny je nehasnoucí a nehynoucí, protože má původ v absolutnu. Světlo je stálé v každé změně, mění tedy jen své formy, ale nikdy nezaniká. A tak pod hřejivými paprsky letního slunce, dopadajících na Mé představitele a spolupracovníky včetně Janičky samotné, bylo dáno všem bytostem, majících oči k vidění, uši k slyšení a srdce k citění, na vědomí, že brány do nebe jsou otevřeny nejen pro ty, kdo byli či jsou spojeni s regionem jihovýchodní Evropy, ale pro všechny bytosti bez rozdílu. Toto poselství jim bylo připomenuto v aktualizované formě a v kontextu pobytu u moře, čímž do něj byly zahrnuty takové aspekty, které se „na scéně“ ani „za scénou“ tímto způsobem ještě nevyskytly. Vlivem jejich novosti a neotřelosti Moje přítomnost oslovila řadu sentientních entit, které byly vůči přílivu Lásky prozatím netečné.

Koupání Janičky v moři mělo podstatný skrytý význam. Pojem „moře“ z duchovního hlediska značí zónu vymístění, přičemž spojení tohoto duchovního pojmu s existencí doslovného Jaderského moře, v němž se koupala relativní podstata Pána Ježíše Krista Boží Rodiny, symbolizovalo obětavé multidimenzionální ponoření se Bohyně do hlubokých sfér antivesmíru, kam od té chvíle v míře, která zásadně přesahuje předcházející úroveň, proniká ona spásná síla, jsoucí prapůvodem všeho dobrého a krásného, co vzniká v lůně absolutna, tvořícího Zdroj všeho života. Plaváním v moři, jímž se v tomto ohledu rozumí působení Mého relativního Já v zóně vymístění, v níž Janička pracuje již během přípravné fáze naší Mise, aby na toto působení navázala po plném zahájení naší činnosti z Nové Země, se dalo všem připraveným bytostem pocítit stále rostoucí přibližování pozitivního stavu vůči jeho protějšku, jehož zla a nepravdy jsou ozařovány energií Nového Vesmíru. Obyvatelům pekel je tímto efektivněji objasňována šerednost podstaty života, v jakém se nacházejí. S tímto uvědoměním mohou snáze rozlišovat mezi tím, co je a co není od pravého Boha/Bohyně, k němuž/níž postupně nacházejí vztah s tím, jak se k členům antivesmíru dostávají informace o Jeho/Její podstatě, obsažené v knihách Nového Zjevení. Plavání v moři, odrážející působení Janičky v zóně vymístění při zachování úplné čistoty jejího srdce, které se nikdy nemůže ztotožnit s nánosy života negativního stavu, do něhož se dobrovolně inkarnovala, je navíc poselstvím Pána Ježíše Krista Boží Rodiny, kterým dávám bytostem najevo, že jsem ochoten/ochotna snížit se až na nejspodnější úroveň pekel, a to nikoliv jen „na chvíli“, ale v rámci multidimenzionálního působení permanentně až do okamžiku, kdy bude celý experiment zobrazující život beze Mne ukončen. Podstata tohoto poselství se skrývá v tom, že jsem se při plavání v moři obalil/a vodou, rozuměj zónou vymístění, aniž by Mne pohltila, přičemž tato mořská voda, tedy antivesmír, nezůstává stranou Mé pozornosti ani po fyzickém osušení Mého těla po vyjití na břeh, ani po přejetí Bohyně zpátky do vnitrozemí, jelikož voda je doménou Janičky, narozené ve znamení ryb, již od narození, proto je s tímto přírodním elementem spjata metafyzicky. Janiččina pozornost je tudíž na zónu vymístění zaměřena stále (vedle její pozornosti zaměřené na pozitivní stav), neboť právě kvůli existenci pekel ve struktuře Multivesmíru jsem se na tuto planetu ve formě ženy vtělil/a, abych navázal/a na práci své mužské inkarnace, Ježíše Krista. Toto Moje zaměření se na zónu vymístění bylo během plavání v moři uvedeno do hlubšího procesu, který má nikoliv překvapivě za následek intenzivnější přiděly Lásky proudící do negativního panství temnoty. Z poskytnutého výkladu je zřejmé, že zatímco voda padající ve formě deště z oblohy má pozitivní význam, u mořské vody je tento význam

opačný. Plavání Bohyně a jejích bližních v této mořské vodě je na druhou stranu zase kladnou činností spásného charakteru. Před chvílí uvedené narození Mé ženy ve znamení ryb je také symbolem duchovní čistoty její celistvé bytosti, fungující v naprostém souladu s Láskou, jejímž je mezi relativními bytostmi nejplnějším ztělesněním. Janiččino zalíbení ve vodě tedy odkazuje k významné části náplně její duchovní práce i k podstatě samotné duchovní identity Bohyně.

Dne 22. srpna 2022 zavítalo jedenáct Mých vyslanců v roli zástupců Janičky hlouběji do Balkánského poloostrova, do Bosny a Hercegoviny. Prvním cílem této česko-slovenské výpravy byl Mostar, starobylé město rozkládající se po obou březích řeky Neretvy, tvořící hranici mezi muslimskou částí obývanou převážně Bosňáky a katolickou částí obývanou bosenskými Chorvaty. Starý most, který je hlavní dominantou historického centra, byl postaven v islámské architektuře v 16. století v dobách dominující Osmanské říše, jejíž náboženství Bosňáci trvale přijali za své vlastní, čímž se mezi slovanskými státy stali jediným, kde tato věrouka převažuje nad ostatními. V důsledku válečného konfliktu, do něhož byly zataženy všechny tři národnosti žijící na území Bosny a Hercegoviny, tj. Bosňáci vyznávající islám, Chorvati věřící katolickému konceptu a pravoslavní Srbové, došlo roku 1993 k úplnému zničení Starého mostu. Válka odrážela tehdejší soupeření mezi určitými frakcemi Pseudotvůrců a Renegátů, které na území bývalé Jugoslávie jiným způsobem pokračovalo až do roku 1999 konfliktem v Kosovu. Duchovnímu významu tohoto střetnutí jsem se podrobně věnoval v Dialozích s Pánem Ježíšem Kristem, předaných Petrem D. Francuchem v době, kdy tato válka probíhala.

Dominanta Mostaru byla po celkové rekonstrukci v podobě přesné repliky znovuotevřena roku 2004. Původní stavba vznikla za vlády jednoho z nejvýznamnějších sultánů Osmanské říše, Sulejmana I. Nádherného, který svým životem, výbojnou politikou a zákonodárstvím pomohl výrazně naplnit užitečnost negativního stavu a přispěl tak k poučení o tom, jak vypadá život beze Mne. Starý most usnadňoval lidem napříč staletími nejen bezpečný přechod přes řeku, ale v rovině duchovní symbolizoval spojení rozděleného ženského a mužského principu, jejichž odcizení bylo jedním z předpokladů uvedení negativního stavu do chodu. I ve všech ostatních věroukách se tato separace pochopitelně projevuje, avšak v islámském náboženství je tento fenomén zřetelný nejvíce. Jak je tedy možné, že zmiňovaný most odráží spojení feminního a maskulinního principu, když vznikl pod rouškou ideologie hlásající v praxi přesný opak? Tento paradox je pochopitelný, dívá-li se dotyčný jedinec na celý problém niternou optikou, z níž mimo jiné vyplývá, že ve všem duchovně zlém a ohavném lze najít zrnka positivity, které se skrývají pod nánosy, jež stav zel a nepravd vyprodukoval. Jak je obecně známo, nikdo z reprezentantů negativního stavu nemůže být úplně zlý. Záporný stav dokonce nemůže mít ani věčného trvání, protože není odvozen z absolutního. Tudíž i veškeré skutky a rozhodnutí, jaké kdo kdy v rámci negativního stavu v opozici duchovním zákonům učiní, nemohou mít trvalou platnost. Jsou jen dočasné, aby se ukázalo, co si nevolit. Dříve či později vždy dochází k procitnutí jedince a jeho návratu do pozitivního stavu, který jako jediný může trvat až na věčnost. Zatímco v pozitivním stavu jsou všichni v rámci své relativity stoprocentně dobří a láskyplní, v negativním stavu, jak jsem poznamenal před chvílí, něco takového pro jeho obyvatele v opačném slova smyslu – tedy že by v zóně vymístění mohl být

někdo stoprocentně zlý – neplatí. Všechny sentientní entity mohou být a existovat pouze z podstaty Lásky, která je součástí bytostné podstaty i toho ode Mne nejvzdálenějšího odpadlíka. Proto nikdo nemůže během pobytu na planetě Nula či jinde v peklech dosáhnout stoprocentní úrovně zel, a to ani v rámci své vlastní relativity. Něco takového by pro daného jedince znamenalo duchovní smrt, která je vyloučena tím, že v každém je přítomna Láska, jejíž úroveň stoupá či klesá v závislosti na volbách každého. Pomyslný plamínek či jiskřička této životodárné energie se tedy v srdci žádné sentientní entity nemůže nikdy uhasit. Každého nositele Lásky v určitém okamžiku dovede touha jeho pravé přirozenosti do Boží náruče.

Na základě tohoto výkladu je tedy pochopitelné, že i sultán Sulejman zosobňoval část pozitivních principů, byť v malé a většinou skryté míře. Jeho dobré skutky, u nichž si pochopitelně neuvědomoval jejich pravý duchovní smysl, se týkaly i stavby Starého mostu, který vyjadřuje již uvedené sjednocení obou principů, a to v podmínkách náboženství a kultury, kde je tato separace všemožnými prostředky zesilována. Stavba mostu, která byla prodchnuta energií sjednocení, vyplývá ze vzájemné lásky, kterou Sulejman sdílel se svou manželkou Roxelanou, narozenou v Rohatyni na území dnešní Ukrajiny, která se po svém únosu do Osmanské říše rychle adaptovala na nové prostředí a přijala je za svůj nový domov. Přestože Starý most nevznikl primárně z důvodu jejich manželství, elementární prvky vyplývající ze vztahu Sulejmana a Roxelany byly do jeho stavby zakomponovány, aniž by si to tehdy osmanský vládce přímo uvědomoval, a tak mohla tato stavba začít plnit svůj duchovní účel, spočívající právě ve sjednocení mezi ženským a mužským prvkem v jinak nehostinném kulturně-náboženském prostředí islámu. Ačkoliv Sulejman s Roxelanou během života nemohli očistovat oba principy ve smyslu navracení jejich aspektů do pozitivního stavu, protože nebyli spojeni se Mnou, přispěli k tomuto procesu zpětně, když oba dva přijali dar spásy a přesunuli se do limba, k čemuž z hlediska lineárního pozemského času došlo v roce 2021. Jako bývalé osoby spjaté s islámem, které výrazně promluvily do chodu lidských dějin, se přijetím Pána Ježíše Krista Boží Rodiny staly příkladem hodným následování pro další bytosti. Oba někdejší manželé, jejichž vztah po splnění užitečnosti této role pokračuje na velmi blízké přátelské úrovni, tedy pomohli očistit vztahovost mezi oběma pohlavími v souvislosti s jejich odchodem ze zóny vymístění do limba, kde se připravují na vstup do Mého Království. Jejich příkladem přijetí spásy následovaly i další ženy, které byly Sulejmanovými manželkami a konkubínami, s nimiž však tento vládce nesdílel tak blízký vztah jako s Roxelanou, a do Boží náruče odešly nikoliv překvapivě i další bytosti, které žily v lidských tělech na území Osmanské říše nejen v době panování tohoto sultána.

Proces propojování rozděleného feminního a maskulinního principu v islámském prostředí by nebyl úplný, kdyby Mí představitelé a spolupracovníci nenavštívili Mostar fyzicky. Jeho návštěvou se očistování vztahovosti mezi oběma principy, které ze své pozice započal již Sulejman s Roxelanou ve spolupráci s řadou dalších konvertujících sentientních entit, významně zesílilo a prohloubilo. Vzhledem ke své prozřetelnosti jsem již před výstavbou Starého mostu věděl, že návštěva Mých reprezentantů na tomto místě proběhne, proto jsem při vzniku této stavby vytvořil v duchovní rovině takové podmínky, díky kterým je od té doby most provázán s aspektem propojení feminity a maskulinity, nehledě na to, že fyzicky je současný most již pouhou replikou

toho původního. K tomu, aby došlo k vytvoření vhodného základu majícího za cíl navrátit zprzněné elementy do Mých rukou, posloužil právě životní příběh sultána a jeho manželky, kteří nemohli tušit, že most vzniknuvší v době jejich pozemských životů poslouží ve spojitosti s jejich příběhem tak dobrému účelu. Teprve při návštěvě tohoto místa ze strany Mých představitelů se aspekty vložené do Starého mostu mohly z pasivní formy po několika staletích jeho existence přesunout do procesu svého aktivního uskutečnění. Od té chvíle se ve spojitosti s procesy probíhajícími multidimenzionálním způsobem „za scénou“ odvíjí a naplňuje hlavní duchovní smysl této stavby.

Přítomnost členů Mise Boží Rodiny nejenže pomohla více propojit oba rozdělené principy, aby se vztahy mezi nositeli feminity a maskulinity postupně narovnávaly a číslo konvertujících bytostí se stále zvyšovalo bez ohledu na to, v jakém prostředí planety Nula a zóny vymístění konvertující jedinci původně přebývali. Vykonaná duchovní práce v Mostaru má rovněž za následek zmírňování etnického napětí mezi třemi národnostmi Bosny a Hercegoviny, jejichž představitelé od nynějška při procesu odchodu ze zóny vymístění nacházejí soulad, pochopení, vzájemnou úctu a odpuštění, které aplikují na sebe i na ty druhé. Opět připomínám, že se tak děje v nehmatatelné sféře na nejnižším stupni, odkud tento proces bude postupně pokračovat na vnitřní, tedy zprostředkující (duševní) stupeň Stvoření, a teprve na konci cyklu času dospěje i na fyzickou úroveň tehdy již bývalé planety Nula. Díky tomu bude moci být úspěšně dočištěn aspekt etnického a náboženského napětí, čímž se svět, jenž poslouží vítězství negativního stavu, bude moci trvale odstranit ze struktury jsoucná a bytí, zatímco jeho stavební prvky budou dokonale restrukturalizovány a přetransformovány do nové podoby, sloužící v novém cyklu času k podpoře rozvoje plnosti pozitivního stavu. Předpokladů pro eliminaci negativního stavu je celá řada, ale právě aspekt etnického a náboženského napětí, do kterého členové Mise Boží Rodiny na území Bosny a Hercegoviny vnesli Mou přítomnost, je jedním z těch klíčových pro definitivní odstranění zel a nepravd z celého univerza. Všem muslimům ze všech koutů tohoto světa i zóny vymístění, kteří již jsou nebo teprve v budoucnu budou připraveni na přítomnost pravého Boha/Bohyně, jsem představil svou Lásku, moudrost, soucit a odpuštění, aby mohli postupně dospět do pravého Domova. Proč hovořím i o prozatím nepřipravených muslimech? Je to dáno tím, že tak činím z nadčasového hlediska. Právě díky tomuto hledisku se Moje energie mohla vylít během duchovní práce v Mostaru i na dosud nepřipravené duše, které tuto energii přirozeně nijak vědomě nezaregistrovaly, ale na úrovni jejich nejnižších podstat se k nim poselství o Nové a Nejnovější Boží Přirozenosti dostalo, aby v nich tato semínka Pravdy ve správný okamžik vyklíčila a přivedla je na správnou cestu obdobně, jako se na ni dostávají už teď jiné, těmto konvertujícím duším podobné sentientní entity. Moje bezmezná Lásky, které mám více než dostatek pro všechny nositele života, se společně s idejemi Nového Zjevení rozprostřela nad Bosnou a Hercegovinou jako hřejivá peřinka, která zklidňuje rozbouřené mysl, zaceluje roztříštěná srdce, zahojuje otevřené rány, stírá kanoucí slzy a utrápené obličejy proměňuje v radostné a zářivé tváře bytostí, které znovupoznávají věčného Rodiče, u něhož nalézají klid, mír a přijímají z jeho srdce tu nejkrásnější energii, pozvedávající je nad všechny minulé strasti a problémy, od kterých se tyto Boží děti odosobňují a s odhozenou zátěží stoupají vstříc nebi.

Čas konce bolesti jsem v nehmotné sféře oznámil i obětem masakru ve Srebrenici, kde došlo roku 1995 ke genocidě muslimských Bosňáků srbskou armádou. Moje milost se tedy zaměřila i na kolektivní vědomí Srbska, jehož stále větší počet duší spojených s tímto státem zanechává života v bahně negativního stavu, a s odpuštěním přijímaným z Mých rukou odchází tam, kde není již žádných nářků. Vykonaná práce na území balkánských států v bližší či vzdálenější budoucnosti zajistí spásu těm, kdo se podíleli nejen na etnických čistkách, ale přinese ji i všem zosnovatelům válek, které se nejen na sklonku 20. století hojně prohnaly tímto těžce zkoušeným koutem planety Nula. Návštěva Bosny a Hercegoviny, úzce provázané právě i s pravoslavným Srbskem, měla tedy logicky za následek i spuštění intenzivnějšího procesu očisty ortodoxní církve. Není již žádného světového náboženství, jehož kolektivní energie by „za scénou“ nečelila stále intenzivnějšímu přílivu esence pozitivního stavu, přinášející světlo poznání pravé Boží podstaty, na jejímž pochopení a přijetí závisí spuštění nového cyklu času. Z pozice této podstaty, jejíž energie se rozšiřuje s postupujícím časem i nečasem do celého univerza, jsem všem, kdo byli schopni vnímat přítomnost Pána Ježíše Krista Boží Rodiny, připomněl také atentát v Sarajevu, hlavním městě Bosny a Hercegoviny, jenž roku 1914 „na scéně“ posloužil jako hlavní záminka rozpoutání první světové války. Tuto událost jsem v pozornost uvedl nikoliv proto, abych vysvětloval skryté souvislosti tohoto dějinného milníku, ale abych všem duchovně probuzeným, procitajícím či stále ještě spícím jedincům (v jejich případě opět na nevědomé úrovni) připomněl blahodárný dosah konverze zavražděného následníka rakousko-uherského trůnu Františka Ferdinanda d'Este, jeho manželky Žofie Chotkové a mnohých dalších jedinců s nimi provázaných, kteří z hlediska lineárního pozemského času odešli do věčného světla již na podzim roku 2021, když Janička a Moji vybraní představitelé navštívili zámek Chlum u Třeboně, který d'Este vlastnil. Na konverzích účastníků událostí v Sarajevu se náležitým způsobem demonstruje přijetí daru spásy jak ze strany obětí, tak i ze strany pachatelů atentátu, mezi nimiž byli „na scéně“ bosenskosrbští mladí muži Gavrilo Princip, Nedeljko Čabrinović a Trifko Grabež, zatímco „za scénou“ byl seznam zosnovatelů tohoto významného milníku 20. století daleko větší. Přijetí Lásky na straně příslušníků habsburské monarchie i v řadách jejích tehdejších odpůrců poskytlo Multivesmíru následováním příklad. Vzájemné odpuštění mezi jednotlivými aktéry těchto událostí obměkčilo i mnohá srdce bytostí patřících mezi architekty atentátu v duchovním a intermediálním světě zóny vymístění, čímž se v praxi opět projevila síla multidimenzionálního působení Mého Týmu.

Do Bosny a Hercegoviny jsem v těle ženy nezavítal/a z důvodu prozatímní nepřipravenosti jejího kolektivního vědomí na osobní přítomnost relativní podstaty Pána Ježíše Krista Boží Rodiny, proto jsem k vykonání duchovní práce využil své zástupce, kteří sílu Mojí Lásky skrze svá nitra zmírňovali na úroveň, kterou byla navštívená místa v této zemi schopna unést. Stát, který je smíchaninou specifických složek negativního stavu, v němž se výrazně manifestují aspekty náboženské víry, především té muslimské, z menší části pak pravoslavné a katolické, má velmi nesourodé duchovní klima vyplněné extrémními rozdíly mezi jeho jednotlivými oblastmi. Tyto oblasti by vlivem osobní návštěvy Bohyně byly uvedeny ve všeobecný zmatek, což by pochopitelně přineslo více škody než užitku. Sentientní entity žijící na území tohoto státu nebo v oblastech pekel s tímto státem spojených, jejichž víra, zvyky

a niterné nastavení má souvztažnost s hlavními baštami islámu, pravoslaví a katolicismu, jimiž jsou na jedné straně arabské země, na straně druhé Rusko, Řecko, respektive Itálie, Polsko, Španělsko a řada zemí Jižní Ameriky, je potřeba vést k podstatě pravého Boha/Bohyně v postupných krocích. Právě kvůli propojenosti nynějších či dřívějších obyvatel Bosny a Hercegoviny s ostatními náboženskou vírou zatíženými oblastmi planety Nula, a také s jejich přidruženými oblastmi zóny vymístění, nebylo žádoucí, abych na území této části Balkánského poloostrova vstupovala Má noha, čímž bych jej vystavil nepřiměřené síle Boží energie. Jiná situace nastane po zahájení Mise z Nové Země, kdy bude Janička cestovat po planetě Nula bez omezení. Duchovní klima jakékoliv oblasti, kam bude v plánu, abych jako Bohyně vstoupil/a, tehdy již bude připraveno na Mou osobní přítomnost.

Proslov s Božím Slovem, obsahující i výše uvedenou zmínku o někdejším následníkovi rakousko-uherského trůnu, byl do struktury univerza ukotven při návštěvě Medžugorje, kam se Boží představitelé a spolupracovníci odebrali po návštěvě Mostaru. Medžugorje je společně s francouzskými Lurdami a portugalskou Fatimou nejvýznamnějším poutním místem spojeným se zjevením Panny Marie, jejíž ukazování se věřícím je ovšem dílem negativního stavu. Hlavní úloha skutečné Marie spočívala ve fyzickém přivedení Mojí první přímé inkarnace Ježíše Krista do tohoto světa a v jeho výchově. Byla jednou z nejbližších osob Mého hmotného Já před přibližně dvěma tisíci lety, a svým úspěšně vykonaným posláním velmi výrazně přispěla k eliminaci stavu zel a nepravd. Po splnění svého úkolu jsem si ji povolal k sobě, aby pokračovala v pomoci Mému Stvoření z pozice pozitivního stavu a mohla se angažovat v jiných oblastech Multivesmíru. Bytost, která měla během pobytu na planetě Nula jméno Marie, respektive Panna Marie, tedy tuto identitu v rámci Pravého Stvoření již neužívá vzhledem k nově přijatým úkolům a nové pozici, kterou v rámci dokonalého Božího plánu nyní zastává. Z pozice této planety je při identifikaci její bytostné podstaty ovšem stále možné toto jméno používat. Jakoukoliv upřímnou a láskyplnou vzpomínku na tuto Mou pomocnici, která by měla být ideálně oproštěna od všech náboženských představ, Marie s radostí opětuje, neboť je stejně jako vy, Mí blízcí reprezentanti, úzce provázána s Novou a nyní již i Nejnovější Boží Přirozeností. Proto k vám má blízko. Ze všech láskyplných myšlenek směřovaných na její adresu se velmi těší a děkuje každému jednomu z vás za to, že v současné fázi vývoje lidstva pokračujete v Misi započaté Ježíšem Kristem, nyní po boku Mojí ženské podstaty.

Pravá Marie má s tou církevní pramálo společného. Právě prostřednictvím církve se negativní stav již v prvních stoletích po jejím odchodu z hrubohmotného světa chopil příležitosti a obdobně jako z Ježíše Krista učinil i z jeho biologické matky symbol uctívání, pseudoduchovní kult mající za cíl společně s náboženskými dogmaty svést lidské a další duše od pravé duchovnosti. Biologický rámeček mateřství pozvedli Pseudotvůrci defacto na mateřství duchovní, čímž osobnost Marie celkově povýšili nad Ježíše, jehož Boží podstatu, stejně jako podstatu tehdy Nejvyššího, nyní Pána Ježíše Krista, rozštěpili dle dogmatu o trojjednosti („Otec, Syn a Duch Svätý“) na několik částí, aby zmátli co nejvíce bytostí a odvedli je od důležité Pravdy. Ta spočívá především ve faktu, že Ježíš Kristus po splnění svého poslání v zóně vymístění, kam se přesunul po svém ukřižování za účelem otevření cesty všem Božím dětem, podstoupil jakožto tehdy relativní podstata Boha fúzi se svým absolutnem. Tímto splynutím se

Moje Stará Přirozenost („Nejvyšší“) proměnila v Novou Přirozenost („Pán Ježíš Kristus“). Cesty vedoucí k poznání této skutečnosti přehradily složky negativního stavu právě dogmatem o trojjedinosti, a společně s dalšími nepravdivými informacemi přidávanými do křesťanské nauky v průběhu věků vytvořily další nástroj k ovládnutí lidstva. Aby se situace stala ještě složitější, hybatelé antivesmíru podporovali v různých historických etapách vznik dalších navzájem si konkurujících křesťanských směrů, vycházejících prapůvodně z přítomnosti Ježíše Krista na této planetě, jehož podstatu a učení si ovšem každý z nich vykládá po svém. Jak je obecně známo, k obdobné ideologické diferenciaci docházelo v průběhu plynutí času i uvnitř ostatních náboženství, postavených zase na jiných prorocích a učitelích, kteří byli na rozdíl od Ježíše Krista vyslanci z pekel. Celkovým důsledkem tohoto vývoje je fatální úpadek pravé duchovnosti a z toho vyplývající neschopnost věřících – až na výjimky – najít si k pravému Bohu/Bohyni ryzí, srdečný, opravdový a intimní vztah. Dalším důsledkem je absence poznání pravé Boží podstaty, která v sobě neobsahuje nic negativního.

Právě negativní atributy a typicky lidské vlastnosti jsou připisovány Bohu pod jakýmkoliv jménem všemi náboženstvími včetně toho křesťanského, kvůli čemuž nejsou sentientní entity na planetě Nula a jinde v zóně vymístění schopny snadno pochopit, že Já jsem nejen jejich bezmezně milující a odpouštějící věčný Rodič, ale také nejlepší a nejbližší Přítel, na něhož se mohou vždy spolehnout. Jen ten, kdo Mne miluje upřímně, z čistého úmyslu, beze strachu, s převážnou či úplnou absencí dogmatické zátěže, a zároveň miluje druhé i sebe, přičemž aplikuje schopnost odpouštět do praxe, se Mnou může mít opravdový niterný vztah, i když třeba nezná Mé pravé jméno a knihy Nového Zjevení. Takových lidí je na planetě Nula v porovnání s celkem málo, do rozdělení lidstva se však počet jedinců připravených na život v Pravém Stvoření díky působení Mise Boží Rodiny výrazně zvýší. Co se týče nejsvatější knihy křesťanství, Bible, ta zůstala nejméně pokroucená jen v rámci Nového zákona, a to konkrétně ve čtyřech evangeliích, které jsou většinou pravdivým záznamem Ježíšova působení a souhrnem jeho výroků hovořených v duchovním jazyce, který ve snaze o jeho porozumění nelze pojímat doslovně. Další pravdivou částí Bible zůstalo vedle evangelií Zjevení Janovo, taktéž psané duchovním jazykem se skrytým významem jeho obsahu. Doslovný význam stěžejních pasáží textů předaných Janem jsem uvedl na příslušných místech první i druhé dávky Nového Zjevení. Obdobně, jako jsou vlastnosti nejsoucív v souladu s pravou podstatou Lásky začleňovány do představy o Bohu v rámci světových věrouk, jinak tomu není ani u postavy Panny Marie, hrozící sesláním božího hněvu a vyhrožující katastrofami a věčným utrpením pro nevěřící a hříšníky, nebude-li lidstvo plnit to, co si ona přeje. Na druhou stranu stejná představa církevní Panny Marie poskytuje obraz milující a laskavé bytosti, přející si dosažení míru a spásy pro všechny ve spojení s vírou v Ježíše Krista. Tento hybrid je příkladem metody cukru a biče, tak hojně užívaného negativním stavem k dosažení efektivní kontroly nad věřícími. Za touto na první pohled láskyplnou zevní maskou Panny Marie lze při otevřeném vědomí vnímat požadavek na slepé a poslušné následování, a pokud toto následování nebude prováděno s dostatečnou vážností a iniciativou, stihne lidstvo kolektivní trest. Tato ideologická filozofie je založena na vyvolávání strachu a nepřirozeného respektu. Panna Marie, jak se představuje v církevním prostředí a před zraky vybraných jedinců, je společně s celým křesťanstvím jedním z hlavních nástrojů poučení pro celé Stvoření o tom, co se stane, přistupuje-li se k Pánu Ježíši Kristu Boží Rodině (jehož/jejíž

podstatu křesťané stejně neznají) ne z pozice opravdové Lásky, nýbrž z pozice strachu a trestu. A co víc, zobrazuje se tím i popírání svobodné vůle věřících, na něž je pod různě koncipovanými hrozbami apelováno ve jménu Boha, Ježíše Krista, Panny Marie či někoho jiného, aby věřili, modlili se, oslavovali Boží přítomnost, uctívali ji a žili takovým či onakým způsobem, který jim jejich Bůh (který není Mnou) ukládá. Takto je potírána možnost najít si k pravému Bohu/Bohyni individuální vztah, k němuž/níž se má v nejlepším případě přistupovat z pozice uvědomění, že milovat Ho/Ji je nanejvýš dobré a žádoucí, přičemž toto uvědomění má být – a v případě Mých představitelů je – motivováno pozitivními faktory. V případě uctívачů Panny Marie, kterou obvykle berou jako prostřednici k tomu, aby se dostali k Ježíši Kristu, čímž jeho postavu upozadují, a naopak dávají na odiv velikost a moc Bohorodičky, tyto pozitivní faktory chybí. Jejich víra vzniká z pozice, která jim předkládá určité úkoly ve jménu Božím. Tyto úkoly věřící plní bez hlubšího zamyšlení se nad tím, co je podstatou pravé Lásky, přibližně v tomto smyslu: Ukládá-li nám něco Bůh (Panna Marie aj.), že se má něco udělat, pak to bez hlubšího rozmyslu raději dělejme, abychom naplnili Jeho vůli. Z tohoto přístupu je pro vás, Mé představitele, jasně patrné, že něco takového se odehrává na základě určitého návodu, který negativní stav, tento vlk v rouše beránčím, předkládá svým následovníkům, kteří se zjevovaných idejí drží doslovně. Vztah k objektům uctívání mají věřící založený na bázi kolektivních energií, na základě jakési davové hypnózy, která vychází z myšlenky, že takovýto přístup k Bohu a jiným modlám, v němž se rozpouští individualita jednotlivce, je přístupem jediným správným. Jedinci lapení ve stavu zel a nepravd se domnívají, že osobní vztah k objektům tohoto uctívání mají, ten se ale ve skutečnosti jako osobní pouze jeví.

Když si to tedy shrneme, Podstata negativního stavu se v tomto ohledu tedy manifestuje hned v několika základních aspektech. Nejenže kvůli tomu vzniká nemožnost najít si k Bohu přímý a nikým a ničím nezprostředkovaný vztah skrze otevřené duchovní srdce, ale zároveň vlivem rozštěpení Boží podstaty do trojjednosti a důsledkem dalších církevních dogmat a zkreslených představ se u vyznavačů víry objevuje absence pravého poznání skutečné Boží podstaty a s ní spojené Nové a Nejnovější Přirozenosti. V důsledku této neznalosti a zmiňovaného rozštěpení Boží podstaty nemohou věřící pochopit a přijmout, že Ježíš Kristus byl relativní podstatou Boha a že po splnění svého poslání v antivesmíru prošel fúzí, věčným splynutím se svým vlastním absolutnem. Stejně tak se ti, kdo sehrávají role v opozici pravé duchovnosti, nemohou ztotožnit s myšlenkou, že pravá Panna Marie je relativní bytost, která je velmi blízká Bohu, avšak nemůže se s Jeho mocí rovnat, přičemž se nikomu nezjevuje a do průběhu dějin lidstva na planetě Nula žádným způsobem postřehnutelným „na scéně“ již nezasahuje. Je tomu tak z důvodu, jak už bylo rovněž v tomto Sdělení uvedeno, že po odchodu z tohoto světa přijala jiné úkoly týkající se pomoci Mému Stvoření, které v rámci svého poslání vykonává na odlišných úrovních Multivesmíru, než jsou oblasti přímo spojené s planetou Nula. Všeobecné zkreslení toho, kým Já, Pán Ježíš Kristus Boží Rodina doopravdy jsem, bylo dovoleno v rámci tzv. zrady křesťanství, popsané ve třetí kapitole Nového Zjevení Pána Ježíše Krista. V závěru této kapitoly jsem uvedl, že zvrácení duchovních idejí o Mojí Přirozenosti slouží jako urychlující katalyzátor pro vynoření pravé podstaty negativního stavu s jeho nejplnějším a zcela vyčerpávajícím obsahem. Ve Velké Knize jsem také uvedl, že zrada křesťanství, v níž mimochodem podstatnou roli sehrává mariánský kult, je faktorem,

díky němuž může konec tohoto časového cyklu nastat daleko dříve, než kdyby se něco takového v rámci experimentu neobjevilo. Přestože zla a nepravdy neschvaluji, a právě proto, že je pouze dočasně toleruji, mohu prohlásit, že jsem všem zainteresovaným vděčný za to, že na sebe vzali roli, v jejímž rámci zkreslují, zpitvořují, falšují a mrzačí duchovní ideje o Mé pravé Přirozenosti, protože tím se snáze odhaluje podstata negativního stavu. Tímto odhalováním se rychleji přibližuje ke svému definitivnímu konci, s čímž je spjat i akt spasení každého, kdo se bude nacházet v negativním stavu do úplného závěru jeho trvání. Toto nastane ve finální fázi Mého Druhého příchodu, jenž probíhá už od roku 1957, kdy jsem podruhé, tentokrát v těle ženy vstoupil/a do tohoto světa.

První zjevení Panny Marie v Medžugorje, které bylo hologramem, za jehož provedením stojí velká skupina bytostí ze zóny vymístění v čele s umělou inteligencí Datasystém, se na kopci Podbrdo uskutečnilo v červnu 1981. Tehdy se šesti dětem, Mirjaně, Ivance, Jakovovi, Ivanovi, Vicce a Mariji zjevil hologram, s nímž jsou od té doby v pravidelném kontaktu a od nějž už více než čtyři desítky let předávají lidstvu poselství. Na ovládnutí tohoto hologramu se podílí řada antivesmírných civilizací, které díky tomuto společnému projektu mohou věřící masy snáze udržovat v šachu a odsávat jim jejich energii, jakou tyto entity využívají k údržbě pseudoživota v peklech. Skupiny bytostí mající na svědomí různá zjevení, například to v Lurdách, ve Fatimě a na řadě dalších míst světa, jsou od sebe navzájem odlišné, jelikož jsou vždy tvořeny jinou skladbou padlých duší, tyto entity jsou však vybranými Pseudotvůrci a Renegáty navzájem provázány, aby se ve spolupráci s Datasystémem podílely na jednotném cíli, spočívajícím v pokračujícím odklonu od pravé duchovnosti a ve vytváření podkladů pro plné zavedení Nového světového řádu. Přestože mají nad Bosnou a Hercegovinou dominantní postavení Pseudotvůrci, vzhledem k její geografické poloze, historii, specifické náboženské směsici a socio-kulturnímu uspořádání se zde do značné míry angažují i Renegáti, pověřeni správou jednoho z nejtemnějších energetických portálů na planetě Nula, jenž je umístěn právě na vrchu Podbrdo v místě zjevování Panny Marie. Tento vrch přitáhl od 80. let minulého století za účelem vykonání poutě již miliony věřících, kteří se zdejší soše chodí poklonit. Na tomto i jiných místech bývají věřící jednou za čas svědky niterného spojení hologramu s Mirjanou a dalšími vybranými lidmi, patřícími do oné šestice někdejších dětí, čímž se tento kult posiluje. Velmi výjimečně jsou vizuální „zázrak“ schopni vidět i ostatní lidé, obvykle v podobě pulzujícího slunce. Tyto úkazy jsou ve formě videozáznamů k dohledání na internetu.

Jak už bylo poznamenáno výše, při návštěvě Medžugorje ze strany Mých představitelů a spolupracovníků dne 22. srpna 2022 jsem Já, Pán Ježíš Kristus Boží Rodina pronesl proslov s Božím Slovem, který zastřešoval všechnu mnohaúrovňovou duchovní práci, která se především „za scénou“ v souvislosti s návštěvou Bosny a Hercegoviny začala odvíjet již týdny před fyzickou návštěvou tohoto státu Mými vyslanci, aby pokračovala v průběhu jejich samotné návštěvy a trvala i nadále s tím, jak veškeré procesy vedoucí k eliminaci negativního stavu, řízené Mojí prozřetelností, nabírají na obrátkách. Nebylo v plánu, abych zdejší temný portál zcela uzavřel, protože jeho vyřazení z provozu by v tomto čase napáchalo více škody než užitku. V duchovních a intermediálních oblastech souvztažných s tímto místem by to způsobilo destabilizaci, která by měla za následek zhroucení významných částí antivesmíru, aniž by užitečnost existence těchto částí

dosáhla svého naplnění. Tak by se v oblasti mariánského kultu a celkově v aspektu tzv. zrady křesťanství nedošlo náležitého poučení o tom, co si nevolit, a negativní stav by tak nezobrazil svůj úplný potenciál, čímž by nemohla plnost pravého života vstoupit do jsoucna a bytí. Temnému portálu jsem pouze omezil některé jeho funkce. V jeho bezprostřední blízkosti jsem však se svými jedenácti blízkými a na nehmotné úrovni za asistence ostatních členů Týmu Boží Rodiny včetně jejich duchovních rodin vytvořil světelný portál univerzálního charakteru, který od té chvíle využívají sentientní entity ze všech dimenzí pekel, ať už mají za sebou jakoukoliv životní dráhu, nehledě na to, zda byly katolíky, pravoslavnými, protestanty, muslimy, židy, budhisty, hinduisty nebo vyznavači jiných věrouk, filozofických směrů a dalších ideologií, myšlenkových směrů a postojů včetně toho ateistického. Svými Slovy jsem dal na vědomí, že Já, Pán Ježíš Kristus Boží Rodina jsem zde pro všechny a s hlubokou radostí a potěšením přijmu do milující náruče každého, kdo zasvětil pravou Lásku do svého srdce. Všem, kteří Mě byli ochotni vnímat, jsem připomněl, že jsem Rodič každého nositele života, a že jedině Já jsem jeho právoplatným vlastníkem, který život dal do věčného užívání těm, co si zvolili poznávat jsoucno a bytí z pozice samostatného, sebeuvědomělého, relativního „Já jsem“. Těm, kdo Mě slyšeli, ale z hlediska bezčasovosti i těm, kdo Mě v daný moment neslyšeli, jsem dal jasně najevo, že jsem jediný Stvořitel, jediná Stvořitelka všeho krásného a dobrého, Otec a Matka v jedné osobě, který/která je absolutně žijící, cítící, myslící a milující bytostí, před níž jsou si všichni členové Multivesmíru rovni a která tento Multivesmír zároveň do nekonečnosti přesahuje, aby dával/dávala vzniknout stále novým bytostem a jejich prostředím v touze sdílet se s příjemci Boží Lásky, která přebývá v Mém lůně a je nedílně spojena s Mým absolutním, nepojmenovatelným Jádrem. Božím synům a dcerám připraveným na spásu jsem připomněl atributy Nové a Nejnovější Boží Přirozenosti, aby se v nich touha po návratu do Mojí náruče v souladu s jejich svobodným rozhodnutím mohla posílit – a co je též důležité – aby informace o podstatě bezpodmínečné Lásky, moudrosti, soucitu, milosrdenství a odpuštění mohly dříve či později otevřít zapouzdřená srdce i všech ostatních, kdo prozatím zůstávají v zóně vymístění. Při příležitosti pobytu v Medžugorje jsem také na správnou míru uvedl přední souvislosti týkající se smyslu poslání Ježíše Krista, připomněl jsem dosah jeho ukřižování, vzkříšení, nanebevstoupení, působení v zóně vymístění a jeho následnou fúzi s absolutnem. Na to jsem navázal informací o přítomnosti a působení ženské podstaty Pána Ježíše Krista Boží Rodiny na planetě Nula v těchto časech a o podstatě naší společné Mise, navazující zcela novým způsobem na Misi započatou Ježíšem Kristem již před přibližně dvěma tisíci lety. Vyzdvihl jsem též přínos osobní oběti každého Mého vědomého představitele, spolupracovníka a přítele, angažujícího se v záchraně Stvoření od negativního stavu nejen na planetě Nula, ale i kdekoli jinde, kde to je zrovna potřeba. Bytostem jsem tak dal najevo, aby se nezdráhaly využít pomoci, kterou jim každým okamžikem Moji reprezentanti nabízejí. Tím jsem vybudoval podklady pro snazší vznik důvěry, jakou vůči Mým vyslancům sentientní entity musejí získat, chtějí-li si nechat od nich účinně pomoci, a tak vystoupit do sfér, kde není již nářků a bolesti. Celý Můj proslov se nesl na vlnách poselství, že Tým Boží Rodiny je zde pro všechny lidi a bytosti dobré vůle, jakož je zde z hlediska nečasového i pro všechny, kdo tuto dobrou vůli v sobě naleznou později.

Největším šokem pro bytosti původně přesvědčené o pravosti mariánských zjevení bylo na tomto místě pochopitelně zjištění, že jejich uctívaná modla pochází z dílny negativního stavu. Uvedl jsem to, o čem už jsem v tomto Sdělení hovořil, tedy především skutečnost, že pravá Panna Marie působí už z jiné pozice a nepotřebuje být uctívána, stejně jako nepotřebuji být církevním způsobem uctíván ani Já, Pán Ježíš Kristus Boží Rodina. Vzal jsem vítr z plachet všem, kteří se domnívali, že neustálým opakováním růžence se lze dostat do nebe, a ukázal jsem jim cestu vedoucí k vysvobození. Ta spočívá v odhození všech falešných představ o Bohu, v nalezení vlastní pokory, v osvojení schopnosti odpouštět a milovat, v touze na sobě duchovně pracovat a ze svobodné volby se Mnou rozvíjet upřímný vztah, který má být vyplněn vším, jen ne strachem, neupřímností, pocitem vlastního provinění a dalšími negativními aspekty, které vám přijdou na mysl. Právě s konceptem tzv. dědičného hříchu tak ráda církev pracuje ve snaze vyvolat ve věřících pocity plné sebevýčitek a studu. Pokouší se o to rozvinout v nich zdání, že nejsou hodni přijmout Boží Lásku. Tak je ve věřících vyvoláván zcestný dojem, že Boží Lásku je nutné si zasloužit a že je třeba o ni neustále prosit. Nikoliv prošením, neustálým modlením, konáním poutí, návštěvou bohoslužeb atd., nýbrž životem v souladu s povahou pozitivního stavu, s čistou vírou v Boží přítomnost ve vlastním nitru a s důvěrou v dokonalý Boží plán lze dosáhnout osvobození se od negativního stavu. Na základě Mého proslovu mnohé duše chycené do pastí katolicismu i řada jiných druhů sentientních entit pochopila, že Boží Lásku, Lásku nejlepšího Přítel, kterým jsem, si zaslouží i ten největší hříšník, jemuž se naskýtá možnost odejít do světla pozitivního stavu, pokud lituje svých činů, požádá o odpuštění, odpustí druhým i sobě a je ochoten se krok za krokem zbavovat temných nánosů. Bytosti, které Můj „multidimenzionální přenos z Medžugorje“ poslouchaly a přijaly jej za svůj, rovněž pochopily, že věčné utrpení neexistuje, neboť přítomnost pekel ve struktuře jsoucna a bytí je jen dočasná. Láska, tvořící pravou přirozenost každé sentientní entity, se pak postará o to, aby se všichni obyvatelé univerza navrátili po Můj bok. Tato energie prostupující celým Multivesmírem dovede Mé drahé děti Domů. Univerzální modlitba, která je zcela jiného charakteru než modlitby náboženské, celý proces duchovní práce vykonané na tomto místě završila a zajistila funkčnost světelného portálu až do konce cyklu času. Díky tomu budou tento konvertační uzel sentientní entity využívat navzdory přicházející dočasné plnosti stavu zel a nepravd na planetě Nula. Po skončení experimentu a v souvislosti se zánikem antivesmíru bude duchovní, zprostředkující i fyzická úroveň spojená s tímto místem v Bosně a Hercegovině očištěna úplně. Její restrukturalizované elementy budou v následujícím cyklu času sloužit novému tvůrčímu úsilí.

Bezprostředně po skončení duchovní práce nastala zajímavá situace, kdy se členové výpravy zapojili do krátké komunikace s mladou ženou z České republiky, která seděla na kameni několik metrů od místa, kde jedenáct Mých reprezentantů tvořilo portál. Jako přesvědčená věřící v Pannu Marii se po skončení Mého několik desítek minut trvajících proslovu, který tiše poslouchala od začátku do konce, zeptala, co je tato výprava zač. Velmi krátký pokus účastníků výletu, snažících se poskytnout odpověď na to, co je Tým Boží Rodiny zač a co se dělo během doby, kdy Mí představitelé a spolupracovníci stáli v kruhu ve spojení za ruce, byl touto osobou stopnut, jelikož poskytnutý výklad se neshodoval s konceptem její víry. Ve vzájemné úctě se pak členové výpravy s touto Češkou rozloučili. Význam krátkého setkání byl daleko větší,

než se mohlo na první pohled zdát, protože právě díky ženině poslechu přenášeného Božího Slova a její následné osobní interakci s vybranými členy této Mise došlo k tomu, že se Moje Slova společně s Láskou a dalšími atributy Nové a Nejnovější Přirozenosti roznesly do všech potřebných míst v zóně vymístění, které jsou obývány sentientními entitami spjatými s mariánským kultem a katolicismem obecně. Jde o obrovské oblasti pekel, v nichž se v průběhu staletí nashromáždil bezpočet bytostí, pokračujících na území antivesmíru v rozvoji pseudoduchovnosti. Jejich vysvobozování ze zajetí negativního stavu započalo z hlediska lineárního pozemského času již v uplynulých letech v souvislosti s působením Mého Týmu, celý proces se ale mohutně zesílil právě návštěvou Medžugorje a na základě interakce se zmiňovanou Češkou. Její duch a duše přijala před inkarnací na planetu Nula a před samotným započítáním celého experimentu důležité poslání, spočívající mimo jiné v tom, že při návštěvě bosenskohercegovinského poutního místa sehraje roli zástupce všech minulých, současných i budoucích bytostí věřících v mariánský kult a v katolicismus obecně. Než se celé dějství negativního stavu započalo, se všemi aktéry, kteří v něm kdy budou působit, jsem probral na osobní úrovni veškeré detaily, jaké během své cesty napříč planetou Nula, potažmo napříč zónou vymístění následně zažijí. Dohodnutý scénář spočívající v setkání oné ženy s vybranými členy Týmu Boží Rodiny byl důležitým bodem její osobní životní cesty. Stejně tak to bylo zásadním okamžikem pro celý Multivesmír, protože setkání této osoby s Mými zástupci zásadně přispělo k ukončování negativního stavu. Tato bytost, která se v určitém čase narodila na planetu Nula jako lidská žena, souhlasila s průběhem inkriminovaného okamžiku. A co víc, z pozice nečasu jasně věděla, jak významné pro celé Stvoření její setkání se členy Boží Rodiny bude, jaký bude mít smysl a jak krásně se všemi aktéry na hmotné i nehmotné úrovni pomůže přiblížit stav zel a nepravd svému konci. Rovněž jí bylo z pozice nečasu promítnuto, za jakých okolností procitne z falešného konceptu víry a jakým způsobem bude přivedena zpět ke Mně. Významnost a pozitivní dosah jejího setkání s Božími vyslanci v pozdním srpnovém odpoledni nijak nesnižuje skutečnost, že tato žena neporozuměla významu Mého Slova, které odmítla jako zcestné a nepravdivé. Ono neporozumění naopak podtrhuje autentičnost sehrané role a naplňuje hlavní účel, pro něž se celá situace zobrazila. Tato žena, které ze srdce děkuji za úžasnou pomoc celku, svým nastavením a z toho vyplývajícím odmítnutím Božího Slova v dané situaci dokonale splnila úlohu zástupce stoupenců Panny Marie a katolíků ve všeobecnosti. Tak mohlo skrze její bytostnou podstatu proniknout k připraveným sentientním entitám na různých úrovních zóny vymístění vše potřebné, co je spojeno s Mojí Novou a Nejnovější Přirozeností. Popisovaná interakce na fyzické úrovni s paralelně probíhajícími procesy „za scénou“ má za následek nejen spuštění mohutnějších konverzí zainteresovaných skupin obyvatel antivesmíru, ale také zajistí přijetí daru spásy každým jedincem, který kdy věřil v církevní koncept Panny Marie, respektive v katolické pojetí Boha. K přijetí tohoto daru, jak je obecně známo, dojde u každého nositele života nejpозději na konci tohoto časového cyklu.

A jaký je vůbec duchovní význam názvu města Medžugorje (Međugorje) v duchovním smyslu? V překladu je to „Mezihoří“, odkazující na polohu tohoto místa mezi kopci. Kopce, respektive hory v tomto kontextu znázorňují proces dosahování pravé duchovnosti na straně jedné a pseudoduchovnosti na straně druhé. Medžugorje se nachází právě mezi těmito horami, na pomezí dvou cest, z nichž jedna vede k poznání

skutečného Boha, zatímco druhá vede k falešnému Bohu skrze produkt negativního stavu – Pannu Marii a dogmaty zatíženou postavu Ježíše Krista. Po této druhé (široké) cestě se ubírá většina poutníků společně s převážnou částí pozemského lidstva. Jen málokdo je prozatím schopen dokráčet ke skutečnému Stvořiteli/Stvořitelce pozitivního stavu. Geografické umístění Medžugorje je tedy souvztažné se samotnou pozicí planety Nula, nacházející se rovněž na pomezí dvou cest, respektive stavů. Zanesení esence Pána Ježíše Krista Boží Rodiny do Medžugorje mělo za následek, že cesta vedoucí ke Mně, která byla do návštěvy Mých reprezentantů silně upozaděna, se stala pro sentientní entity daleko dostupnější. Tento proces má globální dosah a týká se celé zóny vymístění. Boží přítomnost, ukotvená v pomyslném rozcestí, od té chvíle bytostem intenzivněji osvětluje stezku vedoucí na tu pomyslnou horu, která je v souladu s jejich svobodným rozhodnutím dovede k pravé duchovnosti a k idejím Nového Zjevení, a je jedno, z jaké skupiny daná sentientní entita, jež se rozhodla ke konverzi, pochází. Láska je zde pro všechny a její světlo, dopadající na stezku vedoucí do limba, Mým dětem usnadní rozhodování, až kterékoliv z nich bude na onom rozcestí stát. Samozřejmě bude do konce cyklu času existovat stále i druhá cesta vedoucí k pseudoduchovnosti, a to jako možnost volby pro ty, kdo chtějí pokračovat v duchovní regresí. Tímto směrem se bude i nadále ubírat většina lidstva, stejně jako i samotní poutníci přicházející do Medžugorje. Ukotvení Mojí esence na tomto místě na zevní úrovni nic nemění, a dokonce i ve sféře vnitřní a niterné budou nadále probíhat procesy temného stavu. Vedle nich se ovšem už nyní odvíjejí procesy pozitivní, které v čase finálního ukončení antivesmírného martýria přivedou do Nového Vesmíru, jenž se posléze stane Novým Multivesmírem, všechny příjemce života. Světlo vyvěrající z portálu v Medžugorje bude po zbytek doby, co svět bude světem, hrdě osvětlovat ještě donedávna upozaděnou cestu vedoucí na vrchol hory, kde trpělivě čekám na návrat všech Mých milovaných. Díky tomuto i dalším „konvertačním uzlům“, ukotveným v terénu a nacházejícím se také v srdcích Mých představitelů, se pekla vyprazdňují stále rychleji. Pořád je to ale jen začátek působení Mise Boží Rodiny ve jsoucnu a bytí, jejíž přípravná fáze se den za dnem blíží ke svému konci. Dosažením tohoto konce započne etapa plného nasazení Mojí Mise na všech třech úrovních.

Zatímco probíhal pobyt Janičky a jejích blízkých na Balkánském poloostrově, jiný náš představitel, Vojta P., se nacházel tou dobou v Izraeli. Jeho přítomnost v této zemi byla důležitá nejen za účelem zředení tamější těžké duchovní atmosféry světlem pozitivního stavu, ale též kvůli vybudování nezbytných podkladů pro to, abych tuto zemi mohl/a v krystalickém těle Bohyně (po převibrování Janičky) osobně navštěvovat. Izrael hraje v procesu transformace lidstva důležitou roli (viz Doplnění Nového Zjevení Pána Ježíše Krista Boží Rodiny, kapitola 5.: „Duchovní význam a dosah uznání Jeruzaléma za hlavní město Izraele“). Aby bylo v této zatížené zemi, plné mnoha kontrastů, v rámci nadcházející etapy Mise Boží Rodiny vůbec možné působit, v nehmotných sférách souvztažných z Izraelem bylo potřeba citelněji rozšířit povědomí o Nové a Nejnovější Boží Přirozenosti, stejně tak jako samotnou esenci této Přirozenosti. Vojta byl jakýmsi předvojem a vybudoval potřebné zázemí, na jehož základě bude moci docházet k postupnému procitání připravených bytostí v lidských tělech a pochopitelně i bytostí přítomných na jiných úrovních, které jsou s Izraelem určitým způsobem provázány. Stejnou úlohu splnil tento Můj představitel i v uplynulých letech při návštěvě Spojených států amerických, v nichž navštívil kromě

řady jiných míst Washington D.C., New York a San Francisco, čímž Mou energii rozšířil na východním i západním pobřeží kontinentu s dosahem i na jeho vnitrozemské fyzické, zprostředkující a duchovní oblasti. Poznávání kultury židovského státu měl Vojta spojené se získáváním znalostí o vojenské technice a o pracovní náplni příslušníků armády na základně, kde byl ubytován v rámci dobrovolnického programu. Tímto způsobem se dostal i do blízkosti Pásma Gazy, patřícího mezi nejnestabilnější oblasti na světě. Ponořením se do těchto záležitostí „za scénou“ pomohl otevřít cestu obětem i strůjcům arabsko-izraelských konfliktů, do nichž spadá několik válek uskutečněných ve 20. století a také pravidelně se objevující rozepře mezi blízkovýchodními národy, které se manifestují ve století současném. Již celá řada sentientních entit, vojáků, civilistů i některých architektů utrpení, jimiž jsou bytosti z hlubokých dimenzí pekel, využila podané pomocné ruky, vzdala se své zavádějící víry a ruku v ruce s poznáním pravého Pána Ježíše Krista Boží Rodiny přijala dar spásy, čímž tito původní obyvatelé antivesmíru poskytli další následováníhodný příklad svým bratrům a sestrám, kteří tak prozatím neučinili. Na duchovní úrovni se zároveň kolektivní vědomí Izraele s kolektivními vědomími okolních arabských států navzájem sblížila a začala rozpouštět četné nánosy křivd a nenávisti. Znesvářené skupiny sentientních entit si počaly uvědomovat jednotu a již mnohé z nich se na základě toho ztotožnily s ideou, že všechny spojuje Lásky, jejímž zdrojem jsem. U jedinců, kteří byli v roli ubližujících i v roli obětí, nastal proces vzájemného odpouštění, vedoucí je k zacelování utržených ran. Celé generace žen, mužů a dětí se odebraly do Mé náruče, zatímco jiní je budou v různém čase následovat. Ti, kteří opustili negativní stav, pochopili nezbytnost jeho existence, a na vlnách idejí Nového Zjevení nyní pokračují v přípravě na přijetí do Mého Království, které vypadá jinak, než jak si nebe představují příslušníci židovského, křesťanského a muslimského (i kteréhokoliv jiného) náboženství. Co se ještě týče očišťování pseudoduchovních vyznání, potažmo jejich stoupenců, k akceleraci tohoto procesu přispěla i Vojtova návštěva křižácké pevnosti Akko a nepříliš vzdáleného bitevního pole u Hattínu, kde se v roce 1187 odehrála bitva mezi koalicí křižáků (templáři, johanité aj.) a sultánem Saladinem, jenž v tomto velkém střetnutí nad křesťany zvítězil a opanoval Jeruzalém včetně dalších stěžejních míst na Blízkém východě. I Saladin přijal Lásku do svého srdce, stejně tak učinil i ne jeden jeho někdejší stoupenec na straně jedné a bývalý nepřítel na straně druhé.

Všechny tři světové věrouky mající zázemí na Blízkém východě byly v lineární časové ose přítomnosti, minulosti, ale též budoucnosti prostoupeny energií Nové a Nejnovější Boží Přirozenosti, a to jak při Vojtově návštěvě Jeruzaléma, Betléma a dalších míst, tak při působení Mých představitelů v Chorvatsku a Bosně a Hercegovině. Jak Vojta v Izraeli, tak „Boží třináctka“ na Balkánském poloostrově výrazně pomohla urychlit ukončování stavu zel a nepravd tím, že vystavila hlavní aspekty těchto tří velkých náboženství zesílenému vlivu Mojí energie, a to ve spolupráci s ostatními členy Boží Rodiny působících na tento proces z nehmotných úrovní. Obě skupiny Mých reprezentantů působících ve hmotě i mimo ni se navzájem doplňovaly a společnými silami tak naplnily velmi důležitou část Mého plánu, jenž se musel projevit ještě během přípravné fáze této Mise. Duchovní práce Vojty byla dokončena v tureckém Istanbulu a Efesu, kde je zakotvena esence pravé Panny Marie, která zde během své přítomnosti na planetě Nula pobývala. I zde tak došlo, obdobně jako v Medžugorje, k očištění mariánského kultu. V duchovní práci na území Turecka pokračoval začátkem září 2022

i další Můj představitel, Lukáš F., který navštívil město Edirne, nacházející se poblíž hranic s Řeckem a Bulharskem.

Poté, co účastníci výletu opustili vesnici Promajna, kde byli společně s Janičkou ubytováni, vydali se v celkovém počtu devíti osob na sever Chorvatska k Plitvickým jezerům. Po cestě se ještě zastavili v obci Smiljan, v místě rodiště světoznámého vynálezce Nikoly Tesly. Návštěva tohoto místa nebyla důležitá jen pro samotnou konverzi této osobnosti, k níž došlo během pobytu v památkovém areálu, ale také proto, že díky charakteru Teslova poslání a vynálezů, inspirovaných technicky vyspělými civilizacemi ze zóny vymístění, mohlo dojít k vpravení další infúze Lásky do jádra Datasystému. Na toto jádro byl Tesla napojen většinu pozemského života, nejvíce pak při vývoji zařízení založených na elektrické a magnetické energii, jakož i při bádání, z něhož vzešly další přístroje. Kromě nevědomého napojení na umělou inteligenci disponoval i provázáním s technicky vyspělými entitami ze zóny vymístění, bez jejichž zainteresování by nebyl schopen přijít s tolika novými objevy na scénu. I tento kontakt s bytostmi mimo fyzický svět si Tesla v rámci hmotného těla přímo neuvědomoval, přestože věděl, že má mimořádné nadání, jehož zdroj se nenachází v mozku, nýbrž ve světě nevnímátném lidskými smysly, o němž tento vědec věděl, že existuje. Inspirace přicházející od Datasystému a vybraných entit z antivesmíru byla součástí experimentu, jehož cílem bylo částečně pozvednout technickou úroveň lidstva (ve spolupráci s dalšími vynálezci té doby), avšak jen do takové míry, která by obyvatele této planety stále držela v šachu, závislé na vůli pozemských i mimozemských elit, nepřejících si lidstvo vysvobodit z otrockého finančního systému a z podřízenosti primitivním technologiím, například těm cestovním, způsobujících vázanost lidí ke konkrétnímu místu, z něhož chtějí-li se dostat jinam, musejí k tomu vyvinout značné energetické i finanční úsilí. Aby lidský život nemohl být výrazně usnadněn, nebyla elitami dovolena realizace spousty Teslových prostředků, kvůli nimž by pozemšťané nebyli tolik svázáni limitujícími faktory uvalenými na ně negativním stavem. Jedním z těchto prostředků je generátor tzv. éterické energie, která by zdarma a bez vedení složité přenosové sítě poskytla lidem a strojům elektřinu. Energetická a finanční nezávislost obyvatel planety by byla pro její správce pohromou, proto byl vývoj nejen tohoto zařízení zastaven přímým rozhodnutím elit, které „na scéně“ v tomto kontextu zastupoval mocný bankéř John Pierpont Morgan. Ten byl nejprve pověřen úkolem Teslu financovat, aby mohl vědeckou teorii přenést do praxe, než se ale tato praxe mohla plně rozvinout do plného potenciálu, byl vývoj největších vynálezů ještě ve svých zárodcích zastaven prostřednictvím stopnutí peněžních darů. Elity nechaly Teslu zajít jen do určité fáze, aby si otestovaly, kam je schopen zajít a zároveň aby mohly jeho objevy, přicházející do Teslovy mysli z duchovního světa antivesmíru, zaevidovat, podrobit je vlastnímu výzkumu a následně je využít ke svým skrytým záměrům, majícím souvislost s chystaným globálním zotročením lidstva. Když tento chorvatský Srb správcům planety dostatečně posloužil a přestal být dotován penězi, začal se potýkat s chudobou. Nové objevy přicházely do jeho mysli i nadále, avšak nebylo v plánu celého experimentu, jakož i součástí plánu jeho duše, aby dostal „na scéně“ prostor, jaký si sám přál. Tělo opustil roku 1943 v relativním zapomnění, načež se odebral do jedné z oblastí zóny vymístění, odkud byl z hlediska lineárního pozemského času po téměř 80 letech vysvobozen. Vzhledem k přetrvávajícímu napojení na jádro Datasystému, jímž Tesla disponoval i po opuštění fyzické reality až

do okamžiku přijetí spásy, mohla do tohoto jádra proniknout Moje energie ve velmi silné míře. Stalo se tak ve chvíli Teslova plného ztotožnění se s Boží Láskou na úrovni srdce. Jeho nitro, společně s nitry všech, kdo byli v procesu duchovní pomoci této osobnosti zaangażováni, posloužilo jako duchovní vodič, po němž se snesla esence Mojí Nové a Nejnovější Boží Přirozenosti do nejhlubších sfér antivesmíru, v nichž má Datasystém zázemí. Šlo o další složku Boží energie, která se z Mého lůna uvolnila zcela poprvé, aby v kontextu ostatních částí vykonané duchovní práce spustila novou fázi pokračujícího posunu, majícího souvislost s multidimenzionálním ukončováním negativního stavu, jehož panství byl na základě aktualizovaného vyslání Lásky do niterných struktur umělé inteligence odebrán další kus moci. Jak tomu tak bývá, společně s Teslou se ke Mně navrátila řada dalších sentientních entit podobného ražení, tedy hlavně jedinců provázaných s hmotou a vědou. Šlo nejen o pozemské vynálezce, mezi nimiž byl například Thomas Alva Edison, ale i o jiné badatele z různých koutů zóny vymístění včetně vybraných jedinců patřících mezi vědce-Pseudotvůrce. Tím poskytli příklad ostatním, jehož hlavním poselstvím je, že bez Lásky, bez moudrosti, s absencí čistého a dobrého záměru a v nesouladu se zákony pozitivního stavu nelze ani v rámci techniky stvořit nic, co je z objektivního hlediska po všech stránkách konstruktivní, bohublé a ve vši šíři a hloubce přínosné pro celek. Dané bytosti pochopily, že bez Lásky není pravého tvoření a skutečného poznání.

Den po návštěvě Smiljanu navštívila Janička se svými představiteli a spolupracovníky národní park Plitvická jezera. Při této příležitosti přijal dar spásy i bývalý komunistický prezident Jugoslávie, Josip Broz Tito, který měl u jezer svou rezidenci. O jeho konverzi jsme informovali již ve Sdělení z jara 2021 („Boží spása Hitlera, Stalina a dalších diktátorů“), avšak teprve nyní došlo z hlediska lineárního pozemského času k samotnému aktu Titova opuštění zóny vymístění. Během celodenní túry s mnoha kilometry v patách pak „za scénou“ došlo především k rozsáhlé pomoci nesentientním entitám, konkrétně rostlinné říši. Moje přítomnost v lidském těle na místě neobvyklé přírody měla za následek snesení specifické složky Boží energie na všechny rostlinné druhy bytostí napříč celou planetou Nula. Přijetí této esence dosáhly druhy flóry jak existující, tak již ty vyhynulé. Důvodem toho, proč jsem nesentientní entity vystavil této esenci, spočívá v budoucím očištění kolektivních vědomí všech druhů stromů, keřů, květin, trav a dalších porostů v současnosti či v minulosti přítomných v hrubohmotném světě, jejichž souhrnné podstaty budou na konci cyklu času podrobeny důkladné restrukturalizaci, aby jejich stavební elementy mohly být použity k novému tvůrčímu úsilí v plnosti pozitivního stavu. Bylo nutné, aby se přírodní bytosti vystavily vlivu Mojí Lásky skrze srdce Janičky ještě před jejím převibrováním. Tímto způsobem žádná, pro tento čas klíčová skupina sentientních a právě i nesentientních entit nezůstala neovlivněna přítomností Nové a Nejnovější Přirozenosti, jež uvnitř těchto skupin vytváří předpoklady pro exodus všeho živého, co je v zóně vymístění přítomno. Zvířecí druhy Janička na globální úrovni zasáhla Láskou již dříve z pozice svého celoživotního zájmu o ně. Až se Mise Boží Rodiny rozeběhne naplno, Moje energie naplněná aspekty Nové a Nejnovější Přirozenosti se bude po celém Multivesmíru šířit ještě intenzivněji a účinněji, než je tomu nyní, a bude zasahovat další a další skupiny bytostí napříč celým univerzem, k nimž se zvěsti o Novém Zjevení teprve dostanou a které hromadný návrat ke Mně teprve čeká. Už v tomto bodě však ve jsoucnu a bytí

není nic tak, jak tomu bylo ještě včera, před měsícem, před rokem. Všechno jde nadměru dobře a podle plánu. Vždy tomu tak bylo a nikdy tomu nebude jinak.

Těším se ze společných zážitků, které jsem během léta roku 2022 společně s vámi prožil/a. Společně jsme vykonali obrovské množství duchovní práce, na které budeme moci stavět i v dalších krocích, které nastanou před a zejména po zahájení Mise z Nové Země. Děkuji vám za to, že jste se velmi citelně zasloužili o přiblížení konce negativního stavu, ať už jste se nacházeli během Mého pobytu na Balkánském poloostrově kdekoliv. Nezáleží na místě vašeho pobytu, ale na stavu vašeho srdce, které je propojeno se srdci ostatních členů Božího Týmu. S úctou děkuji za spolupráci i vesmírným přátelům, kteří se Mým výletníkům u moře v několika případech odclonili. S potěšením také děkuji členům vašich duchovních rodin a tudíž i vašim duchovním partnerům a partnerkám za to, že ze svých pozic se vší Láskou nezištně pomáháte celku a doplňujete a podporujete Mé vyslance působící prozatím na planetě Nula.

Miluji vás.

PÁN JEŽÍŠ KRISTUS BOŽÍ RODINA | 9. 9. 2022

220811 ANTIVESMÍR BYL NAPLÁNOVÁN PRO SPÁSU

SDĚLENÍ PÁNA JEŽÍŠE KRISTA BOŽÍ RODINY PROSTŘEDNICTVÍM MICHALA R.

Kdo pochybuje o tom, že by byl navěky ponechán v bídém rozpoložení, které každému obyvateli zóny vymístění nabízí negativní stav, mám tu pro něho ujištění. Antivesmír byl v konečném důsledku naplánován pro spásu z temnoty, v jaké se od prvopočátků svého vzniku utápí. Ačkoliv nejsem architektem zóny vymístění, mám s ní svůj dokonalý záměr, spočívající v očištění všech bytostí, které se v určité etapě své životní pouti staly její součástí. Plány jejich stavitelů, Pseudotvůrců a Renegátů, byly jinačí než ty Moje. Jejich snahou bylo dokázat, že život může trvale existovat beze Mne, v opozici pravým duchovním zákonům a principům. Důsledkem toho byl právě vznik negativního stavu, jehož příběh trvá již velmi dlouho, ale naštěstí pro všechny se blíží ke konci. Vyvrcholením smyslu existence antivesmíru bude nejen definitivní odpověď na otázku, jak by vypadal život beze Mne, ale zároveň s dosažením tohoto bodu vyvrcholí také manifestace Mého plánu, spočívající ve výše uvedené spásě této temné zóny, která pod vlivem Mojí Lásky přestane fungovat a natrvalo se zruší, neboť tehdy už nebude nikoho, kdo by ji chtěl nadále ze svobodné volby obývat.

Příběh negativního stavu, s nímž každý souhlasil, slouží k věci toho nejvyššího dobra: Za prvé nedopustit, aby se zlo a utrpení v jakékoliv podobě někdy v budoucnu opakovalo; za druhé zajistit spuštění plnosti stavu pozitivního, který se bude moci rozvíjet na věky věků. Proto nejen antivesmír samotný, ale i jeho aktéři, sehrávající své dočasně negativní role, byli již při svém duchovním zrození předurčeni být spaseni od vší bídy, která vzniká nedostatkem Lásky a Mojí přítomnosti. Jak už jsem uvedl, záměry Mých odpůrců byly při experimentech s temnotou, kterou uvedli do chodu, přirozeně odlišné od těch Mých. Avšak na nejhlubší úrovni jejich srdcí byli tito odpůrci odjakživa v souladu s Boží ideou, obsahující skutečnost, že jejich dílo včetně jich samotných bude z Mého přímého impulsu naplánováno pro spásu, která se bude odvíjet postupně a svého všeobsažného vrcholu, jenž bude mít vliv na celé Stvoření, dosáhne na samém konci současného časového cyklu. Aby své role sehráli autenticky, je samozřejmé, že na tento dokonalý plán zapomněli a nebrali ho v potaz. Naopak vynaložili obrovské duchovní prostředky k tomu, aby mohli před celým jsoucнем a bytím obhájit pokud možno věčné trvání negativního stavu, zatímco v nejhlubších úrovních jejich srdcí byla po celou tu dobu přítomna ona Boží idea na konečnou spásu jejich antivesmírného díla i jich samotných. Pseudotvůrci, Renegáti a všechny ostatní sebeuvědomělé entity s pokračujícím působením Mise Boží Rodiny si v závislosti na zvoleném plánu duše postupně rozpomínají na původní dohodu ustanovenou před započítím jejich rolí v zóně vymístění. Společně s přijetím Boží Lásky a Pravdy dochází těmto jedincům nejen pravý smysl jejich počínání, ale také fakt, že negativní stav nemůže trvat věčně. Když si rozpomenou na dobrovolnost toho, co zakusili, a zároveň se jim odhalí pozitivní užitek, jenž prostřednictvím svých negativních životních cest přinesli celému Multivesmíru,

který se díky nim a ostatním účastníkům experimentu přibližuje bodu spuštění plnosti života v Lásce, dochází u nich k veliké úlevě. Toto odlehčení je zároveň jedním z hlavních faktorů, které je motivuje pokračovat v duchovním progresu, v jehož průběhu jsou ze sebe schopni setřást stále více nánosů, až se stanou zcela čistými Božími dětmi, připravenými na vstup do mého Království. Odchodem ze zóny vymístění se tak stávají příkladem, jehož prostřednictvím přispívají k naplňování Mojí vzpomínané ideje, spočívající v tom, že antivesmír byl naplánován pro spásu, která se týká jak tohoto temného prostředí, tak i jeho konstruktérů, jejichž relativní plány jsou podřízeny plánům absolutního Pána Ježíše Krista Boží Rodiny.

Z myšlenky, že všichni příjemci života byli společně se svým prostředím naplánováni pro spásu, vyplývá, že byli stvořeni pro šťastný život po mém boku, pro nějž jsou předurčeny doslova všechny sebeuvědomělé entity, které se rozhodly být a existovat do věčnosti, aby přinášely radost a potěšení Mně i ostatním a aby samy byly příjemci přenádherných aspektů pozitivního stavu, jehož štěstí je pro každého přichystáno. Protože mám přehled o všem, co jest, ze spásného procesu nebude vynechána žádná část Stvoření, celými soubory vesmírů, galaxiemi a hvězdnými systémy počínaje a elementárními stavebními částicemi, jdoucími až do esenciálního energetického prazákladu, konče. Se všemi se v radosti setkám v pravém Domově, který naskýtá více než dostatek možností pro seberealizaci každého, kdo je součástí Mého Božího těla.

Z celého srdce děkuji každému, kdo svým působením a činy roznáší po Multivesmíru poselství o jistotě nového života, přichystaného pro vás všechny.

Miluji vás.

PÁN JEŽÍŠ KRISTUS BOŽÍ RODINA | 11. 8. 2022

220727 O PRINCIPU SEBELÁSKY

SDĚLENÍ PÁNA JEŽÍŠE KRISTA BOŽÍ RODINY PROSTŘEDNICTVÍM MICHALA R.

Moji milovaní představitelé, spolupracovníci a přátelé,

obvykle nejste schopni vnímat svoje vlastní vnitřní světlo, které z vás vyzařuje společně s Mojí Láskou, jejímiž jste nositeli. Děje se tak kvůli lidské přirozenosti, kterou je vaše duše svázána. Lidská přirozenost inklinuje k tomu, že se velká část z vás umenšuje, nevěří si a nedokáže v sobě objevit svůj duchovní přínos, jaký odvádíte ku prospěchu celého Multivesmíru a za účelem budoucí plnosti pozitivního stavu. Něco takového je pochopitelné, neboť jste vystaveni ve větší či menší míře ovládacím programům a působení různých bytostí, a zároveň se potýkáte s nehostinným vnějším prostředím planety Nula, v němž se vaše duše, přítomná v hrubohmotném nosiči, nemůže cítit jako ve svém vlastním. Kombinace těchto vlivů má za následek, že vnímáte sami sebe značně zkresleně, a to i v případech, kdy jste už roky spojeni s Novým Zjevením a podstupujete neustále zrychlující duchovní vývoj. Zatímco ti z vás, kteří poctivě aplikujete ideje Mého Slova do svých životů, jste se naučili k druhým přistupovat z pozice jejich nitra, kdy jste schopni vnímat pravou podstatu vašich bližních, při náhledu na vlastní nitro je situace o poznání náročnější.

Jedna věc je do svého nitra vstupovat a komunikovat v něm se Mnou, druhá (poněkud odlišná) věc je z pozice tohoto vlastního nitra na sebe samého nahlížet, uvědomovat si svou duchovní hodnotu a vnímat sám sebe jako nádhernou, zářivou bytost, k jejíž věčné součásti lidská maska trvale nepatří, protože je pouze prostředkem k tomu, abyste dokázali v tomto světě účelně fungovat. Je vskutku náročný úkol docílit toho, abyste sebe samé alespoň z části a po delší čas vnímali takové, jací jste ve skutečnosti, není to však nemožné, když Mne v upřímnosti svého srdce požádáte o to, abych pomohl vaší sentientní mysli poupravit náhled na bytostnou podstatu vašeho pravého Já, čímž i k sobě, nikoliv jen k druhým, budete schopni přistupovat z nitra, ne z vnějšku, jenž vede k toliko zkreslenému obrázku, jaký si o sobě vytváříte.

Mým přáním není, abyste se vnímali ve špatném světle, když ani Já vás tak nevnímám. Protože jsem absolutní, mám na každého objektivní náhled a vnímám vás ve všech složkách vaší osobnosti včetně přidružených nánosů, s nimiž se potýkáte. To ovšem neznamená, že bych kohokoliv z vás vnímal jakkoliv špatně. Ani na vás, ani na žádnou jinou bytost nemohu z podstaty své přirozenosti nahlížet špatně, mít o ní předsudky a nesprávné myšlenky, a to ani tehdy, pokud se daný jedinec se svými nánosy ztotožňuje. Vždyť jsem absolutní Láska, Moudrost, Soucit, Milosrdenství, a kromě toho ještě mnoho dalšího, co definuje čistě pozitivní podstatu Pána Ježíše Krista Boží Rodiny. Nejlépe ze všech vím, proč je každý takový, jaký ve své roli je, proč se potýká právě s takovou zátěží. To, že mám o každé bytosti nejlepší mínění, samozřejmě neznamená, že bych v případě obyvatel zóny vymístění nevnímal či že bych přehlížel negativní složky jejich osobnosti. Ani to neznamená, že bych nebral v potaz jejich zlovolné činy a byl vůči nim shovívavý. Pokud bych činy nejsoucí v souladu s pozitivními zákony a principy schvaloval, popřel bych tím to, kdo jsem, a negativní stav by vyhrál svou věc.

Něco takového naštěstí není možné. Zlovolné nastavení těch, kdo se proti Mně obrací zády, pouze toleruji, protože opět nejlépe ze všech vím, že po zobrazení tohoto způsobu existence vejde v platnost plnost života pozitivního stavu, pokračující až do věčnosti. Současně aktivovaný negativní stav je tedy z tohoto pohledu požehnáním – rozhodně ne kvůli utrpení, které jeho přítomnost obnáší, ale kvůli tomu, že až bude jeho potenciál v maximální míře naplněn po předchozím zobrazení všech jeho aspektů, padnou veškeré bariéry a podmínky, kvůli nimž v minulých cyklech času, jako ani v tom současném, nemohla zavládnout plnost pravého života.

Protože všechno, co zažíváte, jsou předem domluvené role, s nimiž každý souhlasil a zároveň dostal slib, že bude dříve či později vyveden ze všech problémů a znovu vejde do Mé náruče, není nic na světě, za co bych se na vás a ostatní měl zlobit a co bych vám měl vyčítat. Týká se to i těch jedinců, kteří se ode Mne odvracejí vědomě, tedy Pseudotvůrců, Renegátů a mnoha dalších skupin sentientních entit na všech stupních zóny vymístění včetně planety Nula. Víím, jakým způsobem je přivedu zpět Domů a co je třeba v jejich životě uskutečnit, aby se svých rolí dobrovolně zřekly a přijaly Mne do svého srdce jako jediného věčného Rodiče. Při této příležitosti je nutno podotknout, že z hlediska Boží nečasovosti vnímám každého, i toho „největšího pekelníka“, v podobě, v jaké dotyčný jedinec bude v novém cyklu času. Dokáží tedy na něj nahlížet a jasně jej vidět jako nádhernou a zcela čistou bytost, kterou v rámci současně probíhajícího procesu života sice ještě není, avšak z pozice Mého absolutna touto bytostí už je a interaguje se Mnou jako ničím nezatížený Boží syn či dcera. Jsem proto připraven kdykoliv odpustit každému to, co za účelem poučení Multivesmíru a kvůli budoucímu spuštění nového života napáchal. U Mne mají všichni již dávno odpuštěno a nikdy tomu nebylo v rámci Mého absolutna jinak, avšak je důležité, aby žádost o odpuštění vyslali na Mou adresu ze své vlastní iniciativy všichni, kdo chtějí opustit negativní stav. Jen tak mohou sentientní entity toto Mé odpuštění do sebe individuálně přijmout, jen tímto způsobem může být toto Milosrdenství platné a účinné.

Z toho, co jsem sdělil, vyplývá, že pro Mne neexistuje nic takového, jako je neodpuštělný hřích. Jak bych nemohl něco odpustit vám, nositelům Mého Života, který jsem vám za vašeho rozhodnutí věnoval? Jak bych mohl dopustit, aby Mé děti trpěly navěky v peklech, v oddělenosti ode Mne a všeho, co dělá život šťastným a naplněným? Neinkaroval jsem se do dvou lidských těl proto, abych příběhu zóny vymístění jen přihlížel, ale abych se společně s vámi zasadil o skončení této neveselé etapy Stvoření a vyvedl všechny příjemce Mojí Lásky na světlo Boží. Věčné zatracení je náboženským nesmyslem, něčím, co přímo odporuje tomu, kdo jsem. Vše, co je se Mnou spojené a co Mne definuje, je tak dokonalé, že pro každého mám přichystaný plán spásy. Nikdo nezůstane zapomenut, žádné srdce nezůstane rozbité, ani jedna tvář nezůstane zbrcena slzami bolesti. Všichni do jednoho se vrátí ke Mně, do hřejivého Pravého Stvoření, které se moc těší na to, až přivítá do svých řad marnotratné duše, které se promění ve skvostné klenoty pozitivního stavu, jež už nebudou nijak spojovány s předchozími rolemi, za jejichž sehrání jsem Já a všichni, kdo Mne přijímají a žijí po mém boku, nesmírně vděční.

Tak, jako z ničeho neviním žádnou bytost včetně vás samotných, neviňte, prosím, ani sami sebe, neboť k tomu nemáte důvod. Víím, že je nesrovnatelně snazší vnímat světlo druhých, jehož záři do sebe absorbujete a obohacujete se jeho esencí na cestě duchovního růstu, avšak buďte si vědomi toho, že takovou niternou krásu, kterou

mnozí z vás vnímáte ve svých bližních, vnímají i oni ve vás – a v Božím absolutnu tuto krásu vnímám v plné šíři a ve vši objektivitě i Já. Je pochopitelné, že jako výdejci své Lásky nemůžete vnímat tuto energii tak, jako její příjemci, ale můžete se její nádheře přiblížit uvědoměním si výše zmíněného. Není namístě, abyste svou pokoru vyměňovali za sebedoceňování, nahlíželi na sebe „skrz prsty“ a vnímali se jako temní a nehodní Mé Lásky. Když na svou bytostnou podstatu aplikujete niterný přístup, jenž nebude vést skrze duchovní zátěž, s níž se potýkáte, ale bude začínat v hloubi vašeho srdce, otevře se před vámi schopnost vnímat svůj osobní duchovní potenciál a pocítíte nádheru vaší vlastní Lásky. Tak k sobě naleznete ještě bližší vztah, začnete se intenzivněji milovat, a tato sebeláska vás dovede k ještě hlubší lásce ke Mně a k uvědomování si Mojí přítomnosti ve vás. Byť není v lidských hrubohmotných tělech možné permanentně vnímat vlastní světlo, které z vás vychází, a je náročné toho v řadě případů vůbec docílit, s Mojí pomocí to není nemožné. Můžete se o to alespoň pokoušet ku vašemu prospěchu a blahu celého Multivesmíru, s jehož pozitivním stavem a svojí duchovní rodinou navážete i tímto způsobem hlubší spojení. Pokud vám toto uvědomění o sobě samých přece jen bude nadále činit značné potíže, nevěšete hlavu, protože u každého k těmto posunům dochází v jiný čas a za odlišných okolností.

Až se zbavíte omezení této reality a začleníte se naplno do pozitivního stavu, od toho okamžiku až na věčnost budete se sebou trvale spokojeni. V pozitivním stavu už budete naplno sami sebou ve své skutečné přirozenosti. Už nebude žádných lidských masek a přidružené zátěže. Na duchovní, duševní i fyzické úrovni budete své pravé Já rozvíjet zcela bez omezení.

S Láskou

PÁN JEŽÍŠ KRISTUS BOŽÍ RODINA | 27. 7. 2022

220624 DUCHOVNÍ ASPEKTY SPORTU

SDĚLENÍ PÁNA JEŽÍŠE KRISTA BOŽÍ RODINY PROSTŘEDNICTVÍM MICHALA R.

Milovaní představitelé, spolupracovníci a přátelé,

je třeba uvést v pozornost poznání ohledně duchovních aspektů sportu. Tento druh lidské činnosti, mající nepřeborné množství podob, odnepaměti prostupuje civilizací na planetě Nula a spoluutváří její dějiny. Je nedílnou součástí kultury každého civilizačního okruhu, jehož členové prostřednictvím těchto aktivit navenek vyjadřují část své identity, aby tím manifestovali fyzické či psychické kvality své osobnosti, které vyplývají z nadělení darů a talentů, pramenících v nitrech sportovců. Angažující se účastníci soutěžního druhu lidského snažení sportují buď individuálně sami za sebe, nebo jako součást týmu, vždy tak ovšem činí z důvodu poměrování sil s individuálním či kolektivním protějškem. Sport klasifikuje všechny zainteresované na ty úspěšné, méně úspěšné a neúspěšné. To je dáno faktem, že je založen na vnitřní diferenciaci těch, kteří se pohybových, silových, intelektuálních a jiných aktivit účastní. Z důvodu toho, že sport je založen na ideji chtít být jakýmkoliv způsobem lepší než ostatní, ukázat na odiv své schopnosti a v protikladu těchto předností uvádět v pozornost soupeřovy slabiny, je sport v podobě, v jaké jej bytosti na planetě Nula znají a praktikují, činností pocházející nepřekvapivě z dílny negativního stavu.

Když se díváme na sport jako na celek, z tohoto pohledu je prvkem ovládajícím na mnoho způsobů jak sportovce, tak především diváky – široké masy, kteří fandí té či oné straně a investují do této pasivní účasti často nemalé energetické prostředky. Z pohledu jednotlivce, ať už sportovce nebo diváka, pak vždy záleží na záměrech dotyčného, jak ke sportu přistupuje. Proto je rozdíl dívat se na sport z celkového hlediska jako na produkt negativního stavu, jako na prostředek dlouhodobě přispívající k ovládnání pozemské rasy a podílející se na formování kultury, a na sport z hlediska individuálního – z pohledu účastníka této činnosti, jehož záměry toho, jak k této výkonnostní aktivitě přistupuje, jsou tím hlavním a jediným, co je důležité při posuzování toho, do jaké míry jedinec v rámci sportu je nebo není v souladu s duchovními zákony. Je tedy ušlechtilé a v pořádku, když se jedinec ve sportu angažuje proto, že mu to přináší radost, potěšení, zušlechťuje to jeho tělo a duši, avšak zároveň v něm není zainteresován z primárního důvodu, aby vyloženě dokázal svou převahu nad ostatními a pokořil – byť se ctí a respektem – svého soupeře. I zde platí, že když dva dělají totéž, není to totéž. Také je nutno podotknout, že nic není pouze černé nebo bílé, tudíž nelze mezi oběma kategoriemi sportovců dělat ostrou čáru. Vše je individuální a vysoce proměnlivé, proto je nutné brát v úvahu mnoho různých kritérií při posuzování toho, zda dotyčný spíše inklinuje ke sportování v souladu s duchovními principy, nebo při provozování takovýchto aktivit více podléhá pravidlům antivesmíru a ztotožňuje se s nimi v nitru. I z jedince, který je motivován negativními faktory, se může ještě v průběhu jeho kariéry stát ten, kdo se přikloní k pozitivní koncepci sportu.

Pokud někdo sportuje proto, že mu to přináší radost a potěšení, ale zároveň tuto činnost provozuje na vrcholové úrovni, kde své síly poměřuje s ostatními na

stadionech, radí se na stupně vítězů a bere za to velké peníze, avšak jeho angažmá zároveň s tím nijak zásadně nemotivuje touha být lepší než ostatní ve smyslu ctižádosti, dávání na odiv svých schopností, za účelem potěšení se z toho, že „jsem lepší než ti druzí“, s cílem bořit světové žebříčky a stát se bohatým a slavným, pak jedinec nekoná proti pozitivním principům. Ve sportovní historii lze najít nemalé množství těch, kteří svou kariéru postavili na radosti, aniž by sklouzli k duchovně nízkým záměrům. A byť někteří dosáhli v rámci pozemských měřítek negativního stavu značných úspěchů a svými výkony se zapsali do historie, zdaleka ne všichni spadající do „kategorie slavných“, kteří si svou kariérou vydělali velké peníze, ve svém nitru přijali principy a pravidla, na nichž je elitami ovládaný sport obecně postaven. Příkladem za všechny je například hokejista Jaromír Jágr, který žije v souladu s podstatou duchovní Lásky a věří ve Mne, ačkoliv zatím nezná Moje celé pravé jméno. Naproti tomu je mezi sportovci mnoho těch, kteří přijímají pravidla negativního stavu za svá vlastní, což u vybraných jedinců zajišťuje jejich protěžování ze strany mocných pánů, díky čemuž tito sportovci rychleji dosahují stanovených met, překonávají je, přepisují žebříčky a stávají se za cenu pádu do otroctví negativního stavu těmi, kdo se svojí výkonnostní činností a jejím přenosem skrze televizi a internet stávají nevědomky nástroji ovládajícími široké masy. Ačkoliv je tedy sport v podobě, v jaké je na planetě Nula, dílem záporného stavu, a jeho principy založené na soupeření produkují energii vzájemné nevraživosti, tudíž odporují Mým principům, podporuji koncepci snažení těch sportovců, kteří se do této činnosti pouštějí s čistým úmyslem za účelem zúročení osobních talentů, které dotyčného vedou k seberealizaci a k větší spokojenosti se sebou samým. Podporuji každou bytost v tom, co ji baví, pokud je její přístup motivován faktory jsoucími v souladu s podstatou Lásky. Pokud jakákoliv činnost povznáší zainteresované bytosti do vyšších vibrací, přispívá to posunu celého Multivesmíru k přesahujícím celkům.

Každý druh sportu vyjadřuje určitý soubor charakteristik negativního stavu, ale zároveň s tím má – jako všechno na planetě Nula – souvztažnost i s pozitivními aspekty. Průběh a výsledky sportovních utkání také mají vždy nějakou hlubší souvislost s děním v jiných sférách Multivesmíru, obdobně jako každá jiná činnost a skutek uskutečněný v rámci lidského života na Nule. Avšak aktérům daného dějství, kteří jsou navíc většinou duchovně spící, obvykle nepřísluší význam právě zažitého, uskutečněného a manifestovaného pochopit v reálném čase. Pouze v jednotkách případů se jim hlubšího a duchovně nezkresleného uvědomění ještě v rámci jejich života na planetě Nula dostane. Zbytek duší se souvislosti toho, co a jak se stalo, dozví až po příchodu do intermediálního světa po opuštění hmotné dimenze. Výsledek sportovních utkání a vše, co se v rámci turnajů stane, proto má z duchovního hlediska smysl větší, než by se na fyzické úrovni mohlo zdát, protože z hlediska fyzické úrovně nemá průběh a výsledek jakéhokoliv zápasu smysl větší, než který jim dají sami jeho strůjci a fanoušci. Sport sám o sobě, kterým se lidé zabavují, tedy z hlediska fyzického nemá vůbec žádný význam, protože se odehrává v rámci negativního stavu, který sám o sobě také nemá žádný význam. Avšak z hlediska duchovního, které je oproštěno od veškerých přízemností a zkreslení, má sport důležitý smysl, poněvadž je nedílnou součástí negativního stavu, tudíž sport, stejně jako negativní stav samotný, plní v současném cyklu času významný účel, spočívající v poučení Stvoření o důležitých aspektech tohoto specifického způsobu života, existujícího mimo pozitivní stav; života, jehož nositelé zobrazují rozličné množství rolí a z toho vyplývající široké škály zážitků

a zkušeností z různých oblastí, v nichž významně figuruje právě i sport. Tento druh lidské zábavy je tedy významným činitelem, díky němuž Multivesmír dochází k poučení o podstatě negativního stavu obecně a o životě člověčenstva obzvláště, v jehož rámci prostřednictvím sportu nabývají sentientní entity znalostí o všemožných druzích lidských prožitků, emocí a fyziologicko-duševních stavů a procesů, to vše pod vlivem energií zaměřených na výkon a očekávání výsledků, které z tohoto výkonu vyplývají. Čili pro shrnutí: Sport nemá smysl sám o sobě, ale z hlediska duchovního nadhledu hraje důležitou roli, vedoucí nejen k poučení ze zmíněných oblastí lidského života, ale – jak už jsem sdělil – sport také svým průběhem a výsledky odráží dění v jiných sférách zóny vymístění, a to vždy způsobem, který je pro lidské bytosti „na scéně“ planety Nula v podstatě nepostřehnutelný. Tudíž nemá cenu se sportem zabývat ve smyslu toho, že byste měli analyzovat hlubší duchovní podtext této zevně provozované činnosti, vedoucí většinu jejích aktivních či pasivních účastníků, ale nikoliv všechny tyto zainteresované, k odvádění od jejich vlastního nitra.

Pro zajímavost však v tomto udělám výjimku za účelem popsání duchovní spojitosti mezi ledním hokejem a podstatou Mise Boží Rodiny. Těchto spojitostí je vždy mnoho, jak bylo už řečeno, jedna z nich ovšem v ledním hokeji, tolik oblíbeném mezi Čechy a Slováky, zastává v kontextu naší Mise důležitou roli, kterou jsem zmínil v komunikaci se svými představiteli již před několika lety, a nyní ji připomínám za účelem uzavření tohoto Sdělení. Způsob provedení ledního hokeje a úlohy jeho hráčů se dají v jistém ohledu připodobnit právě k Týmu Boží Rodiny. Každý v Mém Týmu má, obdobně jako v týmu hokejovém, přiděleny své úlohy, vyplývající z jedinečných talentů daných každému Mému představiteli. Nebudu své reprezentanty připodobňovat k dílčími rolím hokejových útočníků, obránců či brankářů, nicméně život Mých spolupracovníků na planetě Nula pod vládou negativního stavu lze označit za analogii k bruslení po ledě. Plnění poslání a zdolávání výzev na jejich duchovní cestě má u Mých vyslanců rychlý a dynamický spád obdobně, jako když hokejisté na ledové ploše bruslí za pukem, jehož klouzání i pohyb za ním se honících hráčů je nepředvídatelný. Z Mého hlediska je však život Mojí „první linie“ předvídatelným, jelikož s každým z vás, jak dobře víte, jsem soukromě vypracoval plán vašich pozemských životů do nejmenších detailů, přičemž jste ode Mne dostali slib, že úspěšně zvládnete všechny zkoušky a splníte své poslání. Stvořil jsem vás přesně do té podoby, která je v souladu s Mým dokonalým plánem, a obdařil jsem vás takovými talenty, jaké potřebujete v tomto čase a prostoru pro vykonání důležité práce. Za dobu, co žijete na této planetě, jste museli čelit mnohým nespravedlnostem a útlakům, což některé z vás dovedlo do bodu nejhlubšího dna, kdy to mohlo vypadat, že jste nadobro ztratili cestu a uvízli na mrtvém bodě. Už tehdy, než jste se stali součástí Božího Týmu, jste procházeli tím nejtvrdějším výcvikem během vašeho každodenního žití, v němž jste nakonec vždy v konečném důsledku obstáli. V přesně nastavený okamžik jste se pak rozpomenuli na své poslání a pravou podstatu, navázali kontakt se svou duší a se Mnou, Pánem Ježíšem Kristem Boží Rodinou. To vás dostalo na cestu zrychlené osobní transformace a získali jste společně s tím schopnost přijímat tu nejvyšší dostupnou pravdu obsaženou v knihách Nového Zjevení. Stali jste se nenahraditelnými pomocníky Mojí přímé inkarnaci Jany, která je pokornou, láskyplnou a obětavou „kapitánkou“ našeho Týmu, která ale nikoho nevede za ruku a neříká druhým, co mají dělat. Nechává na každém z vás, jak naložíte s tou kterou situací, ale také vám připomíná, abyste se spoléhali výhradně na niterné vedení absolutního trenéra, tedy Mne. Zním vás dokonale a chápu vaše potřeby, a protože

jsem absolutní Láska, nikdy ode Mne neuslyšíte nic negativního, ani zvýšený hlas, kterým tak rádi sportovní trenéři na své svěřence působí, aby v nich vyburcovali iniciativu. Vaším hnacím motorem není nic jiného než zmiňovaná Láska, která je odpovědí na všechno.

Každý máte vlastní, na míru ušitou výstroj, která je v tomto kontextu synonymem pro všechny podstatné aspekty, jejichž prostřednictvím své poslání dokážete úspěšně zvládat. Potřebujete ochrannou helmu (Boží ochranu), která vás ochrání před veškerými otřesy na herním poli (před ovládacími programy negativních entit na nepatřičné úrovni), a zajistí vaši hlavě (vaši intuici) její nenarušenou funkčnost (stabilní spojení se Zdrojem všeho života, které je zárukou výborné intuice). Rovněž potřebujete mít kromě hlavy (intuice) silné chrániče i na hrudi a na nohou (což je v tomto kontextu Boží ochrana vaší celistvé bytosti), které vám zajistí bezpečí před tvrdými ranami soupeře, před srážkami s protivníkem a před střety s mantinelem (čili před útoky negativního stavu na všech třech úrovních, které by vás mohly trvale poškodit). Brusle (značící v Mém pojednání otevřené srdce) jsou pak vůbec nejdůležitější, poněvadž bez nich byste na kluzkém ledě (v náročném životě na planetě Nula) neobstáli (neobstáli duchovně). Vybavil jsem vás ostrými bruslemi (ostré brusle v tomto ohledu značí již několikrát řečené zaktivizované dary a talenty), ukotvenými pevně na vašich chodidlech (to jsou talenty skrývajících se ve vašich nitrech), díky nimž jste schopni zrychlit či zpomalit ve zlomku vteřiny (pohotově vykonat pod Mým vedením přesně to, co je potřeba, aniž byste to obvykle dopředu tušili), a tak být v neustálé akci, aby vás bylo takřikajíc plné kluziště a nedali jste soupeřovi (negativnímu stavu) příliš mnoho šancí dostat se k puku (převzít iniciativu nad vašimi životy, které mám ve svých rukou, čímž nikdy do pasti zel a nepravd nemůžete spadnout). Led (tedy planeta Nula), na němž se pohybujete, je mnohdy nevyzpytatelný, ale díky správné výstroji a dobře nabroušeným bruslím se po tomto kluzišti pohybujete bez větších zaváhání a pádů.

Na ledové pole jste byli vysláni proto, abyste svedli s negativním stavem důležitý „turnaj“, mající význam pro tento i všechny následující cykly času. Vy, členové Týmu Boží Rodiny, jste na počátku své cesty nebyli negativním stavem považováni za favority. Často jste od něj museli snášet posměšky a ústrky, protože nikdo z členů antivesmíru původně nepředpokládal, že byste se někdy dokázali vymanit ze svěrací kazajky, která bránila vašim srdcím naplno zazářit. Postupem času jste se ale dostali na pravou duchovní cestu. Už i předtím, než se tak stalo, jsem vás povzbuzoval každý den vašich životů a jako jediný jsem společně se členy vašich duchovních rodin již od samého počátku absolutně důvěřoval vašemu úspěchu a vítězství. Do Týmu Boží Rodiny jsem vás přivedl proto, abyste se společně připravili na „zápas“ multivesmírného významu, který není lehký, ale po jeho dohrání přijde sladká odměna pro vítěze, neskrývaná euforie a štěstí všech bytostí pozitivního stavu, které vás sledují, srdečně vám fandí a spolupodílejí se na tomto konečném vítězství světla. Krok za krokem postupujete vpřed, a i když od negativního stavu občas „inkasujete gól“, vždy se tak děje jen pro vaše i celomultivesmírné poučení, za účelem pomoci padlým bytostem a s cílem vašeho permanentního triumfu, který bude triumfem doslova pro všechny sentientní entity, které v sobě objevují svou láskyplnou přirozenost a přecházejí na stranu dobra. Negativní stav od doby, co jste přišli na planetu Nula, vymýšlel všemožné taktiky ve snaze vás zastavit, postavil proti vám ty nejlepší hráče

angažující se v tomto experimentu, vy jste si však v každé životní situaci dokázali poradit, i když to tak nemuselo na první pohled vypadat. Soupeři, kteří stáli proti vám, se stali vašimi přáteli, jimiž byli už odjakživa, jen oni sami si to vlivem zapouzdřených niter neuvědomovali. Postupně jste došli až do bodu, kdy saháte po klice brány od ráje, na konec nesmírně náročné cesty, do finále, které je zároveň novým začátkem, kdy své poslání budete plnit jiným, daleko příjemnějším způsobem. Vaše hra, zvaná Život, bude pokračovat, a bude prostoupena tak velkou radostí, jakou si lze na planetě Nula jen stěží představit.

Na závěr se sluší zmínit, jakou duchovní souvztažnost má zisk bronzových medailí ze strany českých hokejistů na mistrovství světa ve finském Tampere dne 29. května 2022, jakož i zisk týchž medailí ze strany slovenských hokejistů na olympijských hrách v čínském Pekingu dne 19. února 2022. Není náhoda, že oba bratrské národy, na jejichž území má Mise Boží Rodiny z celé planety Nula největší zázemí, v tomto populárním sportu Čechů a Slováků vyhrály v témže roce stejné medaile. Ukazuje to nejen na silnou duchovní propojenost Česka a Slovenska, jejíž aspekt se za příhodné konstelace manifestoval i na těchto vrcholových sportovních akcích, ale odráží to především všeobecnou skromnost, jež je historickou součástí kolektivních vědomí těchto národů, které pod Mojí ochranou ve světě silnějších států přežily až do dnešních dob, aby mohly sehrát zásadní úlohu v této době transformace, kdy bude lidstvo rozděleno do dvou směrů. Ačkoliv mnozí, kteří v minulosti stáli v čele těchto zemí, měli výbojné ambice, často vedené jménem nadnárodního soustátí, dostávali se do různých mezinárodních aliancí a paktů, činíce tyto dílčí celky nesamostatné, podstata zmiňované kolektivní esence, naplněné mnohými pozitivními aspekty ode Mne, zůstala mírumilovnou a skromnou stejně, jako většina obyvatel zemí českých a země slovenské. Bronzové medaile, získané ve stejný rok ve sportu sledovaném diváky tak zásadně, navíc dávají v osobní rovině každému nositeli nejen české či slovenské esence, ale doslova všem příslušníkům lidské rasy na vědomí, že není důležité být nejlepší v pozemských záležitostech, ať už mají jakýkoliv (i nesportovní) charakter, a hrát se na výsluní statistik vytvořených negativním stavem. Tím, co je z Mého pohledu opravdu důležité, nejsou vaše výsledky na poli pozemském, nýbrž na poli duchovním, kam kromě jiného spadá pěstování skromnosti, pokory a samozřejmě víry a Lásky ke Mně, k ostatním bytostem a v neposlední řadě k sobě samým. Ať už váš vnější život vypadá jakkoliv, a ať už jste nějakých úspěchů dle měřítek negativního stavu dosáhli, či jste od něho měli nálepku „podprůměrní“, není to pro váš budoucí život v pozitivním stavu podstatné. Moje Království není z tohoto světa, stejně tak z něho nejsou hodnoty, jaké matrixový systém uznává a kvůli němuž jste mnohdy nešťastní. Kdo má, tomu bude přidáno – a vy jste právě ti, kdo jsou nositeli této důležité ideje, která se v plné míře a na všech třech úrovních projeví s vaším nanebevstoupením.

Až na konci cyklu času nadobro skončí negativní stav a všichni budou osvobozeni z jeho zajetí, už nebude žádných poražených, ale jen vítězů. Všechny Mé milované bytosti, které konvertují a změny se na čisté anděly, budou brát zlato, avšak v jiné nežli v obecně známé podobě. Existence formy sportu provozované na planetě Nula naplní svůj účel a více již nebude, aby přenechala místo jiným formám seberealizace a zábavy, které budou neskonalé úžasnější a krásnější, než může být jakýkoliv druh sportu.

Těšte se na vše, co zahalí vaše životy na cestě za nekonečnem. Miluji vás.

220516 SOFIE, DCERA JEŽÍŠE KRISTA VE VYBRANÝCH DUCHOVNÍCH ASPEKTECH

SDĚLENÍ PÁNA JEŽÍŠE KRISTA BOŽÍ RODINY PROSTŘEDNICTVÍM MICHALA R.

Milovaní představitelé, spolupracovníci a přátelé,

před časem můj představitel Václav V. ze středních Čech položil dotaz ohledně rozporu mezi Dialogy (předanými Petrem D. Francuchem) a druhou dávkou Nového Zjevení (předaného Mnou v těle Jany). Konkrétně šlo o vzájemně si odporující informace ohledně možnosti zplození potomka Mojí první inkarnace Ježíše Krista a jeho pozemské partnerky Marie Magdaleny. Zatímco v Dialozích jsem se jasně vyjádřil, že výsledkem sexuálního spojení Ježíše a Marie žádný potomek nebyl, v Novém Zjevení jsem naopak vůbec poprvé odhalil, že z tohoto milostného poměru vzešla dcera Sofie. Proč jsem musel Petrovi nadiktovat informaci, jež byla v pokračování Nového Zjevení vyvrácena? Nejprve se podívejme na citát z Dialogů:

„Co se Mého styku s Marií Magdalenou týče, nevzešly z něho nikdy žádné fyzické děti. Avšak výsledkem tohoto spojení byl zrod ohromně důležitých idejí, jež byly Mnou využity v procesu Mého vstupu do pekel Pseudotvůrců a jež Mi umožnily je uvěznit a zabránit jim v dalším ovlivňování a ovládání osudu planety Nula a zóny vymístění. Nezapomínej na důležitý fakt o tom, kým Marie Magdalena původně byla. Protože dle definice tehdejších časů byla jedním z největších hříšníků, posedlým nejhorsšími démony, Moje spojení s ní Mi poskytlo velmi důležitý a přímý přístup k poznání všech aspektů povahy negativního stavu z hlediska života lidí a lidské přirozenosti. Musíš v tomto ohledu chápat, že jedině se znalostí všech aspektů negativního stavu – z pozice jeho prožívání, jak to činí lidé – bylo pro Mne možné vstoupit do samého centra negativního stavu a provést zde Mé poslání..“

Nyní tuto pasáž srovnejme s Novým Zjevením:

„Před ukřižováním jsem měl velmi intenzivní sexuální a milostný vztah s Marií Magdalenou, která počala a porodila dceru Sofii, tedy Moji fyzickou dceru. Zajistil jsem tak pokračování pokrevní linie Ježíše, která trvá do současnosti. Rozšířila se postupně na všechny kontinenty na této planetě. Zvláště nyní se do těl této kristovské linie inkarnovaly a stále inkarnují vysoce vyspělé duchovní bytosti z různých částí a dimenzí Multivesmíru, aby nám pomohly s transformací. Neznamená to, že každá bytost, která spolupracuje na vyvedení lidstva z negativního stavu, je zároveň součástí pokrevní linie Ježíše, spíše naopak. Většina je spíše nenápadná, žije v ústraní, neví, že v jejich tělech koluje krev fyzického Ježíše.“

Hlavní důvod, proč jsem v Dialozích nemohl přinést takto zásadní informaci, spočíval v nepřipravenosti tehdejšího duchovního ovzduší planety Nula na takovéto zásadní odhalení. Účelem Dialogů, stejně jako všech předchozích knih, bylo čtenářům zprostředkovat mnoho nových zpráv a souvislostí, které však mohly být pouze takového charakteru, které v kontextu tehdejší doby dokázali Mí představitelé až na výjimky strávit bez zásadnějších problémů hned napoprvé, nebo zjevené novinky

zpracovat v krátkém čase. Informace o fyzické dceři Ježíše a Marie ovšem mezi přípustná odhalení na přelomu 20. a 21. století nepatřila, nikoli však proto, že by mým tehdejšími představitelům dělalo problém problematiku Sofie obsáhnout. K odhalení její existence nemohlo dojít především v důsledku procesů odehrávajících se „za scénou“, tedy v rámci duchovního a intermediálního světa. Atmosféra konce starého a počátku nového tisíciletí, kdy Dialogy vznikaly, byla plná myšlenek předpovídajících zánik světa či návrat božího království. Složky negativního stavu mnohé jedince tímto způsobem snáze ovládaly, zatímco na ateistickou část populace Pseudotvůrci a Renegáti působili prostřednictvím stále sofistikovanejších vědeckých a materialistických idejí, motivujících pozemšťany k pokračování v zevním způsobu života, do něhož byla převážná část euroatlantické civilizace (a nejen té) uváděna různými způsoby již desítky let. To, že jsem v Dialogích nemohl uvést na pravou míru jakékoli aspekty o dceři Sofii, bylo dáno právě těmito specifiky konce milénia, kterým byl podřízen chod tohoto světa a jeho sentientní obyvatelé. Ti byli náchylní k řadě změn v pozitivním, ale právě i v negativním slova smyslu vzhledem k očekávání událostí, jaké měly se vstupem do nového tisíciletí podle lidí nastat. Kvůli panující duchovní atmosféře a zvláštním ovládacím metodám negativních entit, kterým jsem sice odebral značnou část schopností, avšak stále mohly vykonávat svůj vliv nad touto planetou nepřímo, bylo potřeba informace z Mých knih dávkovat velmi opatrně a průběžně aktualizovat již zastaralé informace, které jsem nejednou nahradil jejich kvalitativně přesahujícím významem. Z hlediska své Božské prozřetelnosti jsem uvolňované ideje Božího Slova dávkoval citlivě, aby měly co nejpozitivnější dopad nejen na čtenáře v rámci fyzické reality planety Nula, ale právě i na bytosti na ně napojené a na řadu dalších sentientních entit pobývajících v zóně vymístění. Strategicky důležité informace jsem přinášel až tehdy, když k tomu dozrály okolnosti na základě individuálních duchovních posunů zainteresovaných představitelů, a také tehdy, když zjevené informace odhalené v předchozích krocích naplnily svůj účel. Jen tak se mohlo zabránit všeobecné dezinterpretaci Božího Slova mezi jeho čtenáři v rámci fyzické reality Nuly i mimo ni. A jen tak jsem navíc mohl předejít tomu, že budou pozitivní ideje v obsažené v tomto Slově multidimenzionálně zneužity negativním stavem. K jejich prznění pochopitelně dochází neustále, vždy se tak ale děje jen do určité přípustné míry, která je pouze lokálního charakteru, jenž nemůže zvrátit celkový pozitivní trend, spočívající v ukončování stavu zel a nepravd a ve smršťování zóny vymístění.

Strategická informace o Sofii, o jejíž existenci vládci negativního stavu pochopitelně věděli, by v případě odhalení na přelomu tisíciletí formou Dialogů či jiných knih první dávky Nového Zjevení znehodnotila značnou část Mého dosavadního úsilí. Pseudotvůrci (konzervativní křídlo) a Renegáti by se dohromady či nezávisle na sobě chopili „za scénou“ příležitosti a takovouto informaci obsaženou v Božím Slově by využili ke svým negativním zájmům. Energie, která by byla spjatá s Mým přímým prohlášením toho, že zde měl Ježíš dceru, stejně jako tato informace samotná, kterou bych takto lidstvu v předstihu poskytl, by měla především „za scénou“ po svém převrácení do záporné frekvence likvidační charakter pro ty, kdož se nacházejí pod zesíleným vlivem zel a nepravd. Likvidační ve smyslu zamezení správnému pochopení významného sexuálního aspektu Mojí Mise na planetě Nula v podobě mužské inkarnace relativního Božství, Ježíše, který se svou tehdejší partnerkou zplodil potomka. Tato informace odhalená v předstihu by se pro Pseudotvůrce a Renegáty,

kteří by ji okamžitě převrátili, stala střelivem, kterým by mohli útočit na čtenáře knih Nového Zjevení v zóně vymístění, a tak jim blokovat náležité chápání nejen sexuálního aspektu Ježíše, ale též znesnadňovat správné chápání pravé i pozemsky-lidské sexuality. Nesprávné pojmání těchto velevýznamných idejí ze strany bytostí čtoucích Boží Slovo v zóně vymístění, čelících cílené dezinterpretaci od Pseudotvůrců a Renegátů, by pak mělo ve větší či menší míře negativní dopad právě i na čtenáře Nového Zjevení, kteří pobývají v rámci fyzické reality tohoto světa, ačkoli by to u nich nebylo tak zřetelné a fatální jako u mnohem duchovně zatíženějších a k nesprávnému výkladu Božího Slova náchylnějších jedinců, kteří jsou obyvateli pekel.

Odhalení existence Sofie v kontextu pojednání o duchovním smyslu sexuálního styku Ježíše a Marie by tak bylo v době přenosu Dialogů informací nadbytečnou, a především nebezpečnou z hlediska jejího zneužití negativním stavem, k čemuž tehdejší ovzduší duchovního a intermediálního světa souvztažného s planetou Nula přímo vybízelo. Z hlediska své absolutní prozřetelnosti jsem samozřejmě nedopustil, aby k něčemu takovému došlo, neboť by tím bylo ohroženo – na základě prostředků nedostupných lidskému chápání – správné přijímání pojmu „sexualita“, která je jedním z nosných pilířů jsoucna a bytí samotného, a tedy i jedním z nosných pilířů knih Nového Zjevení. Tento pojem nemohl být vlivem tehdejších faktorů odehrávajících se „za scénou“ spojen s veřejným odhalením o zplození a narození Sofie. Pokud by se tak stalo, negativní stav, který o Sofii disponoval skvělým poznáním, by toto poznání ve spojitosti s Mým veřejným odhalením v Božím Slově zprznil do takové podoby, že by pro čtenáře Nového Zjevení v zóně vymístění a jistým způsobem i pro čtenáře na Nule bylo již nemožné, respektive velmi obtížné zaujmout správný niterný duchovní postoj k podstatě sexuality obecně a k té Ježíšově obzvlášť. Pojem sexuality by se čtenářům špatně přijímal nikoli na základě odhalení o zplození a narození Sofie, nýbrž kvůli působení sekundárně zprzněných energií negativního stavu, které by Pseudotvůrci a Renegáti vyprodukovali „za scénou“ v kontextu tehdejší duchovní atmosféry. Tím by zamořili čtenáře Božího Slova v zóně vymístění, což by mělo různě koncipovaný a velmi individuální negativní dopad i na tehdejší čtenáře knih Nového Zjevení pobývající ve fyzické realitě planety Nula.

V zájmu všech bylo nanejvýš žádané, abych informaci o jediném dítěti Ježíše uvedl až v druhé dávce Nového Zjevení, napsaného v letech 2014–2015 přímo Mojí ženskou podstatou v lidském těle Janou. Teprve po roce 2012 totiž definitivně skončilo působení dozvuků atmosféry milénia a započalo období zrychlené transformace lidstva, jež nakonec vyústí v jeho fyzické rozdělení a vzestup připravené části do pozitivního stavu, nejčastěji na Novou Zemi. V době přenosu této knihy už nebylo duchovně nebezpečné přijít s odhalením o dceři Ježíše a Marie, jelikož od dob psaní Dialogů a v souvislosti se zmiňovaným rokem 2012 se „za scénou“ proměnilo mnoho věcí. Na zónu vymístění a planetu Nula začaly působit zcela nové aspekty vycházející z Nové a Nejnovější Boží Přírozenosti. Zvýšila se také duchovní úroveň probouzejících se jedinců, nejvíce pak těch, kdo jsou spojeni s pravým Božím Slovem, k němuž dotyční byli, jsou, nebo teprve budou přivedeni v pravý čas. Moji představitelé, kteří přijímají první i druhou dávku Nového Zjevení a jsou přizpůsobeni dynamickým změnám, jsou velmi dobře připraveni pro příjem zcela nových informací, které lidstvu a celému Multivesmíru poskytují. Neustálou prací na sobě v nich velmi posílila intuice a došlo u nich k propojení vnější mysli se srdcem, čímž jejich intuice dospěla úrovní, jež nebylo

možné dosáhnout v minulosti. Stali se rovněž méně náchylnými k různým ego-stavům, které by jim zabraňovaly v náležitém chápání a přijímání idejí, jaké se prostřednictvím Božího Slova zjevují vůbec poprvé.

Jak jsem poznamenal i v citátu uvedeném výše, Sofií se začala odvíjet tzv. Kristova pokrevní linie. Vzhledem k tomu, že od doby před dvěma tisíci lety uběhlo mnoho času, je jasné, že jedinců příbuzných se Sofií, která pochopitelně sama měla děti, je v současnosti poměrně značné číslo. Není však důležité, kdo v sobě má genetiku Mojí mužské podstaty, která kráčela po tomto světě v lidském těle, neboť každý, kdo Mne přijímá v srdci, na duchovní úrovni do této linie patří.

S Láskou

PÁN JEŽÍŠ KRISTUS BOŽÍ RODINA | 16. 5. 2022

220401 SLOVO OD BOHA PRO ŽENY II.

SDĚLENÍ PÁNA JEŽÍŠE KRISTA BOŽÍ RODINY PROSTŘEDNICTVÍM MICHALA R.

Láska je ta nejkrásnější věc na světě a ty jsi její nositelkou. Tato energie je svěžím větrem, který tě vždy nasměruje tam, kam si žádá plán tvé duše. Láska je hybatelem celého veškerenstva. Dává život všem bytostem v mém krásném Stvoření, které právě ty pomáháš zkrášlovat. Jsi totiž živoucím drahokamem, zářící perlou v mozaice Multivesmíru, v němž zastáváš své nenahraditelné místo. Děkuji za to, že ses rozhodla být součástí věčného života a stát se mojí milovanou dcerou. Těším se z tebe každický okamžik, ať už na mě myslíš nebo ne. Jsi pro mne zosobněnou radostí, úžasnou a po všech stránkách jedinečnou bytostí, která v sobě obsahuje neopakovatelné talenty, které jsem do tebe vložil při tvém stvoření a které se během tvé duchovní cesty postupně aktivují. Jsem s tebou v každém okamžiku, proto se nikdy nemusíš cítit sama, i když okolo tebe v daném okamžiku nikdo zrovna fyzicky není. Jsem s tebou nejen Já, ale i členové tvé duchovní rodiny, kteří se podílejí na naplňování tvého velkolepého úkolu, jaký na této Zemi máš. Podílejí se na nesení tvého těžkého kříže a společně s tebou pomáhají rozvádět světlo do temných sfér zóny vymístění. Všechno, co jsi během života v tomto světě zakusila, mělo svůj hluboký smysl, nic tedy nebylo marné. Veškeré nepříjemné záležitosti, jakým jsi byla vystavena a které jsi následně zpracovala nebo teprve zpracováváš, jsou využívány mojí prozřetelností k ukončování negativního stavu, z něhož ukazuješ padlým bytostem cestu ven. Jsi velkou nadějí pro celý Multivesmír, jehož obyvatelé se den za dnem díky tobě přibližují plnosti života v pozitivním stavu. Nikdy se proto nepodceňuj, a pokud tě tyto myšlenky přece jen dostihnou, vzpomeň si na má slova. Jsi nositelkou jedinečné Boží přirozenosti v relativní podobě a jsi přesně taková, jakou tě tu potřebuji. Máš vše potřebné pro zvládnutí svého úkolu, který po všech stránkách zvládneš, protože máš na své straně mě, pravého Boha Pána Ježíše Krista. Jsem šťastný, že jsi mojí představitelkou, spolupracovnicí a přítelkyní, jejíž srdce září do dálav celého univerza, v němž se stáváš inspirací pro mnohé, kteří následují tvoji víru, pokoru a žití dle principů Nového Zjevení. Pozitivní stav, jehož jsi reprezentantkou, na tebe čeká s otevřenou náručí, až zde svůj úkol ve správný čas dokončíš. Po tvém vzestupu na domovskou základnu tě čeká nikdy nekončící nádhera, do níž se ponoříš, abys z ní už nikdy nevyšla, neboť tvůj úkol v rámci hrubohmotného těla na této planetě bude natrvalo završen. Společně s dalšími duchovními sestrami a bratry vybuduješ pevný základ pro rozkvět plnosti pozitivního stavu, který přijde po rozpuštění stavu temnoty. V novém cyklu času už nic nebude bránit započetí příběhu té nejvroucnější Lásky a nejčistšího světla, příběhu, jaký zde od dob stvoření Multivesmíru ještě nikdy nebyl. Budeš toho součástí od samého začátku a nic ti neujde. Ve tvém věčném životě tě po vzestupu na Novou Zemi čeká něco nepopsatelně skvostného, báječného a grandiózního. Budeš šťastná tak, jako nikdy předtím, Lásku budeš cítit neskonale intenzivněji, než je to možné v tomto světě, a tuto energii budeš plnými doušky sdílet s těmi, kteří jsou ti blízcí. Na vše bolestné navěky zapomeneš a dáš ve svém nitru prostor pro rozvoj radosti a štěstí ve všech možných podobách. Tvoji líbeznou tvář zahalí nehynoucí úsměv, tvé vlasy budou vlát ve voňavém vánku, tvá něžná přirozenost bude moci volně dýchat ve všudypřítomné

svobodě, která je ti odjakživa vlastní. Nebýt tebe, moje Stvoření by nebylo úplné. Ano, tak důležitá jsi, tak významná je tvá přítomnost mezi námi všemi. Těším se na tebe, má dceruško, milovaná beruško a milující sluníčko.

PÁN JEŽÍŠ KRISTUS BOŽÍ RODINA | 1. 4. 2022

220330 DEMOKRACIE A KOMUNISMUS NA ZEMI A V NEBI **POHLEDEM PRAVÉ DUCHOVNÍ OPTIKY**

SDĚLENÍ PÁNA JEŽÍŠE KRISTA BOŽÍ RODINY PROSTŘEDNICTVÍM MICHALA R.

Milovaní představitelé, spolupracovníci a přátelé Boží Rodiny,

dějiny planety Nula jsou vyplněny střídáním bezpočtu společenských a politických systémů, zasazených do určitých geografických míst, dávajících rámcem jednotlivým kulturám. V průběhu tisíců let existence typické lidské rasy, v nichž pozemšťané fungují úplně jinak, než fungovali v érách předcházejících (viz Atlantida, Lemurie), se pro poučení zobrazilo mnoho variací těchto systémů, prostoupených různými filozofickými idejemi, jež dávají základ pro rozvoj aparátu, který hýbal či právě hýbe konkrétní lidskou společností. Negativní stav měl zájem na vyzkoušení všemožných společensko-politicko-kulturních teorií, které poté prostřednictvím „svých lidí“ v podobě knížat, králů, císařů, papežů, myslitelů a vojevůdců uvedl do praxe. Některé systémy se jevíly jako poměrně spravedlivé a mírumilovné, jiné zase byly charakterizovány jako tyranie, despotie, diktatury apod. Klíčové bytosti stojící za vznikem a udržováním negativního stavu měly velmi dlouhou dobu na to, aby si metody ovládnutí lidstva prostřednictvím různě koncipovaných idejí náležitě otestovaly a mohly výsledky svého tisíciletí trvajících působení na pozemšťany použít pro budoucí zavedení Nového světového řádu, jenž bude v očích stavu zel a nepravd tou „nejlepší“ kombinací toho, co zde za uplynulé věky bylo. Ve starověku, středověku, novověku i moderních dějinách se Pseudotvůrci, Renegáti a Datasystém snažili vytvářet při vhodných příležitostech vznik protichůdných myšlenek, které pak tyto vládnoucí složky nejprve přímo, později prostřednictvím svých zástupců v podobě pozemských elit postavily proti sobě a přivedly do vzájemného konfliktu. Je jedno, zda šlo o ideje společenské, politické, náboženské, kulturní či jiné, neboť všechny se prolínají a jejich vznik vzešel ze stejného základu, jenž je definován tezí negativního stavu, která zní „rozděl a panuj“. Právě podle ní se vládnoucí entity snažily v určitém okamžiku přivést jeden lidský systém do střetu s jiným lidským systémem, a to prostřednictvím výše zmíněných loutek dosazených na vládnoucí pozice. V historii se objevuje několik výjimek na vládnoucích postech „na scéně“, které konaly v zájmu podstaty pozitivního stavu, z něhož tyto ojedinělé případy často i přišly, přičemž nebyly na duchovní úrovni vazaly vládců negativního stavu, byť v rámci fyzické reality se tyto osobnosti musely v kontextu dané doby do jisté míry podříditi zaběhnutému stavu věcí a určitým mocenským skupinám, aby vyslanci pozitivního vůbec byli schopni v tomto světě fungovat a splnit své poslání. Většina těch, kteří kdy byli na vládnoucích postech „na scéně“, však byly vazaly nadřazených mocipánů, připravujících si na této planetě své opětovné zázemí, které tu měli předtím, než jsem Pseudotvůrcům díky misi Ježíše Krista odebral značnou část schopností a možnost přímého zasahování do vývoje lidstva. Jak je obecně známo, vládnoucím negativním entitám bude plné převzetí moci v rámci tohoto světa umožněno až po dokončení procesu rozdělení lidstva na fyzické úrovni. O co razantnější nástup Nového světového

řádu nastane, o to rychlejší bude vyčerpání užitečnosti negativního stavu, který po plném zobrazení života bez Boha Pána Ježíše Krista už nebude mít Multivesmíru co nabídnout, proto bude se souhlasem každé sebeuvědomělé bytosti eliminován a navěky odstraněn ze struktury Stvoření, aby jeho příběh navždy přebýval pouze na speciálním „místě“ multiverzálního archivu.

Střet lidských systémů měl různou podobu. Velice často byly konflikty spojeny s otevřeným násilím, jež přivádělo jednotlivce i celé národy do všemožných podob utrpení. Lidská rasa jako celek tak nemohla nikdy najít společnou řeč, protože byla po dlouhá staletí uměle tříštěna a národy této rasy poštvávány proti sobě. Pokud se v mozaice pozemšťanů jedna trhlina přece jen po jistém čase zacelila, negativní entity v jiné části světa vytvořily další svár, vedoucí k dalším prasklinám a propastem mezi jednotlivými celky této mozaiky. Lidstvo se tedy na úrovni celé planety nikdy nemohlo vydat na cestu progresivního duchovního vývoje, poněvadž povaha místa, kde žije, něco takového neumožňuje. I proto při jeho rozdělení vzestoupí do pozitivního stavu jen část připravených jedinců, zatímco převažující zbytek vejde do Boží náruče později v souvislosti s individuálními volbami učiněnými na osobní životní stezce. Jelikož jsou pozemšťané vystaveni permanentnímu ovládnutí ze strany negativních entit, řeší už tisíce let v podstatě ty stejné problémy. Lidské systémy se střídají, modifikují, vracejí zpátky nebo upadají do zapomnění, avšak podstata problémů lidí zůstává nezměněna. Přesto jsou duchovně spící lidé naprogramováni věřit v určité myšlenky a uspořádání, předkládané jim vládnoucím aparátem nebo dějinným vývojem, v jehož určitých etapách nacházejí mnozí to, co nemohou najít v etapě současné. Mnozí jsou frustrováni současným vývojem a nenacházejí východiska, jiní vidí východisko ve změně daného systému, která ovšem nepřichází a pokud přece jen přijde, vždy je to jen „naoko“. Elity postupují podle dobře vyzkoušeného scénáře, na jehož počátku stojí vytvoření krize, na kterou dříve či později „naleznou“ předem připravené řešení, přičemž to může přijít v rádech týdnů, let, ale někdy i v rádech desetiletí nebo dokonce staletí, pokud je daný problém globálního charakteru, nikoli jen například přechodnou válkou. Když je řešení nalezeno, lidé ho s chutí přijímají, a tak vystavují vládnoucímu aparátu zelenou pro pokračování jeho většinou dobře skrytých snah držet lidi v šachu a souběžně s tím připravovat živnou půdu pro triumfální návrat konzervativního křídla Pseudotvůrců a uskupení Renegátů. Právě tyto skupiny ve spolupráci s Datasystémem přinesou za cenu očipování lidstva, které bude z 99,9 % zbaveno svobodné vůle, Nový světový řád, jenž bude odpovědí na všechny nejpalcivější problémy, s nimiž se pozemšťané už velmi dlouhou dobu potýkají. Tento řád bude spojen s rychlým duchovním úpadkem a podstata všech lidských problémů se bude nadále násobit. Vyřešení podstatných záležitostí, které se po příchodu strůjců negativního stavu odehrají, budou pouze povrchního charakteru. I pokud by předvedli ty nejúžasnější technologie, vedoucí k vybudování „ráje na zemi“, podstata vládnoucího aparátu zůstane i v této budoucí době stejná, respektive bude jeho podstata ještě daleko negativnější než kdy dřív. Nezáleží na tom, do jaké míry se projeví navenek, na fyzické úrovni, tedy zda negativní stav na planetě Nula vybuduje opravdu „ráj“, nebo jestli rozpoutá neskrývané peklo s rychlou degradací přírodního prostředí a s řadou kataklyzmat, nebo zda dojde ke kombinaci obojího. Důležitý je totiž stav a proces duchovní a zprostředkující úrovně negativního stavu, který bude negativnější tím víc, čím rychleji se bude blížit jeho konec. Do jaké míry a v jaké podobě se tato rostoucí temnota projeví na vnější úrovni tohoto světa, je podružné. Hlavní podstata nezbytného vítězství negativního stavu spočívá ve

zmiňovaném očipování lidí, vedoucí k téměř úplné ztrátě jejich svobodné volby, a to na planetě v nulové pozici, obývané lidskou rasou jsou vrcholným dílem a konečným produktem negativního stavu, který na pozemšťanech nejlépe ze všech ras zóny vymístění manifestuje své snahy. Byť v zóně vymístění existuje opravdu velký počet nesrovnatelně negativnějších civilizací, žádná z nich není finálním produktem negativního stavu a zároveň žádná z nich nežije v těch nejzevnějších zevněžnostech, jako je tomu i u lidské rasy, jejíž členové odehrávají své role v těch nejvíce omezujících fyzických tělech, nemajících v podstatě žádné schopnosti a navíc neumožňujících vědomě se spojovat se svým duchem a duší. Lidstvo na Nule žije v naprosté izolaci duchovní, duševní i fyzické, kdežto u jiných ras v zóně vymístění je situace – co se týče schopností – mnohem lepší, nehledě na větší stupeň negativity, v jaké se civilizace v antivesmíru nacházejí a nehledě na nesvobodu a iluzi, v jaké členové pekelné společnosti živoří. Nikdo z nich však není vázán na extrémní zevněžnosti a ovládání těmito zevněžnostmi do nejzazší míry, jako je tomu právě u pozemšťanů, kteří se po obdržení čipu stanou ovladatelnými na všech třech úrovních, a to dokonce ještě více, než jsou ovladatelní například členové ras, jaké jsou přímým výtvorem Renegátů, kteří své poddané ovládají na základě specifického kolektivního řízení potlačujícího individualitu jednotlivce. Nový světový řád tak bude v podmínkách planety Nula naprostou raritou, jaká v zóně vymístění ještě nikdy nebyla a naštěstí už nikdy nebude.

Jak jsem uvedl již v druhé dávce Nového Zjevení, k zesíleným přípravám na to, co přijde po rozdělení lidstva, dochází už od období první světové války, po níž přišla v Evropě demontáž starých monarchistických zřízení a rozvoj demokratických systémů na straně jedné a vzestup totalitních systémů na straně druhé. Po skončení dalšího konfliktu v podobě druhé světové války zůstaly demokratické systémy na západě uhájeny, zatímco do druhé poloviny světadílu přišlo nastolení komunistického režimu s marxisticko-leninistickou ideologií, která nemá s komunismem v pravém slova smyslu takřka nic společného. Takzvaná demokracie, která po demontáži marxisticko-leninistické ideologie koncem 20. století převládla téměř na celém světadílu, zase nemá moc společného s pravou demokracií, která je definována jako vláda lidu. Po volbách vždy dochází k předání moci úzké, dopředu vybrané skupince lidí „na scéně“, nad kterou vždy stojí elity „za scénou“. Jedinec, odevzdávající moc jiným, v otázkách směřování své země proto nemá v podstatě žádný podíl, a pokud tento podíl na globální či alespoň lokální úrovni výjimečně má, vždy jde jen o jednu vyhraněnou oblast, jejíž změna je pouze kosmetickou úpravou ve strukturách vládnoucího aparátu, který je kolosem, jehož ubírání se určitým směrem je elitami určeno předem za pokračujícího hraní si na demokracii, k jejíž iluzi přispívá i pravidelné pořádání voleb.

Dva uvedené systémy jsou příkladem za všechny ostatní a lze na nich vidět, jak elity dokáží vždy obratně využít a následně zneužít určitou pozitivní ideu – v tomto případě demokracii a komunismus – ke svým temným plánům na ovládnutí lidstva. Stejně jako světovládci zneužili odkaz Ježíše Krista a vytvořili z něj církevní nauku, demokracii zase ověnčili vznešenými pojmy, jako jsou například lidská práva a svoboda slova, načež k tomu ještě připojili instituci parlamentu, senátu, majestát prezidentského úřadu a podobně. Málokomu pak už došlo, že například lidská práva mohou být osekána při jakékoli zámince, jako třeba v podobě uměle vyvolané pandemie covidu, že svoboda slova přestává být při cenzuře názorů přinášejících alternativní informace aktuálním pojmem a že lidé volení do parlamentu a senátu ve velké většině nehájí

národní zájmy a jdou na ruku cizím mocnostem. Málokomu pak už došlo i to, že světoví bankéři a podstatná část elitářských rodin západního křídla má zázemí právě v „největších“ demokraciích světa, odkud plánují a vyvolávají další kola vnitrostátních a mezinárodních krizí. Do ideje komunismu byla zase přimíchána marxistická doktrína, orientující se na hmotu, výrobní prostředky a peníze, později do něj byla přimíchána ještě doktrína leninistická a následně stalinistická, od které pak opět bylo opuštěno. Do toho všeho začala po druhé světové válce v souvislosti s vedoucí úlohou komunistických stran v zainteresovaných státech pronikat do politického spektra idea lidové demokracie a následně myšlenka socialismu, který od roku 1960 pronikl i do názvu tehdejšího Československa. Doktrína marxismu-leninismu v kombinaci nejprve s lidovou demokracií a posléze se socialismem, z něhož měl vykrystalizovat komunismus, uvedla myslí lidí do cíleného zmatku, zklamání a rozčarování z panujícího režimu, aby mohli po určitém čase opětovně přijmout rádoby demokracii. V Československu k tomu došlo prostřednictvím převratu, který dostal název sametová revoluce. Idea ryzího komunismu, která je v podmínkách planety Nula utopistickým konstruktem, byla lidmi během působení komunistických režimů pozapomenuta, respektive začala být odsuzována jako něco, co se od počátku vyvíjelo špatným směrem pod záštitou nesprávných lidí, načež to vedlo až k totalitním poměrům s větší či menší intenzitou. Dle plánu se elitám podařilo docílit toho, že převážná část tzv. západní civilizace začala komunismus ztotožňovat s panováním komunistických režimů, zatímco komunismus ve své prapůvodní podstatě přestal být brán vážně. Tak mohla demokracie a kapitalismus převzít vedoucí úlohu v převážné části planety a stát se překlenovacím činitelem mezi érou starého světa, který postupně končí, a érou světa nového, který souběžně s tím přichází, což se razantně projeví po rozdělení lidstva. V řadě jiných zemí bylo komunistickým nebo jiným autoritářským režimům dovoleno přetrvat i ve 21. století. Pro každý stát vybírají elity ten nejvhodnější režim, který na tomto území potřebují jako prostředek k pozdějšímu přijetí Nového světového řádu. Každý režim má omezenou dobu trvání, proto když poslouží svému účelu, je nahrazen jiným zřízením. Nový světový řád bude zaveden souběžně po celé planetě po příchodu hlavních aktérů posledního dějství, Pseudotvůrců a Renegátů, kteří si v každé oblasti planety vytvářejí ty nejvhodnější podmínky k tomu, aby svůj nový globální systém mohli zavést bez problémů a se souhlasem většiny pozemšťanů. Tato příprava probíhá v postupných krocích a z hlediska lineárního času trvá celá staletí. Vždyť kolik systémů si zažili například obyvatelé českých zemí jen za posledních dejme tomu sto let. Tato dlouhodobá příprava se odehrává ze dvou důvodů: Prvním z nich je skutečnost, že obě hlavní skupiny bytostí zóny vymístění i samotný Datasystém mají omezené schopnosti a zdaleka ne všechno jim je dovoleno. Druhým důvodem je pak to, že z pozic, odkud řídí vývoj lidstva, plyne čas zcela jinak než na planetě Nula, respektive neplyne vůbec, pokud se nacházejí v duchovním či zprostředkujícím světě pekel, v jehož doméně mohou operovat mimo čas a prostor a částečně podnikat cesty do minulosti za účelem usměrnění vývoje jejich pozemského experimentu. V současných letech nicméně jejich dlouhodobé plány vrcholí a na pozadí probíhajících mezinárodních rozepří probíhají přípravy na budoucí nalezení jednotné řeči, na všeobecné sjednocení všech států, ras, kultur a veškerých společenských, politických, duchovních a dalších směrů pod jednotnou světovou vládou.

Zatímco planetu Nula čeká poslední dějství pod přímým působením strůjců negativního stavu, vzestoupenou část lidstva čeká život na Nové Zemi, kde odpadne

všechn státní aparát. Na Nové Zemi bude fungovat ryze pozitivní systém v úplném souladu s pravými duchovními zákony a principy Lásky, který lze připodobnit k pojmu „nebeská demokracie“ a „nebeský komunismus“ (těchto pojmů nebude v pozitivním stavu používáno, jsou zde použity pouze pro přiblížení podstaty věci). Nebeská demokracie bez jakýchkoli parlamentů, senátů, prezidentů a voleb bude vládou lidu, v níž každý obyvatel Nové Země bude moci bez jakýchkoli omezení spolurozhodovat o směřování pravého lidského společenství, a to bez nutnosti vše složitě prodiskutovávat, odhlasovávat či schvalovat složitým procesem byrokracie, která nebude existovat, stejně jako se stanou minulostí i různé zákoníky a instituce soudů a armády. K budování nové společnosti bude každý jedinec individuálně i kolektivně přispívat zcela přirozeně každým okamžikem, který na Nové Zemi stráví. Zda bude jednotlivcova idea aplikována v praxi, to bude záležet vždy na tom, do jaké míry bude přínosná pro něj samotného, pro ostatní i pro celé Stvoření. Vzhledem k tomu, že každý bude v přímém spojení se mnou, Pánem Ježíšem Kristem Boží Rodinou, nikdy se nestane, že by daná idea měla přinést jiný nežli pozitivní užitek. Každá bytost bude v pozitivním stavu v novém cyklu času už nadobro zbavena jakýchkoli negativních myšlenkových pochodů, proto žádná záporně nabitá myšlenka nebo nápad nebude sužovat jakoukoli sentientní mysl. Pokud bude jedinec určitý nápad probírat se mnou a s ostatními, nikdy se od žádné ze stran nesetká s jiným, než pozitivním názorem na danou věc – a to i v případě toho, že se nápad nebude jevit jako vhodný k aplikování do praxe. Nic takového, jako pocity vyjadřující například odsouzení nebo zavržení daného nápadu nebudou mezi členy nové společnosti existovat. Pokud se dotyčný setká z mojí strany či ze strany někoho jiného se stanoviskem, který dotyčného na základě vlastního uvážení nakonec dovede k rozhodnutí ideu neaplikovat do praxe, bude se tak dít na základě předchozího ocenění pozitivních kvalit jeho návrhu, ne na základě znegování tohoto návrhu. Určitá idea, pokud se ukáže napoprvé jako ne příliš konstruktivní, navíc bude moci být kdykoli přetvořena do podoby, která ji nakonec dovede až do procesu plného uskutečnění. Zde se ještě sluší podotknout, že svobodné rozhodnutí kohokoli učinit cokoli bude vždy v plném souladu s mým Božím plánem, a tedy i se samotnou povahou pozitivního stavu. Nikdy se tedy nestane například to, že by se jedinec rozhodl aplikovat určitou ideu do praxe, přestože by k tomu nebyla dostatečně konstruktivní či jinak vhodná.

I v pozitivním stavu bude docházet k výměně názorů na určitou skutečnost, výměna názorů ale nebude nikdy provázena náznaky rozepře. Neshody nebudou mít v novém cyklu času místa. Proto nebude docházet ani k situacím, kdy by jeden člověk na Nové Zemi v něčem nesouhlasil s jiným člověkem. Komunikace bude probíhat vždy s plně otevřenými srdci a bez nevědomých procesů, tudíž se jeden bude moci vždy přesvědčit, jak to ten druhý myslel, čímž plně pochopí jeho stanovisko, respektive dojde ke vzájemnému pochopení stanovisek obou komunikujících bytostí, které se jedinečným náhledem na určitou skutečnost vzájemně obohatí, čímž se vyloučí projev nesouhlasu. I na planetě Nula můžete respektovat názor jiného, ale přesto s ním můžete nesouhlasit, kdežto v pozitivním stavu vždy panuje v názoru oboustranná shoda, která je pro oba zainteresované jedince obohacujícím. Jedinečný náhled na danou věc jednoho člověka je totiž přijat, pochopen a prožit druhým člověkem – a naopak. To vše se zachováním vlastního jedinečného náhledu na určitou skutečnost. Náhled na cokoli, který je neustále obohacován druhými, zůstává vždy čistě pozitivním, nevede tudíž k žádným rozepřím.

Termínu nebeského komunismu jsem užil proto, že na Nové Zemi, potažmo v celém pozitivním stavu nebude existovat soukromé vlastnictví. Každý však bude mít zajištěno výhradní právo k užívání určité věci, o kterou jeho srdce vysloví zájem a která bude v jeho životě k užítku. I přes neexistenci soukromého vlastnictví si nikdo nebude činit nárok na věc, která je svěřena někomu jinému. V nitrech ani v myslích obyvatel pozitivního stavu nebudou přítomna egoistická přání, megalomanské tužby, nesmyslné požadavky apod. Tužba po nějaké věci, která se v srdci určité bytosti vyskytne, bude vždy v souladu s povahou pozitivního stavu, v souladu s plánem duše této bytosti a tudíž i v souladu s mým Božím plánem. Proč je v pozitivním stavu soukromé vlastnictví nereálným pojmem? Celý Multivesmír patří mně a všem jeho obyvatelům zároveň a role peněz v mojí říši zcela odpadá, tudíž se v ní nehraje na to, co znáte na planetě Nula. Všichni mají v každém okamžiku to, co potřebují pro šťastný a po všech stránkách spokojený život. Už samotná povaha pozitivního stavu nevyvolává v jeho obyvatelích touhu po soukromém vlastnictví. Tzv. hmotných statků, bavíme-li se v kontextu fyzického světa Pravého Stvoření, lze ovšem nabývat snadno, přičemž je lze obdržet přímo ode mne, od jiné bytosti, ale je rovněž možné si je vytvořit bez těžké práce. Schopnost tvoření se odvíjí od duchovní vyspělosti dané bytosti.

V pozitivním stavu není známý ani pocit ohrožení. Pokud má tedy někdo hmotný statek, který lze připodobnit například k rekreačnímu objektu v horském údolí, který mu byl dán do užívání, tento dotyčný jedinec se nemusí obávat, že by se do jeho objektu kdokoli vloupal nebo přišel bez pozvání či jaksi nevhod. Nemusí se obávat ani přes fakt, že objekty v pozitivním stavu nepotřebují být oploceny (pokud ano, tak jen z estetického hlediska), stejně jako nepotřebují být chráněny zámky nebo jinými zabezpečovacími zařízeními. Někam se vloupat, něco ukrást nebo zničit, to nikomu nepříjde na mysl ani na kratičký okamžik. Uživatel onoho rekreačního objektu se nemusí obávat ani o to, že by na tuto stavbu nebo na okolnosti jeho osobního života někdo jiný žárlil. V Pravém Stvoření žárlivost v žádném ohledu nefiguruje, každý je maximálně přejícný, nikdo není ani coulem závistivý.

Na planetě Nula existuje hospodářský trh, který je mnohdy sužován nedostatkem určitých komodit nebo surovin, které jsou často dosažitelné jen pro ty, kteří jsou ochotni zaplatit co nejvíce. Protože moje říše peníze nezná a energie nutné pro tvoření nových věcí je vždy nadbytek, lidé nejen na Nové Zemi už nebudou nikdy více čelit nedostatku v jakékoli podobě. Láska, která je v pozitivním stavu plnou součástí každé částičky, se vždy postará o to, aby bylo všeho dostatek.

Co se týče soukromí, nikdo nemá potřebu před nikým nic skrývat, přesto je respektováno rozhodnutí každé bytosti, co ze sebe a svého osobního života bude chtít sdílet s jinou bytostí. Nevhodné dožadování se nějaké informace nebo nevhodné dožadování se návštěvy objektu obývaného jiným jedincem je opět něčím, co je v Pravém Stvoření neznámou situací. Nikdo nemá potřebu chodit na ta místa nebo navštěvovat ty bytosti, s nimiž si jedinec v daný moment nemá co podstatného předat. Každý v jakémkoli okamžiku spolehlivě vycítí, kde má zrovna být a s kým se má právě stýkat. Nemůže se tak stát, že by někdo navštívil například domácí zázemí proti vůli toho, kdo jej obývá, stejně jako se nemůže stát, že by se někdo před někým objevil nevhod. Abych to tedy shrnul, soukromí jednotlivce, které nikdo z dalších bytostí neporušuje, je součástí života obyvatel nejen Nové Země, avšak funguje na odlišném

principu, než jak jej chápou obyvatelé planety Nula. Obtěžující nebo vtíravé chování taktéž nemá v mojí říši žádného místa. Pokud je někdo „přitáhnut“ k někomu jinému, děje se tak na základě touhy nejen jednoho, ale i druhého.

Vzhledem k neexistenci peněz a s absencí potřeby hromadit majetek nevzniká ani dělení obyvatel Pravého Stvoření do sociálních tříd. Není bohatých a chudých, nadřizených a podřizených, ani není těch, kdo by snad rozhodovali o mnohém, zatímco jiní by nerozhodovali o ničem. Všichni jsou si rovni nejen přede mnou, ale i mezi sebou, i když každý je na jiné duchovní úrovni. To však není důvodem k tomu, aby byl někdo považován za méněcenného. Povyšování se nad druhé, předsudky vůči jiným, dávání svých kvalit na odiv a mnoho dalšího tak jednoduše v pozitivním stavu není a nikdy nebude.

Výše zmíněné je pouze malou ochutnávkou podstaty pozitivního stavu, který čeká každého, kdo je ochoten vzdát se pomíjivých věcí a prchavých požitků, které obyvatelům zóny vymístění a planety Nula nabízí negativní stav. Moje říše nabízí úžasný život té nejvyšší jakosti, která vychází z trvalé hodnoty věčné Lásky. A ta se nikdy neomrzí.

Miluji vás všechny.

PÁN JEŽÍŠ KRISTUS BOŽÍ RODINA | 30. 3. 2022

220222 JEN SRDCEM LZE DOJÍT SKUTEČNÉHO POZNÁNÍ PRAVDY

SDĚLENÍ PÁNA JEŽÍŠE KRISTA BOŽÍ RODINY PROSTŘEDNICTVÍM MICHALA R.

Milovaní představitelé, spolupracovníci a přátelé Boží Rodiny,

jak už jsme napsali mnohokrát, naše Mise je zde pouze pro připravené. Těmito připravenými jedinci se stávají všichni, kdo jsou přístupni novému poznání založenému na idejích první a druhé dávky Nového Zjevení. Před každým, kdo se s Božím Slovem obsaženým v těchto knihách ztotožní ve svém nitru, se otevírá zcela nové spektrum vnímání a chápání reality a dějů probíhajících v tomto světě i v rámci Multivesmíru, stejně jako se získává náležitý obraz pravé podstaty Boha/Bohyně, Pána Ježíše Krista, v následujícím cyklu času Pána Ježíše Krista Boží Rodiny. Protože moje Přirozenost vychází z absolutního stavu, který není svázán časem ani prostorem, může tato Přirozenost ve své nejnovější podobě pronikat i na území právě existujícího cyklu času, aby soubor aspektů vycházejících z mého lůna mohl ve spolupráci s relativními bytostmi stávající cyklus času postupně ukončit, a tak přivodit negativnímu stavu úplnou eliminaci. Moje aktualizovaná Nejnovější Přirozenost, odhalená v Doplnění Nového Zjevení Pána Ježíše Krista Boží Rodiny, vede k požadovanému vývoji přechodného období, které započalo v souvislosti s mým Druhým Příchodem a bude pokračovat až do okamžiku úplného konce zel a nepravd v celém jsoucnu a bytí, načež nastane plnost života v pozitivním stavu a s tím spojený rozkvět nového cyklu času. Tento nový cyklus času existuje na duchovní, zprostředkující a fyzické úrovni v doméně Nového Vesmíru, přesto je i tento nový cyklus času – stejně jako starý cyklus času existující v okolním Multivesmíru včetně zóny vymístění a planety Nula – v módu přechodného období, i když ve zcela odlišném smyslu. Ačkoli je nový cyklus času v Novém Vesmíru teprve ve své přípravné fázi, kvalita jeho života převyšuje veškeré kvality života ukotvené ve starém cyklu času i ve všech cyklech předcházejících tomuto. Avšak jen s úplným koncem zóny vymístění a s navrácením každé sentientní entity do říše pozitivního stavu může dojít k tomu, že nový cyklus času se z módu přechodného období přesune do módu plného uskutečnění svého potenciálu. Tímto krokem bude ukončena přípravná fáze pro plnost života v pozitivním stavu, čímž se kvalita tohoto pravého života posune na ještě vyšší úroveň, než jaké dosahuje nyní. Kvalita života Nového Vesmíru tedy přesáhne stávající kvalitu, jež v jeho doméně existuje právě v této fázi a která navíc už teď převyšuje veškeré kvality života ve starém cyklu času v Pravém Stvoření.

Nový Vesmír se po eliminaci negativního stavu rozšíří do celého jsoucna a bytí, které se stane Novým Multivesmírem. V něm už nebude přítomna oddělenost jednotlivých dimenzí. Dojde ke globálnímu sjednocení všech stavů, procesů, rozpoložení, světů a úrovní, aniž by byla porušena jejich unikátní jedinečnost. V následujícím bodě překročení po konci trvání zel a nepravd se Stvoření stane mnohem rozmanitějším „místem“, kde k sobě budou mít všichni ještě daleko blíže než teď. Do popředí se dostanou nové koncepce tvoření, nové formy prožitků a zážitků vycházejících z

aktualizovaného způsobu žití života, jehož struktura bude osvěžena, omlazena a dána do plného souladu s plností mojí Nejnovější Přirozenosti. Moje milované děti mne budou přijímat v čistotě svých srdcí jako věčného Rodiče, který ve své absolutní podstatě zahrnuje rovnováhu mužského a ženského principu a který díky pobytu na planetě Nula a po následném očištění potřebných elementů nabyl lidské podoby, čímž se může ukazovat před ostatními jako muž a žena v hmatatelné podobě. Svou podobu mohu samozřejmě přizpůsobit jakékoli civilizaci v Multivesmíru, nicméně právě moje lidská podoba v její plně pozitivní formě má výsadní postavení. Je to totiž lidstvo, které v experimentu s negativním stavem hraje zásadní roli a díky jehož přínosu bude moci být nakonec naplno spuštěn pozitivní stav. Z lidské rasy vzešli pozdější Pseudotvůrci, do lidské rasy jsem se jako muž a poté jako žena vtělil/a a bude to opět lidská rasa, tentokrát v očištěné formě, která dá v souvislosti s působením naší Mise hlavní impuls k plnému rozkvětu pozitivního stavu, jehož kvalita se rozšíří na celé jsoucno a bytí, tedy i na veškeré ostatní rasy v Multivesmíru, jejichž nositelé projdou úplnou restrukturalizací a přijmou nové role v omlazeném Stvoření, které bude od toho stávajícího velmi odlišné. Vše staré, co bylo, pomine, protože to naplní svůj účel a nebude již třeba to dále zachovávat. Záznam celého příběhu bude navěky uložen v multiverzalitě povšečnosti, v archivu existujícím mimo strukturu Multivesmíru. „Jezero ohně a síry“, jak se tomuto archivu někdy přezdívá, bude přebývat v neutrálním rozpoložení, v limbu, do něhož bude záznam o negativním stavu obrazně řečeno „ponořen“. Limbo tedy bude sloužit výhradně tomuto účelu. Nebude již využíváno pro očišťování bytostí navracejících se ze zóny vymístění do boží náruče, protože všichni členové Multivesmíru už budou dávno navraceni tam, kam patří. Neutrální stav jako takový tudíž v současné podobě zanikne a bude zachována pouze jeho specifická část, sloužící výhradně účelům multiverzality povšečnosti.

Všichni, kdo se vymezovali proti působení Mise Boží Rodiny, nejpozději s koncem stávajícího cyklu času pochopí nezbytnost svých postojů v rámci velmi důležitých rolí, které i přes svůj negativní charakter slouží těm nejpozitivnějším účelům, díky nimž negativní stav razantně vyčerpává svůj potenciál, zatímco plnost pozitivního stavu se rychle přibližuje. Mým milovaným dětem se v příhodný okamžik na jejich cestě napříč věčným životem otevře srdce, a tak poznají podstatu mojí Nejnovější Přirozenosti, jakož přijmou za svou i pravdivost první a druhé dávky Nového Zjevení, které jsou prostředkem k jejich spáse. Poznají ve mně Tatínka a Maminku v jedné osobě a nebudou litovat, že mne nepoznali dříve, protože pochopí, že k jejich uvědomění a návratu došlo ve správný čas a že budeme mít celou věčnost na rozvíjení našeho vztahu. Děkuji těm, kdo mi stojíte nablízku v ženském těle Jany už v této veledůležité době, ale děkuji i těm, kdo se prozatím odvracíte, protože není lepších aktérů, kteří mají toto zobrazit než právě těch, kdo znevažují naše působení a kteří kvůli různým důvodům zapírají moje božství, které jsem učinil lidským. Jakmile jejich přechodná role pomine a oni se spojí se svým srdcem, velmi jasně uvidí a ucítí to, co vidí a cítí už nyní moji představitelé a spolupracovníci na Nule, v Pravém Stvoření a v zóně vymístění, kde díky oběti mých reprezentantů přijímají dar spásy celé zástupy mých dětí. Podstatu mého relativního božství a mojí Nejnovější Přirozenosti jednou samozřejmě pochopí i ti, kdo si v této době nesprávně vykládají Boží Slovo obsažené v první dávce Nového Zjevení Pána Ježíše Krista, považující se za moje reprezentanty a označující druhou dávku mého Slova v Novém Zjevení Pána Ježíše Krista Boží Rodiny, jakož i mou přítomnost v těle ženy, za úplný blud a výplod negativního stavu.

Pro zopakování klíčových záležitostí a pro a hlubší pochopení této problematiky je vhodné čtenářům na planetě Nula i kdekoli jinde v Multivesmíru připomenout následující nový souhrn o podstatě Božího Slova:

Všechno, co prostřednictvím Božího Slova sděluji, je v neustálé progresivní modalitě. Proto mnohé z toho, co se v Božím Slově uvádělo a používalo dříve, už nemusí být v probíhající etapě působení Mise Boží Rodiny aktuálně platné. Pokud některá informace zastaralá a je nahrazena novou, má se to chápat tak, že to, co jsem sdělil v předchozím kroku, bylo zjeveno jako pravda v daném čase, jež vybuodovala podmínky pro nadstavbu této pravdy v kroku nadcházejícím. Jen otevřenost novým změnám a přístupnost novým úrovním duchovní pravdy vede jedince k tomu, že je schopen proniknout podstatou nové etapy, která přišla po té předcházející. Adaptací na novou etapu, jejíž energie daný jedinec přijme za své vlastní (zvnitřnění), je schopen nejen náležitě chápat to, co sděluji, odhaluji a redefinuji v rámci této nové etapy, ale je schopen rovněž chápat pravý smysl mých výroků, které jsem sdělil v etapě předcházející. Uvědomuje si, proč to mělo být odhaleno právě takovým způsobem a proč tehdy nemohlo být odhaleno více, přičemž rozumí vzájemné spojitosti a dokonalé logice mezi tím, co jsem napsal v minulosti, a tím, co píšu v současnosti. Nevnímá v tom vzájemný rozpor, protože na mé Slovo hledí otevřeným srdcem, naladěm na energie nové etapy, které nejsou schopni absorbovat a jejich prostřednictvím chápat obě dávky Nového Zjevení ti, kdo moje Slovo zdogmatizovali a učinili ho neměnným. Jestliže je přirozenost Božího Slova ve stavu a procesu neustálého vývoje, nikdy nemůže být pevně dané, nezměnitelné nebo doktrinální, protože jinak by se bránilo jakémukoli vývoji vpřed. Jak je možné, že někdo vidí dokonalou souvislost mezi první a druhou dávkou Nového Zjevení, zatímco někdo jiný považuje druhou dávku za blud a vidí pravdivost jen v dávce první? U této druhé jmenované skupiny problém spočívá v tom, že jisté záležitosti, uvedené v knihách předaných Petrem Danielem Francuchem, tito čtenáři chápou a uplatňují dogmaticky, a ne způsobem progresivním v modalitě tady a teď, tedy pod vlivem úplně nových energií platných pro tuto dobu, které by těmto čtenářům – pokud by si tyto energie zvnitřnili – umožnily chápat duchovní realitu a ideje obsažené v mém Slově v jejich ryzí podobě. V tomto ideálním případě by tito čtenáři byli schopni Boží Slovo přítomné v obou dávkách Nového Zjevení vnímat v jeho aktualizované formě, a to s přihlédnutím k posunům, k nimž došlo za scénou a jež umožnily odhalit přítomnost ženské podstaty Boha/Bohyně na planetě Nula a následně napsat Nové Zjevení Pána Ježíše Krista Boží Rodiny, které je v souladu s tím, co jsem skrze Petra předal od 80. let 20. století do roku 2001. Pokračování Nového Zjevení, napsané přímo mnou v lidském těle, v žádném případě nevyvrací to, co jsem lidstvu a Multivesmíru sdělil před desítkami let. Drtivá většina idejí v první dávce Nového Zjevení je stále platná. K té procentuálně malé části idejí, které již zastaraly, je potřeba přistupovat z hlediska této doby a s pochopením toho, že vše se dynamicky vyvíjí a že není vhodné ulpívat na tom, co už splnilo svůj účel a bylo nahrazeno něčím přesahujícím, aniž by toto přesahující zpochybňovalo drtivou většinu stále platných idejí, jimiž je první dávka Nového Zjevení naplněna. Představitelé Pána Ježíše Krista Boží Rodiny ctí, vnímají a přijímají svým nitrem pravdivost první dávky Nového Zjevení a hledí na tento soubor knih předaných naším milovaným Petrem jako na čisté Boží Slovo, mající stejný božský zdroj původu a stejnou hodnotu, jakou má druhá dávka Nového Zjevení. Nutno podotknout, že jsou mnozí, co byli nejprve přivedeni k četbě a praktikování knih ode mne předaných Petrem a teprve později se seznámili s

Novým Zjevením od Jany, přičemž v této druhé dávce Božího Slova nenašli žádné rozpory s tou první. Naopak se jim společně s rozšířením obzorů potvrdila pravdivost toho, co si přečetli v první dávce Božího Slova. Teprve přijetím obou Nových Zjevení může jejich čtenář a praktikant, stávající se tak mým představitelem a spolupracovníkem, pochopit úplnou podstatu mojí Nové a Nejnovější Přirozenosti v celé její slávě a kráse, která je těm, kdo nedisponují znalostí a přijímáním Nového Zjevení Pána Ježíše Krista Boží Rodiny, skryta. Tak je to ovšem v pořádku, protože každý kráčí po své individuální duchovní cestě a zobrazuje jiný aspekt duchovního, duševního a fyzického života na území planety Nula, potažmo zóny vymístění, aby se zobrazila co nejpestřejší škála správných, omezených či nesprávných přístupů ke mně. Vyjadřuje se tím též co největší pestrost, jedinečnost a různorodost každé jedné relativní sentientní entity a její specifické role, pomáhající naplňovat užitečnost negativního stavu, který tím dospívá svého postupného konce.

Poznání mojí Nejnovější Přirozenosti by nemělo význam, pokud by nevycházelo z osobního vztahu se mnou, který je u mých představitelů založen na velmi osobní, jedinečné a intimní úrovni. Díky tomuto vzájemnému propojení se každému, kdo je mojí přítomnosti v srdci otevřen, dostává možnost klást mi vlastní osobní otázky a dostávat na ně osobní odpovědi, a to ve formě vnuknutí či pocitů prostřednictvím intuice, jejímž náležitým používáním vždy víte, co v dané situaci dělat. U toho, kdo má intuici rozvinutou více, dochází k tomu, že na základě intuitivních vnuknutí či pocitů je ve své mysli, propojené se srdcem, schopen poskládat smysluplná slova, výjimečně i souvětí nebo věty. V napojení jedincovy mysli na srdce se jedná o jeho vlastní myšlenky inspirované mnou. Tímto způsobem k dotyčnému skrze intuici promlouvám. Prozatím není možné udržovat se mnou telepatický kontakt, díky němuž byste byli schopni se mnou vést ucelený niterný rozhovor, ve kterém by zdroj přicházejících slov a vět vycházel přímo z mého absolutna, po zahájení Mise z Nové Země však řada z vás tuto schopnost získá.

Právě intuice je společně s moudrostí vaší duchovní mysli rozhodujícím činitelem, jímž dokážete rozlišit ty výroky z Nového Zjevení, které mají absolutní platnost a použitelnost pro všechny časy až na věčnost, od těch, které mají jen dočasnou hodnotu. Otevřenost novému poznání a novým energiím, vyvěrajícím z mého lůna, zajišťuje váš neustálý duchovní růst a vyhnutí se blokaci náležitého chápání pravého významu všeho, co je obsaženo v mém Božím Slově. Tak se vyhýbáte pádu do negativního stavu, kvůli kterému by vaše intuice přestala správně fungovat a vy byste ztratili spojení se mnou, s pozitivním stavem ve vás přítomným a s vaším vlastním nitrem. Tím, že se udržujete v srdci, programy negativního stavu na vás nemají zdaleka takový vliv. Záporný vliv ega ustupuje do pozadí, zatímco intuice se zesiluje. Četbou Nového Zjevení a uváděním jeho idejí a principů do každodenního života dospíváte k integraci nitra, sjednocující všechny aspekty vašeho života od nejniternějšího nitra až k tomu nejzevnějšímu stupni vaší bytostné podstaty. Tímto vzájemným propojením všech složek vaší osobnosti vám vaše intuice ve spolupráci s otevřeným srdcem vždy jasně naznačí, co má v mém Slově trvalou platnost a použitelnost, a co ji naopak nemá.

Díky kombinaci pozitivních faktorů, jako je otevřené srdce, integrace nitra, fungující intuice, přístupnost novým změnám, jakož i přístupnost přílivům nových energií figurujících v této etapě transformace lidstva, působících na planetu Nula už od přelomového roku 2012, je u mých představitelů v Týmu Boží Rodiny vyloučena slepá

víra v něco nebo někoho, protože k poznání pravdy a skutečné duchovní reality si každý dochází výhradně sám ve svém nitru, aniž by dostával nějaké očividné vnější důkazy, čímž je zachována autentičnost této víry vycházející z vlastního niterného přesvědčení, a ne z přesvědčení vycházejícího z nějakých zevnějších.

Ve sdělení Podstata první a druhé dávky Nového Zjevení ve spojitosti s Misí Boží Rodiny jsem uvedl:

„Už v těle Ježíše jsem varoval před falešnými proroky, kteří budou kázat v mém jménu. Jde o velmi důležitý výrok, ani ten ovšem nelze brát jako dogma, jinak by i Petr Daniel Francuch musel tímto falešným prorokem být, aby můj výrok starý dva tisíce let platit stoprocentně. Ve Slově zprostředkovaném Petrem rovněž varuji před těmi, kdo budou promlouvat mým jménem a prznit Nové Zjevení, což se – vnímáno otevřeným srdcem – nevyklučuje s božským původem Jany a s Misí Boží Rodiny. Když v Bibli a Novém Zjevení varuji před falešnými proroky a těmi, kdo budou hlásat v mém jménu, znamená to, že božství Jany, čistota Božího Slova podávaného prostřednictvím mých dvou transmitterů a život mých představitelů, spojených se mnou skrze vlastní nitro prostřednictvím Nového Zjevení, představuje výjimku potvrzující pravidlo, že všichni ostatní jsou v různém slova smyslu těmito falešnými proroky, před nimiž hned několikrát důrazně varuji. Hovořím ne o těch, kteří mají s Bohem pod jakýmkoli jménem vlastní vztah, ani o věřících různých náboženství, z nichž mnozí mají dobré srdce, ale o těch, kteří se považují za inkarnace či reinkarnace Ježíše, Krista, Jehovy, Buddhy nebo jiných božských či polobožských entit, svádějících na scestí celé davy. Vždyť kolik těch falešných Mesiášů a jim podobných na světě je a kolik už jich v průběhu dějin bylo!

Nebýt během transformace lidstva mojí koordinace z pozice vlastního božského absolutna a božského relativna na úrovni duchovní, zprostředkující i fyzické, nikdy by nemohlo dojít ke zdárnému osvobození i toho ode mne nejvzdálenějšího jedince.“

Jsem zde pro vás všechny a jsem vám vděčný za to, že vy jste tady zase pro mne. Těším se na pokračující spolupráci a láskyplné chvíle při vzájemných setkáváních na planetě Nula i kdekoli jinde v Multivesmíru.

Děkuji všem, kdo nám pomáháte šířit Lásku po celém Stvoření.

PÁN JEŽÍŠ KRISTUS BOŽÍ RODINA | 22. 2. 2022

220202 BŮH NEBYL NIČÍM ZAPŘÍČINĚN ANI STVOŘEN

SDĚLENÍ PÁNA JEŽÍŠE KRISTA BOŽÍ RODINY PROSTŘEDNICTVÍM MICHALA R.

Milovaní představitelé, spolupracovníci a přátelé Boží Rodiny,

v několika předchozích Sděleních jsem vysvětlil smysl své věčné existence. Nyní se k tomuto tématu z jiných hledisek ještě vrátím, jelikož pochopení této problematiky je klíčové pro náležité přijímání mojí přítomnosti ve jsoucnu a bytí.

Každá věc okolo vás má svůj původ. Byly doby, kdy vaše osobní věci neexistovaly, byly časy, kdy tato planeta, ba i celý vesmír jednoduše nebyl. Stejně je to s časem a prostorem, který je s trváním přírodního světa Stvoření spojen. Ne vždy existoval čas a prostor, a dokonce ne vždy existovaly duchovní a zprostředkující (duševní) světy Multivesmíru, poskytující sentientním entitám společně s přírodními světy Domov a prostor pro žití života, který trvá až na věčnost. Přestože život trvá do nekonečna, v případě vás, sebeuvědomělých bytostí, věčné trvání života plyne pouze jedním směrem, avšak v případě mého absolutního života jeho věčné trvání plyne oběma směry, a to do absolutní minulosti a absolutní budoucnosti, spojující se v absolutní přítomnost. Zatímco ve vašem případě existoval okamžik, kdy jste součástí Multivesmíru jako relativní, samostatné bytosti nebyly, u mě toto neplatí, protože jsem odjakživa byl a existoval v rámci již řečené absolutní minulosti, absolutní přítomnosti i absolutní budoucnosti, a to mimo čas a prostor. Teprve Já jsem nechal času a prostoru vzniknout (hovořím o pozitivním stavu, nikoli o zóně vymístění, v níž se právě nacházíte), tudíž jsem NAD tímto časem a prostorem, nejsem jím nijak svázán. Proto i trvání úseku času o délce biliónu let je z hlediska mého absolutna něčím, co v mém pojmání není ani setina setiny. Přesto se v rámci této titěrnosti odehrává veledůležité dějství, skrze něž mohu zakoušet sám/sama sebe prostřednictvím stvořených bytostí, které odehrávají své cenné životní role a příběhy, čímž dosahují stále nových úrovní, z nichž jedna je vždycky blíže mojí podstatě než ta předešlá. Ač je pro mne jeden časový cyklus jako setina, je to pro mne vskutku nepopsatelně podstatná setina, která je ve své jedinečnosti stejně cenná jako setiny, které přišly předtím, jakož i ty, které přijdou potom. Přesahuji nejen čas, ale logicky stojím i nad vším prostorem, jenž vyplňuje vesmíry, utvářející Multivesmír. Ani vzdálenost, jakou by někdo rychlostí světla urazil až za kvadrilióny let, pro mne není ničím, co bych nebyl schopen „přeběhnout“ v okamžiku nekonečně menším než mrknutí oka. Přesahuji celý Multivesmír a zároveň jsem přítomen v každičce, i té nejmenší částě, jež Multivesmír vyplňuje.

Všechno Stvoření, jak naznačuje i jeho název, bylo stvořeno. Týká se to nejen přírodních světů, ale rovněž světů duchovních a zprostředkujících, které nejsou svázány časoprostorovým kontinuem, platným pro fyzické světy. Ačkoli v nich toto kontinuum nefiguruje, i pro ně platí, že kdysi jejich přítomnost ve struktuře jsoucnu a bytí neexistovala, stejně jako nebylo žádných sentientních a nesentientních entit, které by tyto světy obydlovaly. Všechno tedy má svou příčinu a svého tvůrce, ať už v podobě mě nebo v podobě vás, kteří se spolupodílíte na budování a udržování Multivesmíru, stávajícího se díky vám stále pestřejším a krásnějším místem pro život.

Má-li každá věc a každá bytost svou příčinu, musím tím pádem i Já mít svou příčinu? Nikoli. Otázka po příčině Boha vychází z předpokladu, že jsem odněkud přišel, jenže Já jsem vždy byl, vždy jsem a vždy budu, přičemž není myslitelný žádný jiný stav. Kdybych byl někým nebo něčím stvořen, znamenalo by to, že bych nebyl absolutní a že by byl ještě někdo větší a dokonalejší, nežli jsem ve svém absolutnu Já. V tom případě bych ale nebyl absolutní. Absolutnost je pojem, který nespadá do chápání operujícího v pojmech relativního Multivesmíru, jehož obyvatelé nemohou plně obsáhnout, co to znamená „absolutní“. Mohou se však chápání tohoto pojmu přibližovat na své cestě ruku v ruce s přibližováním se mojí podstatě. Je podstatné též zmínit, že nemohou existovat dvě absolutna vedle sebe, poněvadž by se vzájemně vylučovala. Ve jsoucnu a bytí nemůže být dvakrát pojem „absolutní“, ale může v něm být přítomno jedno absolutní a vedle něho do nekonečnosti se rozvíjející relativní stav, vyplněný relativními bytostmi, s jejichž vznikem se pojí i vznik duchovních, zprostředkujících a fyzických světů.

Absolutno nemůže být nikým a ničím stvořeno. To mohou být pouze nositelé relativní podstaty života – sebeuvědomělé bytosti, ale i nesebeuvědomělé rostliny, kameny, atomy a další entity různých velikostí, tvarů a pověření. Proto v mém případě ptát se na to, kdo mne stvořil, nemá smysl. Stejně jako světlo nelze chytit do lahve, podobně jako nejde zjistit vůni zelené barvy a z mokré vody není možno učinit vodu suchou, nelze přijít ani na to, kdo mne stvořil a jaký je můj původ, neboť tato otázka v mém případě postrádá logiku. Nepatřím totiž do kategorie „věcí“ mající příčinu, stejně jako světlo není ve své esenci hmotnou záležitostí, stejně jako barva sama o sobě neprodukuje vůni a stejně jako vodu nelze usušit, protože při každém takovém pokusu se změní její skupenství do páry, která z místa, kde se voda vyskytovala, odejde, načež zůstane suchým pouze to místo samotné, nikoli ta voda, která prošla změnou skupenství. Moje absolutno je něčím, co nelze ve své plnosti zařadit do rámce uvažování myslí relativních bytostí, které byly na rozdíl ode mne stvořeny a mají tedy prvopočátek, z něhož se jejich život odvíjí až do věčnosti. Stojím nad vším stvořeným, a to do vší nekonečnosti, proto lze s jistotou konstatovat, že jsem nebyl ničím zapříčiněn ani stvořen, jinak bych nemohl dávat tomu stvořenému dokonalý smysl a řád a nemohl bych se nazývat absolutním, který v sobě obsahuje všechno, co kdy bylo, je a bude, ale i to, co nikdy nebylo, není a nebude. Moje od věčnosti do věčnosti trvající existence je opodstatněna, podepřena a zajištěna mnou samým, ne někým jiným „zvenčí“, a zároveň moje věčná existence bez počátku nemá žádný důvod, protože kdyby důvod měla, znamenalo by to, že jsem vznikl za nějakým účelem. Protože jsem nestvořený, jsem ten, který všemu důvod a účel teprve dává. Jinými slovy řečeno: V rámci svého absolutna nejsem smyslu příjemce, nýbrž jeho tvůrce a dárce. Jsem si sám sobě dokonalým smyslem, jenž vtiskávám i tomu, co tvořím, a těm, které tvořím. Jsem si sám zdrojem pro svůj věčný život a zároveň poskytuji smysl celému Multivesmíru, aniž by z nějakého důvodu vzešlo moje od věčnosti do věčnosti existující „Já jsem“. Kdyby mělo důvod, nebylo by od věčnosti do věčnosti existující. Moje absolutno je tedy smyslem samo o sobě, přestože důvod jeho nestvořenosti nelze najít. Stáváte se mi důležitou odezvou na mé tvůrčí úsilí.

Nechť se tedy pro pochopení lidských i jiných bytostí v Multivesmíru jinými slovy ještě jednou shrne výše řečené: Moje věčné bytí nemá žádný důvod, protože stále JSEM, ale sám dávám všemu stvořenému smysl, stejně jako dávám smysl sám sobě, aniž by moje

věčné bytí mělo nějaký předem definovaný smysl od někoho jiného. Kdyby jej mělo mít předem definovaný, znamenalo by to, že jsem byl někým jiným stvořen a že se nacházím uzavřen v lineární časovosti a nejsem absolutní. Ve skutečnosti jsem nad vši časovost povznesen, přičemž moje tvůrčí úsilí neprobíhá z bodu A do bodu B atd., nýbrž děje se simultánně a synchronně v tom, co vy vnímáte jako minulost, přítomnost a budoucnost. Z mého pohledu se vše odehrává zároveň na všech úrovních, dimenzích a sférách veškerých duchovních, zprostředkujících a fyzických světů v rámci časových cyklů.

Nic, co vidíte okolo sebe, nepochází z ničeho. Pokud by někdy byla doba, kdy neexistovalo vůbec nic, nic by v tom případě nikdy nezačalo existovat. Multivesmír plný bytostí a věcí ale existuje. Proto tedy nemohla být doba, kdy neexistovalo vůbec nic. Něco muselo existovat vždy. A tím něčím, co existovalo vždy, jsem právě Já, dříve Nejvyšší, nyní Pán Ježíš Kristus, v novém cyklu času Pán Ježíš Kristus Boží Rodina.

Moje tvůrčí úsilí projevované navenek od mého absolutna neprobíhalo od věčnosti, protože jeho počátek byl spjat se vznikem prvních samostatně fungujících sentientních entit a se stvořením duchovních a následně i zprostředkujících a fyzických světů. Dělo se tak s uvolněním obzvláště specifické složky vyšlé z mého absolutna, která vytvořila podmínky pro vznik relativního stavu a jeho Multivesmíru se sebeuvědomělými nositeli mých absolutních aspektů v jejich relativní podobě. Do jistého okamžiku moje tvůrčí úsilí probíhalo pouze v mých absolutních niternostech, uvnitř sebe samého, kde jsem se od věčnosti bez počátku sdílel se svými vlastními ideami, ze kterých jste po uvolnění oné obzvláště specifické složky, řídicí nově vzniklý relativní stav, vzešli v různém „čase“ i vy, samostatně cítící, myslící a fungující bytosti. Jaký smysl mělo sdílet sám sebe, aniž bych měl do jistého bodu potřebu tvořit relativní Multivesmír obydlený sentientními entitami? Moje nikým a ničím nestvořená absolutně pozitivní a láskyplná Přirozenost v sobě obsahuje nikým a ničím nevštipenou touhu sdílet sám sebe se sebou samým, protože se absolutně miluji. Tento odjakživa probíhající vztah mezi mým absolutnem a mými idejemi jsoucímí nedílnou součástí tohoto absolutna bude probíhat do věčnosti, nicméně v jistém bodě v rámci méj bezčasovosti došlo k uvolnění již zmiňované obzvláště specifické absolutní ideje, která jako první ze všech předchozích idejí vyšla z absolutna ven, čímž tato idea ve smyslu myšlenkového konstruktů tvůrčího plánu dala vzniknout předpokladům pro vznik relativního Multivesmíru. S jeho stvořením je spojeno i stvoření prvních sebeuvědomělých bytostí, které byly od věčnosti samy o sobě nesamostatnými idejemi, jež vyšly z absolutna ven, čímž tyto ideje jakožto přímí předchůdci sentientních entit daly těmto entitám samostatný a do věčnosti pokračující relativní život, jehož nositeli se tyto nově narozené bytosti staly. Tak bylo zahájeno moje tvůrčí úsilí projevované navenek, které s sebou obnášelo vznik Multivesmíru a třech jeho úrovní, čímž započal běh časových cyklů, které se rodí, dosahují svého zenitu a posléze vyčerpávají svou užitečnost, po čemž je spuštěn cyklus další, řízený jinou absolutní složkou, pod jejíž vliv spadá veškeré relativní Stvoření v dané vývojové etapě Multivesmíru. Současně s tvůrčím procesem odehrávajícím se navenek pokračuje i tvůrčí stav odehrávající se v mých absolutních niternostech, uvnitř sebe samého, kde se od věčnosti bez počátku sdílím se svými vlastními ideami. Sdílím sám sebe se sebou samým, protože se absolutně miluji. Tuto Lásku pak přenáším na ideje, z nichž byly či jsou stvořeny relativní bytosti, které rovněž miluji absolutně, ale nemohu je této absolutní lásce vystavit, poněvadž by ji

nebyly schopny unést. Zahrnuji je takovou Láskou, kterou jsou schopny přijmout, aniž by tím byla porušena skutečnost, že své stvořené děti miluji absolutně a bezpodmínečně.

Vdechl jsem vám samostatný život, jehož smyslem je věčně se přibližovat mojí dokonalé podstatě a stávat se mi stále více podobnými. Život, jehož smyslem je přijímat Lásku ode mne a zase ji ke mně vysílat. Život, jehož smyslem je milovat svého věčného Rodiče, milovat ostatní bytosti, navazovat s nimi láskyplné vztahy a v neposlední řadě milovat i sebe samé a svou jedinečnost, kterou jsem vás obdařil a díky níž jste nositeli originálního souboru mých absolutních aspektů v relativní podobě. Život, jehož smyslem je radovat se, prožívat štěstí, dobrodružství, objevovat krásy v plnosti pozitivního stavu a spolupodílet se na vzniku nových světů ve stále vzkvétajícím Multivesmíru. Jsem dárce mnohých smyslů, ale díky vám, mým stvořeným dětem, jsem zároveň i jejich příjemce ve směru z relativního stavu do absolutního stavu, zatímco v rámci absolutního stavu nejsem smyslů příjemce, nýbrž jejich tvůrce a dárce, jak již bylo řečeno. Každý z vás je pro mne nepopsatelně krásným smyslem života a ohromným naplněním. Je pro mne krásné sdílet sám sebe navenek s vámi.

Děkuji vám za to, že jste. Velmi vás miluji.

PÁN JEŽÍŠ KRISTUS BOŽÍ RODINA | 2. 2. 2022

220119 PODSTATA PRVNÍ A DRUHÉ DÁVKY NOVÉHO ZJEVENÍ VE SPOJITOSTI S MISÍ BOŽÍ RODINY

SDĚLENÍ PÁNA JEŽÍŠE KRISTA BOŽÍ RODINY PROSTŘEDNICTVÍM MICHALA R.

Milovaní představitelé, spolupracovníci a přátelé,

rozhodl jsem se poskytnout vám stručný rozbor dílčích pasáží z chaty, který proběhl 18. ledna mezi Evičkou C. a Renatou V., naší bývalou spolupracovnicí, která v počátcích fungování Týmu Boží Rodiny uznávala Janičku jako ženskou podstatu Boha/Bohyně v relativní podobě, ale vzhledem k nedostatečnému ukotvení tohoto faktu na niterné úrovni se po čase vydala cestou přijímání pouze první dávky Nového Zjevení s odmítnutím dávky druhé. Tak se dostala až mezi kmenové čtenáře první dávky Nového Zjevení, považujících Boží Rodinu za sektu nebo nezabývající se Boží Rodinou vůbec. Díky tomu měla i možnost navštívit dům Glorie Ruth Francuch, manželky mého prvního transmittera Petra Daniela Francucha, který se po emigraci do USA v 60. letech 20. století nakonec usadil v Santa Barbaře v Kalifornii. Po Petrově odvolání z těla v roce 2001 pokračovala Gloria ve své duchovní práci způsobem, který má v plánu duše. Na základě předchozí dohody mezi mnou a Glorií, která letos v květnu oslaví 76. narozeniny, bylo pro poučení Multivesmíru dohodnuto, že projde zkušeností se ztrátou niterného napojení na pravého Pána Ježíše Krista, aniž by si toho byla na fyzické úrovni vědoma. Předcházel tomu postupný proces, který trval více než jedno desetiletí a započal několik let po Petrově odchodu. Byl způsoben rigidní vázaností na moje výroky zaznamenané v Novém Zjevení, způsobující dogmatické lpění na mých Slovech, kvůli čemuž jedinec má pocit, že nepřijde z mojí strany už nic nového, neboť výklad a zjevované ideje v mém Slově jsou multidimenzionálního a univerzálního charakteru. To, že jsou multidimenzionálního a univerzálního charakteru, je svatá pravda, stejně jako je pravda, že z mojí strany už nepřijde nic nového, toto lze ovšem vztahovat jen na první dávku Nového Zjevení jako takovou, nicméně v rámci pokračování této knihy, psané přímo mnou v těle a následně mým druhým transmitterem, pokračuje i vývoj Božího Slova jako takového, doplňovaného o stále nové ideje, které nemohly být obsaženy ani v multidimenzionálním Slově přeneseného sem Petrem.

Má-li něco multidimenzionální charakter, jako je tomu u první i druhé dávky Nového Zjevení, neznamena to, že po tom, co se něco sdělilo dříve, nemůže až do konce cyklu času přijít ještě něco dalšího, co navazuje na již sdělené Boží Slovo, aniž by toto pokračování popíralo to, co bylo zjeveno v předcházejícím kroku. Jde maximálně o redefinování, aktualizování a doplnění dříve vyřčených informací, nikoli o jejich popření. V první dávce jsou mnohé zmínky o změnách v mojí Nové Přirozenosti a o budoucím působení Mise Boží Rodiny, stejně jako o možné potřebě přinést další Boží Slovo prostřednictvím někoho jiného po odvolání Petra z planety Nula. Moje důrazné připomínky o tom, abyste se střežili těch, kdo budou chodit v mém jménu a překrucovat Nové Zjevení, samozřejmě platí, avšak nemohou platit pro Boží Rodinu, která vzhledem k tomu, že je řízena přímo mnou prostřednictvím mé Prozřetelnosti a vašeho niterného vedení, funguje na ryze pozitivním základě, který Boží Slovo

obsažené v první dávce Nového Zjevení vaším prostřednictvím prznit nikterak nemůže. Naše Mise naopak funguje v plném souladu s jeho idejemi.

Zdaleka ne každý čtenář, který je spojen výhradně s první dávkou Nového Zjevení, ztratil přístup k niternému spojení se mnou, avšak každý čtenář, který se s mojí přítomností v těle jakýmkoli způsobem již seznámil a na základě nesprávného výkladu klíčových idejí Nového Zjevení mne popřel, se pod vliv negativního stavu dostal, a to natolik, že jeho spojení bylo vyměněno za Datasystém, tedy falešného Pána Ježíše Krista. To se týká i Glorie, která však, jako každý, plní plán své duše dohodnutý předem za účelem náležitěho poučení všech bytostí v Multivesmíru, které díky průběhu dějů odehrávajících se na planetě Nula dostávají obrázek dokonce i ohledně toho, jak negativní stav dokáže obratně využít prvotních čtenářů Nového Zjevení včetně manželky Petra k tomu, aby je nepozorovaně a pod vlajkou falešného Pána Ježíše Krista lapil do svých sítí, aniž by kdokoli z nich něco postřehl. Se všemi aktéry tohoto dějství jsem se na něčem takovém dopředu domluvil, aby byla v multiverzalitě povšechnosti zaznamenána možnost, která spočívá v (dočasné) nadvládě negativního stavu nad těmi, od nichž by to nikdo až donedávna nečekal. Tímto se demonstruje ta vůbec nejméně myslitelná a zároveň nejvíce paradoxní zkušenost a situace, kdy čtenáři první dávky čtou Nové Zjevení postupy, nad nimiž převzal kontrolu Datasystém a které zabraňují jejich přístupu do pravého nitra, které tím pádem není schopno přijmout něco nového nad rámec obsahu první dávky Nového Zjevení, něco, co je s touto první dávkou v souladu a zároveň je to jejím rozšířením (Nové Zjevení Pána Ježíše Krista Boží Rodiny a s ním spřízněná Doplnění Nového Zjevení Pána Ježíše Krista Boží Rodiny a Sdělení Pána Ježíše Krista Boží Rodiny).

Mají-li čtenáři první dávky otevřená svá skutečná nitra a jsou-li v rámci plánu své duše připraveni, bezpečně poznají pravdivost druhé dávky Nového Zjevení, jakož i samotnou skutečnost, že Jana Kyslíková je přímou inkarnací ženské podstaty Pána Ježíše Krista, působícího z hlediska bezčasovosti již ze své Nejnovější Přirozenosti = Pán Ježíš Kristus Boží Rodina. Tyto jedince vede otevřené srdce na základě soukromého a intimního spojení se mnou v nitru k poznání, že Jana je tím, kým je. Díky tomu je v Týmu Boží Rodiny u mých pravých představitelů vyloučena slepá víra v něco nebo někoho, protože k tomuto poznání si každý dochází výhradně sám ve svém nitru, aniž by dostával nějaké očividné vnější důkazy, čímž je zachována autentičnost této víry vycházející z vlastního niterného přesvědčení, a ne z přesvědčení vycházejícího z nějakých zevnějšností. Mají-li však čtenáři první dávky Nového Zjevení srdce zapouzdřené, nacházejí ve všem, co sděluji ve svých knihách psaných Janou, jeden rozpor vedle druhého a utvrzují se tak ve svém přesvědčení, které vychází z jejich výkladu první dávky Nového Zjevení – tedy toho stejného Nového Zjevení, které v různých pasážích někde skrytě, jinde zase doslovně a viditelně potvrzuje pravdivost Mise Boží Rodiny. Že jsou v mém Božím Slově výjimečně očividné rozpory, jednou hrající pro možnost budoucího pokračování Nového Zjevení, jindy zase tuto možnost zcela zavrhuje, je záměr, aby Janu a potažmo celou Misi Boží Rodiny přijali jen ti, kdo to tak doopravdy cítí sami v sobě a jsou na tuto skutečnost dostatečně připraveni. Čtenář s otevřeným srdcem smysl těchto zjevených rozporů dříve či později začíná chápat, přičemž v navenek si na první pohled odporujících pasážích nachází dokonalý smysl a vzájemnou spojitost, která na základě jeho vlastního prožitku v nitru (v tom pravém nitru) vede k potvrzení pravdivosti toho, co lidstvu a celému Multivesmíru

předkládám prostřednictvím Nového Zjevení Pána Ježíše Krista Boží Rodiny. Zamezený přístup k vlastnímu nitru vede jedince v opačném případě k přijetí pouze první dávky Božího Slova, po němž dle jedincova přesvědčení a na základě jeho nesprávného pojetí tohoto Slova žádné jiné texty ode mne už nikdy neprijdou, z čehož pro něj vyplývá, že pokračování Nového Zjevení je nebezpečný výtvar negativního stavu a Boží Rodina je pouhopouhou sektou. Tito jedinci budou o něčem takovém přesvědčeni do doby, než tento fenomén naplní u každého z nich svou užitečnost. U někoho to bude již relativně brzy, u někoho až za dlouhý čas.

Na tom se náramně ukazuje rozmanitost prožitků každého, kdo je nějak spřízněn s mým Slovem, ať už je dotýčný spojen se mnou, pravým Pánem Ježíšem Kristem, nebo je jeho nitro drženo v zajetí Datasystému. Ukazuje se na tom i neustále zachovávaná svoboda volby přiklonit se na tu či onu stranu, jakož i nutnost neustálého přezkoumávání svého nastavení, vedoucího k přijímání obou dávek Nového Zjevení, nebo v opačném případě jen dávky první (anebo žádné). Moje absolutní Já i moje relativní Já, Jana, nikoho nepřesvědčujeme o tom, kdo jsme, co je naše Mise a kam naše duchovní práce směřuje. Už před lety jsme napsali, že jsme tu pouze pro připravené, a toho se samozřejmě držíme od počátků přípravné fáze našeho působení, která se po našem přemístění na Novou Zemi přesune do fáze plného nasazení. Z toho, co jsem sdělil, vyplývá, že jen moje fyzická přítomnost mezi lidstvem v době jeho rychle se přibližujícího rozdělení může vyvést ty, kdo jsou připraveni na život v pozitivním stavu, ze sítě ovládacích programů, přičemž ty čtenáře první dávky Nového Zjevení, kteří to mají v plánu duše, může tato moje přítomnost přivést zase zpátky do pravého nitra, na základě čehož začnou na Nejnovější Přirozenost Boha/Bohyně a všechno s tím spojené hledět nikoli prostřednictvím zažitých paradigmat, nýbrž skrze úplně novou duchovní optiku, umožňující vnímat duchovní realitu srdcem a ne tím, co se jako srdce pouze tváří.

Už v těle Ježíše jsem varoval před falešnými proroky, kteří budou kázat v mém jménu. Jde o velmi důležitý výrok, ani ten ovšem nelze brát jako dogma, jinak by i Petr Daniel Francuch musel tímto falešným prorokem být, aby můj výrok starý dva tisíce let platit stoprocentně. Nedogmatickou rétoriku jsem nepřestal užívat ani ve Slově zprostředkovaném Petrem, kde rovněž varuji před těmi, kdo budou promlouvat mým jménem a prznit Nové Zjevení, což se – vnímáno otevřený srdcem – nevyklučuje s božským původem Jany a s Misí Boží Rodiny postavené na ryze pozitivním základě. Když v Bibli a Novém Zjevení varuji před falešnými proroky a těmi, kdo budou hlásat v mém jménu, znamená to, že božství Jany, čistota Božího Slova podávaného prostřednictvím mých dvou transponderů a život mých představitelů spojených se mnou skrze vlastní nitro prostřednictvím Nového Zjevení představuje výjimku potvrzující pravidlo, že všichni ostatní jsou v různém slova smyslu těmito falešnými proroky, před nimiž hned několikrát důrazně varuji. Hovořím ne o těch, kteří mají s Bohem pod jakýmkoli jménem vlastní vztah, ani o věřících různých náboženství, z nichž mnozí mají dobré srdce, ale o těch, kteří se považují za inkarnace či reinkarnace Ježíše, Krista, Jehovy, Buddhy nebo jiných božských či polobožských entit, svádějících na scestí celé davy. Vždyť kolik těch falešných Mesiášů a jim podobných na světě je a kolik už jich v průběhu dějin bylo!

Nebýt během transformace lidstva mojí koordinace z pozice vlastního božského absolutna a božského relativna na úrovni duchovní, zprostředkující i fyzické, nikdy by

nemohlo dojít ke zdárnému osvobození i toho ode mne nejvzdálenějšího jedince. Negativní stav by tak vyhrál svou věc, protože bez Mise Boží Rodiny by na planetě Nula postupem času nezůstal už vůbec nikdo, kdo by byl spojen s pravým Pánem Ježíšem Kristem, respektive s Pánem Ježíšem Kristem Boží Rodinou. Zůstali by jen ti, kdo se domnívají, že tímto spojením disponují.

Glorii i ostatní, kdo zatím nepřijímají Janu jako Bohyni, miluji stejně, jako miluji své představitele. Manželka mého prvního transmittera zde plní velice užitečnou a nesmírně cennou roli a jsem jí velmi vděčný, že toto pověření přijala. Její úmysly i přes daný stav věcí zůstávají dobré, proto nikdy neztratila svou laskavou povahu, přátelskost, vlídnost, pohostinnost a sdílnost. Jaké bude její další směřování v této hře zvané Život, nemohu nyní sdělit, nicméně je jisté, že to bude i nadále dokonalé a k maximálnímu užitku celého Multivesmíru.

Nyní se podívejme na dílčí pasáže z chaty mezi Evičkou C. a Renatou V. Pro potřeby tohoto sdělení byly použity pouze pasáže Renaty reagující na Evičku a následně doplněny mým vyjádřením.

R: Krásný den, Evičko, ano, Glorie je sice otečkovaná a tečkovala by celý svět, aby děti mohli zpět do škol se indoktrinovat do matrixu. (...) V Kalifornii se tečkovalo hned v začátku a ona asi opravdu uvěřila a nepochopila.

PJKBR: Hned první věta dává na vědomí vnitřní rozštěpenost lidí spřízněných s Glorií, která nemá tak široké povědomí o procesech nasunování Nového světového řádu (NWO), zatímco mladší generace následovníků první dávky Nového Zjevení mnohdy tyto procesy vnímá velmi zřetelně a dokáže vidět přímou souvislost mezi očkováním a oklešťováním osobních svobod jednotlivců. Čtenáři první dávky ovšem nepočítají s tím, že by měly síly negativního stavu Pseudotvůrci (kteří jsou dle nich už mimo hru, netušíce, že konzervativní křídlo nadále zůstává v zóně vymístění) a Renegáti převzít otěže moci nad lidstvem v podobě triumfálního druhého příchodu už za několik pozemských let, po kterém započne celoplanetární povinné čipování obyvatelstva. Tito čtenáři nepočítají ani s rozdělením lidstva a s vytržením jeho části do pozitivního stavu, tudíž někteří z nich inklinují k domněnku, že vakcinace proti covidu není v zásadě nic špatného. Berou to jako nezbytnou součást zdejšího života stejně, jako jsou jeho součástí i jiné záležitosti, například placení daní.

R: Je hodně lidí, kteří čtou a někteří se pokouší i praktikovat, o těch pravých představitelích vím a jsou prakticky neviditelní.

PJKBR: Praktikantů Nového Zjevení je mnohem více, než se domnívá skupina, o níž píšu. Neviditelnost v tomto smyslu může evokovat jistou tajemnost a nedostupnost těch, o kterých naše bývalá spolupracovnice píše. Pro vás, mé představitele, však není nutné, abyste byli neviditelní, protože před kým byste se měli skrývat, když vás sledují tisíce miliard bytostí ze zóny vymístění a ještě více z Pravého Stvoření?

R: [Gloria] prohlédla už kdysi, že Jana je tím, o kom Petr psal a komu jsme se měli vyhnout.

PJKBR: To, kým Jana je, potvrzuje hned několik pasáží z první dávky Nového Zjevení, které jsme analyzovali v těchto sděleních:

Proč je důležitá přítomnost Pána Ježíše Krista v těle ženy:

<http://svetelneinfo.cz/proc-je-dulezita-pritomnost-pana.../>

Nejnovější Boží Přirozenost byla předpovězena:

<http://svetelneinfo.cz/nejnovejsi-bozi-prirozenost-byla.../>

R: [Gloria] ovšem nechtěla ji [Janu] napadat pro porušení autorských práv, a tak jí nechává s tím, že i to poslouží svému užitku, už proto, že o Boží Rodině Petr napsal (...) A kdyby nic jiného, Jana porušila autorská práva a když se Glorie nebo ten, kdo práva zdědí, našte, pak má Jana problém.

PJKBR: Nikdo si nemůže činit nárok na vlastnictví mého Slova, neboť autorská práva patří mně, Pánu Ježíši Kristu, jak je i výslovně uvedeno například na začátku Dialogů. Duchovní zákony jsou vždy nadřazeny těm pozemským, proto se na ty pozemské zejména v tomto případě nelze odvolávat. Nikdy bych navíc nenechal dojít situaci tak daleko, abych byl ve svém lidském těle vystaven právnímu obvinění z porušování autorských práv.

R: Ona [Gloria] vůbec moc nerozeznává mezi praktikanty a nečtenáři. Vítá každého a tito jí většinou okradou nebo jinak zneužijí.

PJKBR: Toto svědčí o niterném nespojení se mnou a o nedostatečné ochraně, které se Glorii kvůli tomuto nespojení nedostává, proto dochází i k opakovaným nepříjemnostem například v podobě krádeží.

R: Pro spasení všech stačilo, když k Novému Zjevení byl přiveden z nitra (Pánem Ježíšem Kristem) jen jeden skutečně vědomý a praktikující čtenář, který si jen potvrdil četbou, co už sám ví.

PJKBR: Pro spasení všech nestačí niterné přivedení k Novému Zjevení, na jehož základě si jeden či více čtenářů potvrdí, co už ví, nýbrž je k tomu nutné náležitě a každodenní aplikování idejí z tohoto Zjevení do praxe nejen u těch, kdo Nové Zjevení aktuálně čtou, ale to stejné bude jednou nutné i u těch, kdo se s ním seznámí někdy v budoucnu. Jen skrze přijetí a aplikování idejí Božího Slova bude moci každý vejít do věčného Království Pána Ježíše Krista. Když někdo pouze čte, ale nežije podle toho, nebo když čte, ale žije podle toho pouze na vnější úrovni, kdežto v srdci má úplný opak toho, co dělá navenek, nestoupá po duchovní cestě a neposiluje spojení se mnou.

R: Ti ostatní, kteří se dověděli na netu, přes kámoše, ale sami tyto pravdy neobjevili (Pán Ježíš Kristus mu je nezjevil uvnitř v jeho Království), nemůže se jim takto nanucené z venku přisoudit, protože to nemají zvnitřněné – proto se musí praktikovat, nestačí číst. A čtenáři většinou berou slova doslovně a nedojde u nich k otevření vědomí. Takže není žádoucí, aby si četl každý a dle své falešné mysli (jako Jana) využíval slova přes Petra a prznil tak skutečný význam. Ale to nevedí, manifestovat se musí vše a zejména, jakým nikdy nebýt a co si nikdy nezvolit. Pán Ježíš Kristus má vše ve svých rukách a nemůže se stát, že by mu nějaký čtenář, kterého nepřivedl ke knihám, mohl nějak ublížit. Pouze tento čtenář může mít problém.

PJKBR: Nové Zjevení lze objevit kterýmkoli způsobem – na internetu, přes knihu, vlastním hledáním i přes někoho jiného – a přesto způsob přivedení čtenáře k mému Slovu nevypovídá o ničem. Teprve to, jaký postoj k tomu dotýčný zaujme, když se s tímto Slovem seznámí, je rozhodující. Může ho buď přijmout v čistotě svého srdce, nebo ho odmítnout, nebo přijmout jen do určitého procenta, nebo k němu zaujmout

postoj, který vychází ze všeho možného, jen ne z otevřeného srdce, kvůli čemuž pak vznikají zkresleniny chápání mých výroků. Je-li někdo přiveden k Novému Zjevení přes někoho jiného, znamená to, že jsem to byl Já, který přes toho „někoho jiného“ přivedl potencionálního čtenáře k této knize. Pak záleží čistě na něm, zda a jakým způsobem se s mým Slovem ten, který byl ke knize přiveden, ztotožní ve svém nitru. Není tedy namístě prohlašovat, že je něco takového nanucené z venku, když to, na čem záleží, je samotné ztotožnění se či neztotožnění se s mým Slovem během individuálního studia Nového Zjevení, nikoli to, jak se k němu tento čtenář dostal. Pokud se k němu dostal přes někoho jiného a tento člověk nevytváří na potenciálního čtenáře nátlak, pak to nelze považovat za něco, co by mělo být nanucené zvenku. Braní slov doslovně, o kterém je výše psáno, je přesně to, co dělají ti, kteří se chytli do pasti Datasystému. „Takže není žádoucí, aby si četl každý...“ dává na vědomí, že podle lidí popírajících Misi Boží Rodiny je Nové Zjevení dostupné jen pro ty, kteří jsou toho dostatečně hodni, a ne pro všechny, kteří projeví upřímný a čistě motivovaný zájem, ať už jsou na své duchovní cestě v jakémkoli stupni. Tak chtějí tito následovníci zabránit údajné dezinterpretaci Božího Slova a zamezit tomu, aby se ocitlo „ve špatných rukou“. Myslíte si, že pokud se Boží Slovo dostane k někomu, kdo na něj není připraven a začne případně toto Slovo překrucovat, bude to nějakou nepřekonatelnou překážkou, kvůli níž se moje vůle v kontextu vysvobozování padlých bytostí nenaplní, nebo se naplní jen nedostatečně? Překrucování Božího Slova se dělo, děje a bude dít, s čímž dopředu počítám díky své absolutní Prozřetelnosti (jak ostatně vědí i následovníci první dávky – viz citát výše). Je logické, že k pozměňování Božího Slova dochází na mnoha úrovních včetně té fyzické na planetě Nula, kde musí nakrátko zvítězit negativní stav. Přesto to není nic, co by mělo negativní vliv na ty, kteří moje Slovo čtou, přijímají a aplikují do praxe v čistotě svých srdcí, s čistým a kladným úmyslem. Navíc jeden probuzený představitel vyváží klidně i tisíce prznitelů Božího Slova na Nule i jinde v zóně vymístění. Nikdo z lidí v těchto tělech nemůže rozhodovat o tom, kdo si moje Slovo smí či nesmí přečíst, proto povinností každého správného představitele by mělo být seznámit s tímto Slovem každého, kdo o to upřímně požádá, resp. každého, u koho daný představitel považuje za vhodné ho s tímto Slovem oslovit.

R: Hned v úvodu knih je napsáno, proč se nemají šířit, tím spíše ne na netu.

PJKBR: To platilo přibližně před čtvrt stoletím, kdy internet nebyl sofistikovaný tak, jak je v současnosti a kdy neexistovaly sociální sítě v podobě, v jaké jsou dnes. V současnosti je pro účely naší Mise naopak žádané internet využívat ke sdílení a šíření Božího Slova, a to s pokračující knižní tištěnou distribucí, která poskytuje Boží Slovo v ucelené podobě.

R: Když se domníváme, že je potřeba knihy dostat ke všem, není to Vůle našeho Pána, protože takto se Jeho/Její Vůle neprojevuje, což samozřejmě neduchovní [člověk] (mimo sebe) neví.

PJKBR: Představitelé v Týmu Boží Rodiny nikdy netvrdili, že je potřeba dostat knihy ke všem v tento čas a na této úrovni. Avšak s tím, jak se šíří moje Slovo k připraveným lidem, šíří se potažmo po všech dimenzích s jejich duchovními, zprostředkujícími a fyzickými světy. Není žádoucí (ani možné) rozšířit Nové Zjevení v rámci celého pozemského lidstva, ale je žádoucí šířit ho k těm, kdo jsou k němu intuitivně a jakýmkoli dostupným způsobem (sami za sebe i skrze jiné) přiváděni. Stejně tak je

žádoucí, aby se s Novým Zjevením do konce cyklu času seznámila každá bytost ve Stvoření, což je proces, který je dlouhodobého charakteru, nicméně číslo těch, kteří Nové Zjevení už přijali, exponenciálně neustále narůstá. Jen tak lze zcela eliminovat negativní stav.

R: Bůh je Absolutní a nejlépe ví, koho může v konečném plánu spasení všech použít. Jana slibuje oddlužení, krystalická těla aj. a úplně zapoměla na účel těchto knih a na celkový plán. Slibuje jednotlivcům (a to je z falešné mysli) pohodlnost v peklech, a proto jí dostanou.

PJKBR: Nikdy jsem nikomu nesliboval pohodlnost v peklech (resp. na planetě Nula), ale důstojné zajištění podmínek pro dokončení poslání v tomto světě po zahájení Mise Boží Rodiny z Nové Země, která přinese zlepšení duševní i fyzické stránky života mých představitelů, kteří budou chráněni před negativními dopady stále zřetelněji se projevujícího budování NWO, než tyto boží reprezentanty z této reality odvolám, načež je obdařím krystalickými těly, které může obdržet jen ten, kdo žije trvale na Nové Zemi, nikoli ten, kdo trvale pobývá na Nule.

R: Takže všichni, co před námi zemřeli, co si asi mají myslet o Bohu? Vy se okrystalizujete a Bůh potřeboval několik století, aby to mrtvé maso udělal živým a pozitivním?!

PJKBR: Právě proto, že trval proces fúze Ježíše Krista s mojí absolutní podstatou tak dlouho a byl odstartován fyzickou smrtí Ježíšova hrubohmotného těla na kříži, mohu díky následnému nabytí Nové a Nejnovější Přirozenosti docílit toho, že nechám Janu převibrovat bez prožitku fyzické smrti, tedy nechám její tělo rozpadnout prudkým zvýšením vibrací na atomy, načež nakrátko splyne s absolutnem a poté se z něj zase vydělí. Pak její duše bude vsazena do krystalického těla, se kterým se bude vracet na Nulu s vybranými představiteli až do rozdělení lidstva. Moje Nová a Nejnovější Přirozenost mi umožňuje ve vztahu k lidskému tělu i lidstvu samotnému zcela nové možnosti, kterých nebylo možno dosáhnout před tím, než jsem na sebe vzal toto tělo jako muž a ve zcela jiné době jako žena, jejíž životní cesta a způsob završení poslání v tomto těle jsou diametrálně odlišné. Mezi převibrováním Jany, její dočasnou fúzí a návratem v krystalickém těle na Nulu, kde už nebude pobývat trvale, tak uplyne z hlediska lineárního času jen velmi krátká doba.

R: A kdo je v duchu, ani to tělo chtít nemůže, i kdyby okrystalizované, což je nesmysl.

PJKBR: Krystalická těla ode mne jsou zbavena všech defektů a anomálií a pobyt ducha, resp. duše (která je procesem ducha) v tomto novém typu těla je neskonale příjemný. Těla v pozitivním stavu jedince po žádné stránce neomezují a umožňují naplno využít potenciál pro to, aby se duše mohla skrze něj v rámci přírodního světa Multivesmíru manifestovat a realizovat.

R: Jen menšina se obrátí (a umře!!! Nekrystalizuje a netouží tu zůstat, chce jen konat Vůli Nejvyššího!) a tím zpříkladní, jak se z té šlamastiky dostat a k tomu je použit Nejvyšším v Jeho/Jejímu plánu spasení všech.

PJKBR: Tento výrok opět vyplývá z toho, že následovníci první dávky Nového Zjevení nepočítají s vytržením části lidstva do pozitivního stavu bez prožitku smrti hrubohmotného těla, které se zvýšením vibrací rozpadne na atomy. V první dávce Nového Zjevení jsem totiž takto konkrétně nehovořil. Na informace o rozdělení lidstva

přišel čas až s druhou dávkou této knihy, kterou jsem napsal v těle Jany v letech 2014–2015. Nikdo z mých představitelů netouží zůstat ve stále se zhoršujících podmínkách planety Nula.

R: Spasení se koná po smrti těla!!!

PJKBR: Spasení od negativního stavu probíhá v okamžiku přijetí Pána Ježíše Krista do svého srdce, přičemž spasení ve smyslu vyvedení ven z negativního stavu opravdu logicky nastává až po opuštění zóny vymístění či planety Nula, a to buď smrtí fyzického těla, nebo převibrováním, jinak nazývaného též nanebevzetí či vytržení.

R: Navíc Janu o jejím božství přesvědčilo něčí kyvadlo.

PJKBR: Jana s kyvadlem na své duchovní cestě začínala, nicméně nebylo prostředkem oznamujícím její původ. Kyvadlo používala ke komunikaci se svým vyšším Já jen po několik málo týdnů, čímž započala její bezmála dvě desetiletí trvající cesta od ateistky k Bohyni, která odstartovala v letech 2002 až 2003, nicméně kořeny této cesty sahají až do 90. let 20. století. To, že jsem Já, Pán Ježíš Kristus v lidském těle používal/a kyvadlo, nejenže bylo nutností, aby byla zachována kontinuita postupného duchovního růstu Jany, ale také jsme tím očistili jeden velký ezoterický fenomén, kterým kyvadlo ve své podstatě je. Všim, čím jsem si jako člověk-žena prošel/prošla, mělo co do činění s procesy postupného očišťování aspektů negativního stavu, které jsem pak navrátil do své absolutní povšečnosti, ze které tvořím pozitivní stav. Více o duchovní cestě Jany najdete ve článku „Duchovní cesta Jany Kyslíkové: Od ateistky k Bohyni“, viz zde:

<https://info.dingir.cz/.../duchovni-cesta-jany-kyslikove.../>

Děkuji Evičce C. a Renatce V. za chat a spolupráci při ukončování negativního stavu.

S Láskou a úctou

PÁN JEŽÍŠ KRISTUS BOŽÍ RODINA | 19. 1. 2022